

Grosuplje (centrala)
 SP 908
 GROSUPELJSKI ODM.
 2000

352(497.4 Grosuplje)

120000102,6

COBIS: 0

KUJIZNICA GROSUPELJE

Ulica Ane Galetove 10
 1290 Grosuplje

Tel.: (01) 786-07-97
 Fax.: (01) 786-07-96
 Mob.: (041) 377-302
 E-mail: geodeti@siol.net

NUDIMO VAM:

Izdelavo geodetskih načrtov za
 potrebe lokacijske dokumentacije
 in tehničnih pregledov

Zakoličbe stavb in objektov

Mejni ugotovitveni postopek

Parcelacije

Ugotovitev spremembe vrste rabe
 - objektne spremembe

Prenos meje v naravo po podatkih
 zemljiškega katastra

Odmere zemljišč po ZPPLPS

Izmera komunalnih vodov

GREMO NA MORJE
 KOPALKE MASKE BLAZINE
 PLAVUTKE BAZENI OČALA
 NAHRBTNIKI SPALNE VRECE
 KRATKE HLAČE KR. MAJICE
 ROLERJI SPORTNI COPATI
 ZOGKAMP OPREMA KAPE
GREMO V OLIMPIC

GROSUPELJE
 tel: (01) 787 23 36

GROSUPELJSKI

marex d.o.o. VSE ZA KROVSKA IN KLEPARSKA DELA
 Krovsko kleparski center Grosuplje, Gasilska c. 27
 PE BREŽICE • PE SLOVENJ GRADEC
 TEL. 01/788 83 50 E-mail: info@marex.si
 FAKS 01/788 83 58 http: //www.marex.si/

**Grosupeljski mladinci uvrščeni
 v 1. slovensko košarkaško ligo**

Veter v laseh

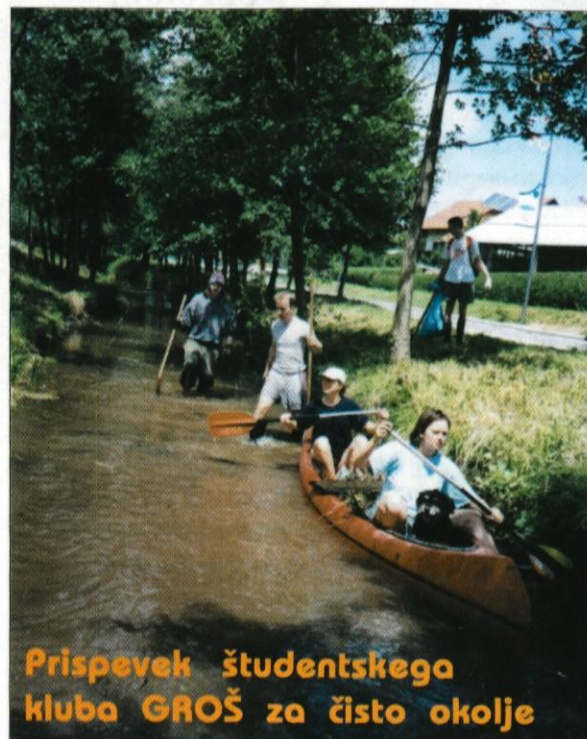
**priloga:
 VETANICA**

VSEBINE

celomno obdobje
 Daljinsko ogrevanje
 Vrta v naši občini
 Drama je Gluvičev opij
 S planinskim krožkom
 Ob spominu na včeraj -
 načrtujemo za jutri
 SKZ GAP za enakovreden
 razvoj cele Slovenije

Cvetko Budkovič - 80-letnik

**Prispevek študentskega
 kluba GAOŠ za čisto okolje**

čestitamo 25. junij

**- DAN DRŽAVNOSTI
 in OBČINSKI PRAZNIK**

Grosuplje - kolesarsko mesto

Na obisku v KS Račna

Glasilo
 prebivalcev
 občine
 Grosuplje

Letnik XXXV
 številka 6
 junij 2000

9 771580 091009

**ODM
 E
 V
 I**

Pozdravljena, naša dobra, stara šola. Odhajamo. Toda spomini bodo ostali. Na lepe in manj lepe trenutke. In ko bomo hodili mimo svoje nekdanje "hiše učenosti", bo v srcu prijetno, v duši pa toplo...

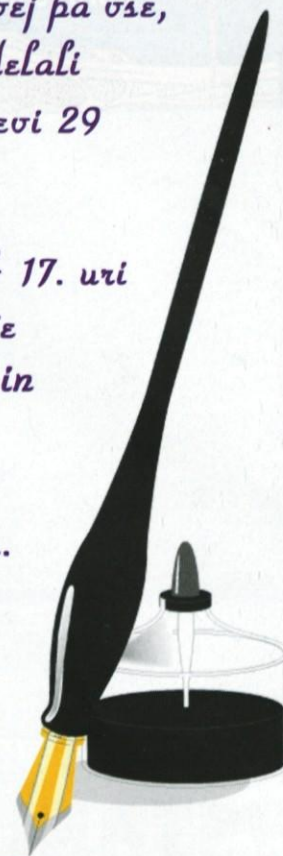
Vse občane, še posebej pa vse,
ki ste kdajkoli delali
v šoli na Adamičevi 29

Vabimo

v petek, 23. 6. 2000 ob 17. uri
na slovesno odprtje
nove osnovne šole in
športne dvorane
Brinje
na Ljubljanski c. 40 a.

Pridružite se nam ob tem velikem,
za nas vse pomembnem dogodku!

Župan občine Grosuplje
Vodstvo OŠ Brinje

PROGRAM OB OBČINSKEM PRAZNIKU IN DNEVU DRŽAVNOSTI

24. junij 2000, ob 18.00 uri
v dvorani Brinje

Kulturni program:

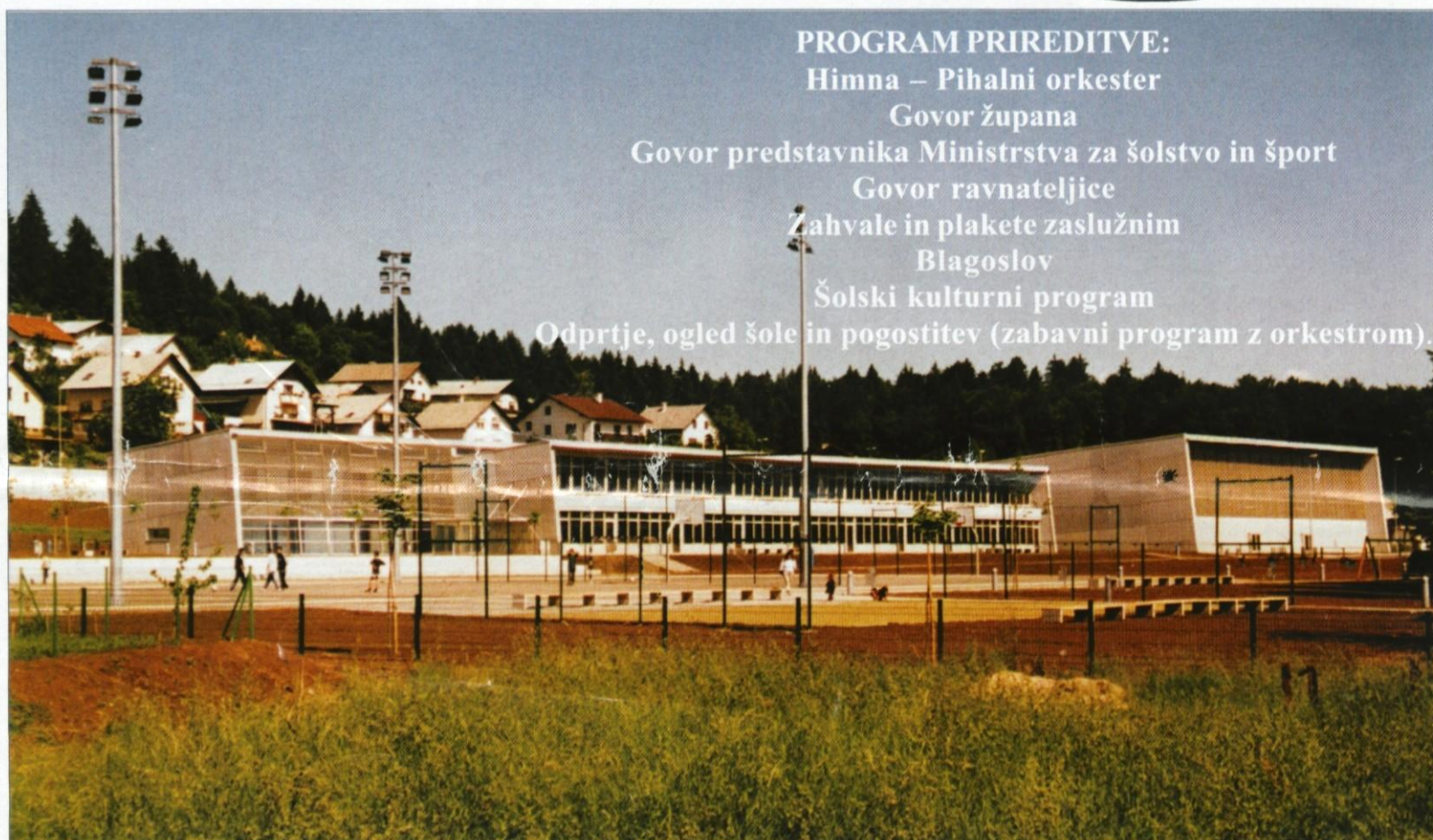
Vokalna skupina Ave –
zborovodja Andraž Hauptman,
Pihalni orkester GŠ Grosuplje,
Folklorna skupina
France Prešeren Račna.

Moderatorica:

Simona Zorc Ramovš

Vsebina:

Himna – Pihalni orkester,
Govor župana,
Vezni tekst,
Ave (2),
Slavnostni govor,
Ave (2)
Podelitev priznanj in nagrad,
Folklor,
Pihalni orkester.

PROGRAM PRIREDITVE:

Himna – Pihalni orkester

Govor župana

Govor predstavnika Ministrstva za šolstvo in šport

Govor ravnateljice

Zahvale in plakete zaslužnim

Blagoslov

Šolski kulturni program

Odprtje, ogled šole in pogostitev (zabavni program z orkestrom).

KOZMETIČNI SALON S. Glavan

Brinje I/47, 1290 Grosuplje
tel.: 061/ 7862-132

Cenjene stranke obveščamo, da odpiramo

KOZMETIČNI CENTER THALGO

kjer vam bomo nudili sodobno nego po evropskih standardih.

Naša novost bodo skrajšani programi nege obraza 30 - 40 minut,
tedenska nega: oblikovanje obrvi, depilacija, maska in zaščita kože.

NOVO - nega obraza s kisikom in C vitaminom

SPECIALNA NEGA OBRAZA

permanentni make up, tatoo
ličenje za vse priložnosti
terapija z BHA kislinami
02 nega s C vitaminom
barvanje trepalnic in obrvi
aromaterapija obraza
depilacija, epilacija
barvna analiza
solarij

ANTICELULITNI PROGRAMI

ultra zvok
algoterapija
aparativna limfna drenaža
aromaterapija
body wrapping
mišična stimulacija
Frigi Thalgo

MASAŽE

klasična masaža
ročna limfna drenaža
sprostitvena masaža
masaža z eteričnimi olji

Brezplačno svetovanje za nego problematične kože in
prodaja negovalne kozmetike THALGO

IZ KOLEDARJA PRIREDITEV

**KULTURNA
PRIREDITEV
OB DNEVU
DRŽAVNOSTI IN
ZAKLJUČEK
ŠOLSKEGA LETA.**

OŠ Louis Adamič, Grosuplje
23. junij 2000
v avli OŠ Louis Adamič

**SREČNI SMO,
ČE SMO DOMA**

Turistično društvo Kopanj
25. junij 2000
Račna - Kopanj

Prelomno obdobje

Več ali manj, smo že pozabili, da je letošnje leto nekaj posebnega. Za ene že začetek novega, za druge (tudi za mene) šele konec starega tisočletja. Kljub euforiji in velikim pričakovanjem življenje teče dalje ne boljše ne slabše (vsaj zaradi letnice ne).

Vendar za našo občino in občane to leto ostane prelomno. Poleg naporov in dobrih možnosti, da kraj Grosuplje tudi uradno postane mesto, smo v letu 2000 prestopili prag razvitih občin in se znašli med 25 občinami, ki niso več upravičene do državnih subvencij. Tega dejstva bi morali biti pravzaprav veseli, če dejanske razmere ne bi bile bolj zaskrbljujoče. Hitri rasti občinskega proračuna je botrovalo predvsem priseljevanje občanov v nova naselja in stanovanja, saj je glavni vir prihodka proračuna predvsem delež iz dohodnine občanov.

Ob tem hitrem navideznem bogatenju pa je občina na pomembnih segmentih razvoja stagnirala ali celo nazadovala. Zaradi premajhnega vlaganja v razvojne dejavnosti smo v tem trenutku navidežno bogati, dejansko pa dokaj nerazviti. Velika prepreka nadaljnjemu razvoju je izredno stara, slaba in pomanjkljiva komunalna in ostala infrastruktura opremljenost občine, v katero se je v preteklosti izrazito premalo vlagalo. Hiter porast prebivalstva predvsem v naselju Grosuplje je zelo povečal potrebe po boljših cestah, ulicah, parkirnih prostorih, javnih površinah in zgradbah, razsvetljavi, storitvenih dejavnostih, društvenih in družabnih prostorih in še in še.

V ostalih naseljih po občini ni stanje nič boljše, saj je tudi tu opremljenost predvsem z infrastrukturo relativno slaba in dokaj pomanjkljiva. Še vedno nimamo vodovoda do naselij Velika Ilova Gora, Mala Ilova Gore in Huda Polica. Do slednje ni niti primerne makadamske ceste kaj šele asfaltirane.

Razen v večjih urbanih naseljih Grosuplje in Šmarje, nikjer drugje nimamo zgrajene primarne kanalizacije in čistilnih naprav.

Krajevne skupnosti po večini upravljajo z izredno starimi pokopališči, urejajo jih v prejšnjem stoletju. Primanjkuje prostora, nimajo primernih mrliških vežic.

Stari zadružni domovi, kjer so krajevne skupnosti po večini imele svoje družbene, družabne in prostore za kulturno dejavnost so v slabem stanju. V nekaterih KS so te prostore s krivičnimi postopki sedanjih lastnikov tudi izgubili, čeravno so bili vsi ti domovi v preteklosti grajeni s prostovoljnim delom in nemajhnimi vlaganji samih krajanov. Tako danes v nekaterih KS delujejo v premajhnih, predvsem pa neprimernih prostorih.

Ob pripravih za širšo preureditev zdravstvenega doma, smo bili s strani republiške inšpekcije seznanjeni, da v tem objektu ne bomo mogli pridobiti uporabnega dovoljenja, predvsem zaradi nefunkcionalnosti in dotrajanosti objekta. Tako nas v bližnji bodočnosti čaka izgradnja novega zdravstvenega doma.

Na področju otroške vzgoje in varstva nam že v letošnjem letu primanjkuje preko 80 mest za otroke vseh starosti. To je nedopustno, zato moramo nemudoma pristopiti k reševanju te pereče prostorske problematike.

Udarna problematika v bodoče pa bo gradnja šol v skladu z novo zakonodajo o devetletki in zagotovitvi enozmenskega pouka na obeh osnovnih šolah in njihovih podružnicah. Prva v tem programu je zgrajena nova osnovna šola Brinje, v nadaljevanju pa moramo zgraditi še nove podružnične šole v Št. Juriju, na Polici in v Račni, ter temeljito preurediti in prilagoditi podružnični šoli v Žalni in Šmarju, ter osnovno šolo Louis Adamič v Grosupljem.

To je kratek presek stanja v trenutku, ko smo postali "razviti" občina. Problemov je več kot dovolj, vendar povratka ni, ostane nam samo napredek. Možnosti imamo, potrebno jih je izbrati.

Občina Grosuplje je danes s svojo izredno ugodno lego v neposredni bližini Ljubljane in ob glavnih prometnih povezavah postala zanimivo področje za razno-razne investitorje. S svojimi neizrabljenimi prostorskimi možnostmi ima velike potenciale za razvoj predvsem gospodarskih dejavnosti. Trenutno se za gradnjo poslovnih in gospodarskih objektov v naši občini zanima vrsta uglednih domačin in tujih podjetij. Privlači jih predvsem področje v zazidalnih načrtih ob avtocesti. Tu je izredno atraktivna lokacija, za lastno promocijo podjetja in tudi širše, predvsem na področje nekdanje Jugoslavije, kamor se razvojno usmerja vse več domačin predvsem pa tujih podjetij. Ob tem moram poudariti, da budno pazimo, da v občino prihajajo predvsem podjetja s čisto, ekološko neoporečno dejavnostjo, z vizijo nadaljnjega razvoja in povečevanja delovnih mest.

Prva prioriteta v razvoju občine bo morala biti opremljanje zazidalnih območij in zagotavljanje pogojev za razvoj gospodarstva. V tem sklopu je tudi čimprejšnja izgradnja vodnih zadrževalnikov Bičje, Veliki potok in Podlom. S tem sistemom zadrževalnikov bomo trajno rešili problematiko nenadzorovanih poplav v Grosupljem in na Radenskem polju.

Druga prioriteta bo vlaganje v zagotavljanje neoporečne pitne vode in odvajanje ter čiščenje fekalnih in odpadnih voda, na celotnem območju občine. Za te projekte bomo v sklopu interesnih občinskih združenj poizkušali pridobiti mednarodna sredstva.

Program gradnje osnovnih šol, vzgojno varstvenega zavoda in zdravstvenega doma, bo finančno največji zaloga. Zato bo potrebno ob razumnem dogovoru vseh pristojnih rok izgradnje raztegniti na daljše obdobje od 8 do 10 let, če bomo želeli v občini postoriti še kaj drugega.

In kako so se stvari v občini odvijale v tem prvem polletju. Glede na to, da smo uspeli ob nemajhnem trudu proračun sprejeti že v mesecu marcu, so se naloge iz programa dela občine pričele odvijati že dokaj kmalu in upamo da bodo večina tudi tekom leta izvršene. Velike probleme imamo v prvem polletju predvsem z odplačevanjem obveznosti do izvajalcev na osnovni šoli in večnamenski dvorani Brinje, zato smo prisiljeni določene druge dejavnosti in izplačevanje proračunskega denarja prestaviti v drugo polovico leta.

Razveseljivo je, da bo država svoje

Čestitka soobčanom

Stoletja so minila do trenutka pred devetimi leti, ko je za slovenski narod napočil zgodovinski trenutek. Trenutek osamosvojitve. Trenutek o katerem so razmišljale in breznadno sanjale generacije naših prednikov. Dejstvo, da je šele naši generaciji uspelo izkoristiti zgodovinsko možnost in svoj narod popeljati svoji usodi nasproti, nas navdaja s ponosom, predvsem pa nas zavezuje pred preteklimi in bodočimi rodovi.

Vendar to obvezo očitno nismo sposobni najbolje izpolnjevati. Trenutek enotnosti, tesnega sodelovanja in skupnih akcij, ki so nas vodile v zgodovinski uspeh, je že daleč za nami, ponovno smo razdvojeni, sperti in neenotni.

Trenutki euforije so minili, sedaj se soočamo s trdo realnostjo preživetja v mali državi, ki se mora z ogromnim trudom in dokazovanjem šele umestiti v evropski prostor. Ali bo šlo? Menda bo. Sem optimist. Imam zaupanje v bodočnost, predvsem v našo mlado generacijo, da bo nadaljevala tam, kjer se je nam ustavilo. Zaupam v njihov neobremenjeni razum, zavednost in voljo, da sebi in svetu dokažejo, da smo zaupanja, spoštovanja in upoštevanja vreden narod, ki bo ustvarjalno sodeloval pri izgradnji našega skupnega evropskega jutri.

Občanke in občani, prijatelji.

Pred nami sta občinski in državni praznik dan državnosti, ki predstavlja usodne zgodovinske trenutke za naš narod. V imenu občinske uprave in svojem imenu vam čestitam in želim, da bi jih dočakali in preživeli srečni in zadovoljni ob spominu na omenjene dogodke.

Župan Janez Lesjak

obveznosti do plačila deleža za osnovno šolo Brinje poravnala v celoti že v tem polletju, kar nam bo bistveno razbremenilo proračun v drugem polletju. Trenutno intenzivno potekajo razgovori z bodočimi investitorji v zazidalnih conah, kjer je vse pripravljeno za pričetek del na komunalnem urejanju. V teku so realizacije razpisov za pridobivanje izvajalcev raznih del, tako je že sprejet izvajalec za enega večjih letošnjih projektov, izgradnja kanalizacije na Rimski cesti v Šmarju, ki bo grajena pretežno iz sredstev republiške ekološke takse in prispevka krajanov.

Končali smo z vzdrževalnimi deli na cestah, v krajevnih skupnostih pa se izvajajo priprave ali so se že začela dela na raznih krajevnih programih.

Upam da bomo uspešno rešili problematiko pomoči družinam na domu, kje nam je glede na odločitev pomladnih svetnikov, da se sredstva za to dejavnost prepolovijo, do konca junija zmanjkalo denarja in bi morali ta program prekiniti. Glede na to, da bi bilo to za skoraj 40 oskrbovancev pravzaprav katastrofa, upamo, da bo prevladal razum in bodo v svetu potrjeni sklepi, ki bodo omogočili nadaljevanje te prepotrebne dejavnosti.

Iz predhodnega pregleda se vidi, da bomo morali danes in v bodoče dobro pljunuti v roke, da bomo zmogli realizirati vse te naloge. Imamo najboljše razvojne možnosti, stopiti bi morali skupaj in družno potegniti ta voz v boljše prihodnost. Naši ljudje, predvsem pa tisti, ki prihaja v našo občino kot bodoči investitor ali občan ne razume in noče razumeti naših medsebojnih političnih in osebnih špetirov, ki nam kradejo čas in denar. Ti ljudje želijo samo, da jim zagotovimo pogoje za čimhitrejši pričetek izgradnje ali pa gredo dalje.

Osebo se ne oglašam pogosto v tem glasilu, zato pa imate občani priliko prebrati vsakršne odzive, komentarje, kritike, mnenja. Ne želim jih komentirati. Vse tiste članke, ki so korektni in dobronamerne kritični, vzamem resno in se potrudim, da s strokovnimi službami odpravimo kritizirane pomanjkljivosti. Politično-kritičerske prispevke ne upoštevam. Vem, da je boleča in za nekatere nesprejemljiva sedanja zasedba županskega mesta. Na vse kriplice se trudijo za razvrednotenje same funkcije,

predvsem pa mene osebno. Cilj, ki ga s tem početjem želijo doseči, je "čim slabše, tem boljše". Tak odnos in način dela bistveno zavirata uspešno delovanje občine in povzročata nepotrebne zamude in blokade. To se predvsem odraža na prepoznom sprejemanju določenih aktov in sklepov, kar za seboj potegne nove in nove probleme.

Za zaključek pa še to. Ne spuščam se v uredniško politiko tega glasila, o tem naj sodijo bralci, njim je glasilo namenjeno, ne morem pa mimo načina komentiranja sej svetov v tem glasilu. Gospoda dopisnika J. Müllerja poznam kot korektnega moža, zato ne morem razumeti načina njegovega komentiranja in pristopa. Po nekem svojskem kriteriju zapisuje nepomembne dogodke in izjave, pomembne sklepe pa izpušča. Za poslastico si izbira županove napore pri vodenju seje, mnenja in izjave, ki jih spretno spreverja v svoje nasprotje in jim dodaja svoje nepotrebne komentarje. (Če bralci želijo vedeti, kaj sem dejansko naredil ali kakšno je bilo moje mnenje in stališče, naj izjavo dopisnika preberejo pomenko nasprotno in to bo to.) Verjamem, da so naše seje predolge in dopisniku verjetno pade koncentracija, vendar zato ni treba biti jezen in pristranski in z neobjektivnimi in popačenimi zapisi in komentarji metati slabo luč na naše delo in ljudi.

Župan Janez Lesjak

Zavod za prostorsko, komunalno in stanovanjsko urejanje Grosuplje, d.o.o.

POSREDUJEMO PRI PROMETU Z NEPREMIČNINAMI

- ZAGOTAVLJANJE VARNEGA NAKUPA, PRODAJE IN ODDAJE NEPREMIČNIN
- CELOVITA PONUDBA NEPREMIČNIN ZA NAKUP, PRODAJO IN NAJEM
- SKLEPANJE KUPOPRODAJNIH POGODB IN ZEMLJIŠKOKNJIZNI PREPIS
- CENITEV NEPREMIČNIN

- POMOČ PRI PRIDOBIVANJU DOKUMENTACIJE ZA GRADBENO DOVOLJENJE
- PROJEKTIRAMO STANOVANJSKE, POSLOVNE IN GOSPODARSKE OBJEKTE

TELEFONI: 01/ 786-30-78,
786-05-42, 786-05-43,
GSM: 041/683-532.

Glasilo prebivalcev občine Grosuplje

Ustanovitelj časopisa:

Občinski svet občine Grosuplje

Odgovorni urednik:

Jože Miklič

tel. popoldne 786-07-22, 786-07-21

GSM 041-982-233

e-mail: jozem@siol.net

Uredniški odbor:

Jakob Müller, Barbara Pance,

mag. Tatjana Skubic,

mag. Breda Škrjanec,

Vera Šparovec, Matjaž Trontelj

Naslov uredništva:

Grosuplje, Kolodvorska 2

(tajništvo občine, tel. 7861-211)

Lektoriranje:

Marija Samec

Oblikovanje in fotografije:

Jože Miklič

COBISS-ID:

61148160

ISSN

1580-0911

Računalniška priprava:

U&D Ulaga,

Grosuplje, Sp. Slivnica

Tisk:

GRAFIS

Grosuplje, Sp. Blato

Po potrdilu o vpisu v evidenco javnih glasil št. 5/4-03-754/95-42 z dne 8. maja 1995 je interni časopis "Grosupeljski odmevi" vpisan pri Uradu Vlade za informiranje pod zaporedno številko 1255. Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS št. 89/98) spada časopis med izdelke, za katere se obračunava davek na dodano vrednost po stopnji 8%. Glasilo izhaja enkrat mesečno v nakladi 4.850 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva v občini brezplačno.

Prispevke v letu 2000 je do nadaljnjega treba oddati do prvega ponedeljka v mesecu (za naslednjo številko do ponedeljka, 3. julija 2000).

Nenaročenih besedil, fotografij in drugih gradiv za objavo ne vračamo. Nepodpisanih in oddanih prispevkov po datumu za oddajo ne objavljamo. Sporočila, ki se nanašajo na kritiko katerekoli pravne ali fizične osebe in posega v področje, kjer bi lahko prišlo do sporov po Zakonu o javnih glasilih, je treba oddati na papirju z lastnoročnim podpisom in polnim naslovom, za pravne osebe pa mora biti dodan še žig. V skladu s programsko zasnovo in uredniško politiko si pridržujemo pravico do krajšanja besedil.

Oglasno trženje:

Pravne osebe:

z naročilnico

Fizične osebe:

plačilo po predračunu

Cene oglasov so bile potrjene na občinskem svetu in objavljene v Grosupeljskih odmevih št. 11 / 1999. Stopnja davka na dodano vrednost od oglasov je 19%.

Za oglase, predstavljene članke in zahvale je poleg polnega naslova potrebno navesti tudi davčno številko naročnika.

Grosupeljski župan potrebuje dva podžupana

Seja Občinskega sveta - 10. maja

Na dnevnem redu seje občinskega sveta so bila tri pomembnejša vprašanja: imenovanje podžupanov, zaključni račun proračuna 1999 in zazidalna zemljišča, na predlog mag. **P. Verliča** (SDS) pa so najprej obravnavali razrešitev M. Šircelja (samostojni svetnik) kot predsednika Komisije za volitve, imenovanja in mandatna vprašanja in kot predsednika Odbora za gospodarstvo ter razrešitev **J. Koširja** (samostojni svetnik) kot predsednika Odbora za družbene dejavnosti, kot člana Odbora za gospodarstvo in kot člana skupščine Javnega komunalnega podjetja Grosuplje - in sicer z utemeljitvijo, da sta izgubila zaupanje svetniške skupine SDS.

Nekdanja socialdemokrata so bratili **B. Gabriel** (LDS), **M. Ahlin** (ZLSD), poudarjajoč, kako oba mislita s svojo glavo, ter mag. **M. Kranjc** (LDS), ki je povedal, koliko da se je ob njiju naučil. K temu priznanju je **V. Šparovec** (SDS) pripomnila, da jo veseli prvič po dveh letih iz vrst LDS slišati tako pohvalo, čeprav žal šele ob izstopu nekoga iz SDS. **M. Šircelj** sam je izjavil, da svojega političnega nazora ni spremenil in ostaja zvest programu SDS, da pa ga je občinska SDS vsebinsko omejevala. Istočasno je zavrnil strankokracijo, obsodil politični linč na Zelenem valu in v Grosupeljskih odmevih, za naslednje občinske volitve pa napovedal samostojno kandidaturo.

Ker po Poslovniku predsednika in člane Komisije za volitve, imenovanja in mandatna vprašanja razrešuje Občinski svet neposredno, predsednike in člane odborov pa šele na predlog te Komisije, je župan **J. Lesjak** točko hotel umakniti z dnevnega reda, vendar je **R. Rome** (SLS) napovedal, da bo sejo zapustil zaradi kratenja svetniške razpravljalne pravice, kar bi zelo verjetno sprožilo nesklepčnost. Zato župan - ob omenjanju linča, večinskega izsiljevanja, totalne blokade in igranja z demokracijo - svoje ga namena ni uresničil. Da bi postopek uskladili s pravili, je - med krajšo

prekinitvijo - imela Komisija za volitve, imenovanja in mandatne zadeve izredno sejo, ki se je levi člani sicer niso udeležili, ter sprejela predlog o razrešitvi M. Šircelja in J. Koširja. V nadaljevanju je nato občinski svet razrešitvi izglasoval, in sicer z 12 glasovi ZA IN 9 PROTI.

Župan **J. Lesjak** je v zadnjih 11 mesecih že tretjič predlagal, da bi občina Grosuplje dobila dva podžupana. Za prvega je predlagal - ponovno - M. Ahlina (ZLSD), za drugega pa tokrat J. Koširja (samostojni). M. Ahlin (ZLSD), verjetno nezadovoljen s predhodnim postopkom razrešitve dveh svetnikov, je izjavil, da odstopa kot član občinskega sveta in da ne bo kandidiral za podžupana. Župan je poudaril, da je M. Ahlin glede na svoje politične in druge izkušnje za podžupana najprimernejši, ter izrazil upanje, da se bo kandidat premislil, nato pa točko umaknil z dnevnega reda.

Ker Nadzorni odbor o zaključnem računu občinskega proračuna 1999 še ni podal izjave, so člani in članice občinskega sveta z večino glasov odločili, da bodo o računu samo razpravljali, o njegovi potrditvi pa tokrat še ne bodo glasovali.

J. Intihar (SOPS) je opozoril, da je proračun za letošnje leto prenapihnen, saj znaša nad 2000 milijonov oz. kar 25 % več kot v letu 1999, da se je nesorazmerno dvignila splošna poraba (občinski organi in občinska uprava), da so izdatki za gospodarsko infrastrukturo (ceste, vodovod, odpadki) z 28 padli na 20 % ter da so bila sredstva za podjetništvo izkoriščena samo 56-odstotno, za turizem pa 60-odstotno. Mag. **M. Kranjc** (LDS) je pohvalil krajevne skupnosti, ker niso porabile vsega svojega denarja, opozoril pa na nesorazmerno visoke dohodke KS Polica ter na njeno preveliko dotacijo (1,28 milijona) društvom. **B. Predalič** (SDS) je poudaril, da 20 % predvidenih prihodkov ni bilo realiziranih, realizacijo okrog

100 % pa da ima samo 14 postavk. Zanimal ga je tudi strošek 2,7 milijona za nadzor nad cestami. **J. Miklavčič**, vodja urada za komunalno infrastrukturo, je pojasnil, da je toliko stal nadzor nad gradnjami oz. obnovami občinskih cest. Mag. **P. Verliča** (SDS) je motilo nerealno planiranje prihodkov, saj je bilo z novembrskim rebalansom predvidenih 1900 milijonov, po zaključnem računu pa ga je bilo komaj dobrih 1600 milijonov. **P. Štrubelj** (SKD) je kritiziral 70 nerealiziranih postavk proračuna ter dejstvo, da je bilo od 12 milijonov stanovanjskega depozita, ker ni bil razpisan dovolj zgodaj, izkoriščenih samo 6,5 milijona. **J. Dolinšek** (SLS) je v proračunu pogrešal denar, porabljen za po njegovem nelegalno izgradnjo betonskih platojev na zemljišču za Smrekcem, kjer naj bi se gradilo romsko naselje, obenem pa čestital KS Polica, da si je pridobila 10 milijonov lastnih sredstev. **M. Šircelj** (samostojni) je dopustil možnost, da je dal sedanjemu županu nezakonito postaviti betonske platoje, vendar je dodal, da se je nelegalno gradilo tudi v Oazi, in sicer po naročilu prejšnjega župana, glede KS Polica pa je menil, da ima privilegije ter da si pridobiva dohodke tudi na nezakonit način. **A. Likovič** (SDS) pa je izrazila obžalovanje, da nobena KS ni znala v celoti in koristno porabiti vsega svojega denarja, pri čemer je še posebej izpostavila KS Žalno, kateri je ostalo 6,8 milijona, in KS Račno, kateri je ostalo 6,2 milijona tolarjev.

Kje naj bi se letos gradilo? Leto 2000 bo občinski svet obravnaval 5 ureditvenih načrtov. V območju Šmar-

je-šola, ki obsega zemljišča med novo cesto prek avtoceste, Ljubljansko cesto in vrtcem, je predvidena odseleitev betonarne in ureditev zunanjih površin. V Šmarju bo tudi končana sanacija peskokopa London, kamor se naj bi preselila betonarna. V območju Upravnega trikotnika, tj. med Kolodvorsko, Adamičevo in Taborško na Grosupljem, naj bi se uredile parkirne površine in zelenice ter zgradili prizidki in nadomestni upravni in poslovni prostori. V območju Na vstopu v mesto, tj. med Adamičevo in Podgozdom (Grosuplje), naj bi se gradili poslovni in stanovanjski objekti, območje pri Lizniku v Veliki Stari vasi pa naj bi se preuredilo tako, da bi bile tako hiša kakor druge zgradbe varne tudi ob polnem vodnem zadrževalniku. Občinski svet je sprejel tudi program sprememb in dopolnitev prostorskih sestavin dolgoročnega in srednjeročnega plana občine Grosuplje, ker je na oddelku za prostor veliko vlog, naselja pa se smejo širiti, ko so dobro izkoriščene zazidljive parcele v okviru samih naselij. O konkretnih zazidljivih zemljiščih oz. področjih svet ni bil obveščen.

Farma Boštanj je konec leta 1999 prenehala obratovati, zato se bo na predlog velike večine lastnikov izvršila zlozba na kompleksih Cigani, Steljnič, Polde 1 in 2 ter Malo Mlačevo, ki obsegajo skupaj 71 ha, od katerih je 46 ha v zasebni lasti, 25 ha pa ima Sklad kmetijskih zemljišč. (Kdaj?)

Ob občinski brezimenski cesti od gostilne Krpan do Partizanske, vzporedni s Cesto na Krko in Hribsko potjo, ima občina v lasti še 26 m², ki bi jih sicer prodala lastniku najbližje hiš-

ne parcele, vendar lastniki obcestnih parcel ne dajo soglasja, da bi se brezimenska cesta asfaltirala. Po mnenju župana **J. Lesjaka** je stranska cesta pomembna kot morebitna obvoznica ob zapori Ceste na Krko, zato je svet sprejel predlog **J. Dolinška** (SLS), da se občinsko zemljišče ob cesti odproda šele tedaj, ko bo cesta asfaltirana.

V zadnji točki: informacije, vprašanja in pobude je župan **J. Lesjak** povedal, da je vrtec Kekec moral letos zavrniti 85 otrok, zato je potrebno pridobiti za vrtec dodatne prostore. **B. Gabriel** (LDS) je takoj opozoril na prostore v šoli ob Adamičevi cesti, ki bodo letos jeseni izpraznjeni.

F. Štibernik (LDS) je kritiziral nova avtobusna postajališča, ker so nefunkcionalna in ne varujejo čakajočih potnikov pred slabim vremenom, mag. **M. Kranjc** (LDS) je ugotovil, da ribnika Dobje več ni, ter dal pobudo Občini, naj v okviru svojih pristojnosti poskrbi, da bi bila okolica nekdanjega ribnika, sicer zelo primerna za rekreacijo in oddih, urejena. **V. Šparovec** (SDS) pa je obžalovala, da so igrala pri novi šoli Brinje že močno poškodovana ali uničena, zato je predlagala nadzor.

M. Trontelj (SKD) je zahteval, naj bo v okviru javne slovesnosti ob odprtju nove šole Brinje tudi blagoslovitev. **A. Smolič** (LDS) pa je protestirala zaradi odstranitve plošče dr. Franja Podkoritnika s fasade zdravstvenega doma Grosuplje. Njegov direktor dr. **J. Mervič** (SDS) je odstranitev pojasnil z dejstvom, da se dom po sklepu občinskega sveta ne imenuje po dr. Podkoritniku.

J. Müller

Zvišanje cene vode, odpadkov in ogrevanja?

Seja Občinskega sveta - 7. junija

Javno komunalno podjetje Grosuplje, katerega 49-odstotni lastnik je Občina, je imelo lani 24 milijonov tolarjev izgube, in sicer pri oskrbi z vodo 15 milijonov, pri ogrevanju 10,7 milijona, pri odpadnih vodah 4,6 milijona ter pri odpadkih 4,1 milijona. Kot kaže bomo kmalu razveseljeni z zvišanjem cen.

Direktor **J. Skarlovnik** je tudi napovedal, da se bo jeseni začelo zaračunavati odvoz odpadkov glede na njihovo težo - nove cene da je ministrstvo že odobrilo. Sicer pa je poleg visoke amortizacije kot glavni vzrok izgub navedel počivanje cen komunale od avgusta 1997. Ali in za koliko so se v tem času zvišale različne ekološke in druge takse, ki jih tudi plačujemo, ni navedel. Lani so npr. pobrali za 99 milijonov občinskih ekoloških taks, ki pa se resda stekajo v občinski proračun. V zvezi z republiško ekološko takso pa je predlagal, naj ostane podjetju, sicer bo morala Občina ob investicijah plačevati 19 % davka na dodano vrednost.

Ker Svet v zvezi s tem predlogom ni dobil mnenja pravnih in upravnih služb, je večina Sveta odločitev preložila.

BLAGOSLOVITEV NOVE ŠOLE.

Slavnost ob odprtju nove šole Brinje 23. junija bo vključevala tudi blagoslovitev. Dr. **M. Kranjc** (LDS) je prav na začetku razprave izjavil, da ga ne moti, če bo v skladu z zakonom opravljena izven šolskih prostorov, drugačnega mnenja pa je bila gostja ga. **Mojca Padovnik**, ki je nastopala kot človek in samo kot človek, kot starš in kot ateistka ter povedala, da je absolutno za toleranco, toda z blagoslovitvijo da se kršita zakon in ustava. **M. Trontelj** (SKD) ji je odgovoril, da ločitev Cerkve od Države ne pomeni izobčenost Cerkve, **M. Šircelj** (samostojni) pa je poudaril potrebnost vsestranske in dosledne liberalnosti, torej tudi glede Cerkve, vere in vernikov.

FINANCIRANJE STRANK IN KLUBOV

Občina je lani namenila 5,1 milijona tolarjev za delovanje političnih strank, zastopanih v občinskem svetu. Župan **J. Lesjak** je predložil znižanje financiranja na 30 tolarjev za glas, dobljen na volitvah članov in članic občinskega sveta in volitvah župana, kar bi zneslo 4 milijone. Večina v Svetu pa je sprejela

predlog **B. Predaliča** (SDS), ki se je skliceval na odločbo ustavnega sodišča, po kateri je stranka upravičena dobivati "politične" tolarje tudi za neizvoljenega županskega kandidata.

V imenu svetniške skupine SDS je mag. **P. Verlič** predlagal osnutek pravilnika o sredstvih za delo občinskih svetniških klubov (plačevanje najemnine, telefona, fotokopiranja, izobraževanja itd.). Po mnenju **M. Šircelja** (samostojni) imajo tudi strankarsko neodvisni svetniki oz. njihov klub pravico do sredstev za delovanje, vendar ni bilo izglasovano.

V KOMISIJO ZA MANDATNA VPRAŠANJA, VOLITVE IN IMENOVANJA sta bila izvoljena **B. Predalič** (SDS) kot novi predsednik in **V. Šparovec** (SDS) kot članica.

SVET JE SPREJEL TUDI LISTO LETOŠNJIH DOBITNIKOV OBČINSKIH NAGRAD IN PRIZNANJ,

ki bodo podeljena ob občinskem prazniku. Njihova imena objavljamo na 5. strani časopisa. Župan **J. Lesjak** si je prizadeval prepričati svetnike in svetnice, naj podelijo priznanje tudi Čebelarskemu društvu Grosuplje, ki je lani praznovalo 90-letnico, vendar predlog ni dobil dovolj glasov.

Ob 21.30 je bila seja prekinjena.

J. Müller

plus KOREKT

JEZIKOVNA ŠOLA IN TURISTIČNA AGENCIJA

Zgornja Draga 4a, 1294 Višnja Gora

NOVO!!! - TURISTIČNA AGENCIJA - NOVO!!!

ugodne cene in načini plačila
zanimiva potovanja za vsakogar
maturantski izleti
jezikovno izobraževanje v tujini
eksotična potovanja
poletni dopusti v Dalmaciji
in po svetu

Za vse informacije glede terminov potovanj,
prospektov, rezervacij in cen smo vam stalno na voljo
na naših številkah: tel./faks: 01/ 7877 - 244

GSM 041/ 623 - 634

Liljana Štepic

Podelitev nagrad in priznanj občine Grosuplje za leto 2000

Nagrade in priznanja občine Grosuplje za leto 2000 bodo podeljene na slavnostni seji Občinskega sveta Občine Grosuplje, ki bo dne 24.06.2000 ob 18.00 uri v Dvorani Brinje, Ljubljanska 40A, Grosuplje.

Dobitniki nagrad in priznanj v letu 2000 so:

STANISLAVA AHLIN iz Grosupljega - nagrada z zlatim znakom občine Grosuplje za uspehe in dosežke, ki imajo trajen pomen za ugled in promocijo občine na družbenem in kulturnem področju.

JOŽE PODERŽAJ iz Čušperka - nagrada z zlatim znakom občine Grosuplje za dosežene posebne uspehe na družbenem in kulturnem področju, ki imajo velik pomen za ugled in promocijo občine.

DEKANIJA GROSUPLJE - priznanje z zlatim znakom občine Grosuplje za dosežke in uspehe na področju naše kulturne dediščine, duhovnega bogastva in podobe krajev, ki so pomembni za razvoj in promocijo občine.

DUŠAN MAZAJ iz Šmarja Sap - priznanje z zlatim znakom občine Grosuplje za dosežke in uspehe na vzgojno - izobraževalnem in kulturnem področju, ki so pomembni za razvoj in promocijo občine.

ANTON ŽITNIK iz Grosupljega - priznanje s srebrnim znakom občine Grosuplje za dolgoletno delo na področju civilne družbe, zgodovinskem in javnem področju, ki imajo velik pomen za občino.

JOŽE MAROLT iz Škocjana - priznanje s srebrnim znakom občine Grosuplje za pomembne uspehe dosežke na kulturnem področju, ki imajo velik pomen za kraj in občino.

GASILSKO DRUŠTVO ŠMARJE SAP - priznanje z bronastim znakom občine Grosuplje za dosežene posebne uspehe, požrtvovalna in humana dejanja na področju gasilstva, vzgoje in izobraževanja.

DRUŠTVO EXPLORIK iz Grosupljega - priznanje z bronastim znakom občine Grosuplje za dosežke in humana dejanja ter aktivnosti z mladimi na področju športa in kulture.

ČESTITAMO!

Občinski milijoni: od kod in za kaj

Občina Grosuplje je 1999. leta imela 1572 milijonov tolarjev prihodkov in 1626 milijonov tolarjev odhodkov, ustvarila je torej 46 milijonov dolga. Med davčnimi prihodki občine sta bili najvišji dohodnina: 678 milijonov in nadomestilo za uporabo stavbnega zemljišča: 104 milijone. Od nedavčnih občinskih prihodkov je znašal prispevek za urejanje stavbnih zemljišč 148 milijonov, prispevek iz cene komunalnih storitev pa 80 milijonov. S prodajo zemljišč je občina iztržila 153 milijonov, s prodajo stare občine, 1 stanovanja in šolskega avtobusa pa skupaj 41 milijonov. Iz državnega proračuna je dobila 180 milijonov, od tega 116 milijonov finančne izravnave, 23 milijonov za novo šolo, 18 milijonov za športno dvorano, 8,5 milijona za kanalizacijo Sp. Slivnica, 6,3 milijona za obnovo tabora Cerovo, 4 milijone za vodovod Ilova Gora, 2 milijona za cesto Pleše in 1 milijon za muzej Praproče, kjer je bil popravljen del ostrešja.

Največ občinskega denarja je v letu

1999 šlo za osnovno izobraževanje, in sicer 444 milijonov ali 27 % celotnega proračuna, za komunalno gospodarstvo (vodovod, kanalizacija, odpadki, toplovod, vzdrževanje in čiščenje cest, javna razsvetljava) 243 milijonov ali 14 %, za delovanje občinske uprave 225 milijonov ali 13 %, od tega 77 milijonov za plače in druge izdatke zaposlenim ter 100 milijonov za opremo, dalje za predšolsko vzgojo 223 milijonov ali 13 %, za delovanje občinskih organov 116 milijonov ali 7 %, od tega 6,7 milijona za (bruto) plače funkcionarjev (župana) in 13 milijonov za nagrade nepoklicnih funkcionarjev (članov in članic občinskega sveta in drugih teles).

Za kulturo (knjižnica, kulturna in naravna dediščina, Zveza kulturnih društev itd.) je šlo 69 milijonov ali 4 %, za cestno gospodarstvo (modernizacija, sanacija, obnova cest, vzdrževanje javnih poti ipd.) 59 milijonov ali 3,6 %, za urejanje stavbnih zemljišč 57 milijonov ali 3,5 %, za šport 38 milijonov ali 2,3 %,

za socialno varstvo 35 milijonov ali 2,1 %, za kmetijstvo 25 milijonov ali 1,5 %, za urejanje prostora (projekti, načrti, dokumentacija) 19 milijonov ali 1,1 %, za varstvo pred nesrečami (požari, zaklonišča ipd.) 19 milijonov ali 1,1 %, za zdravstvo (plačevanje prispevka občanom brez dohodka, adaptacija zdravstvenega doma) pa 17 milijonov ali 1 %.

Manj kot 1 % občinskega proračuna je bil porabljen za stanovanjsko gospodarstvo (urejanje romskih naselij, odpravnina za izpraznitev stanovanja ipd.): 14 milijonov ali 0,8 %, za poslovne prostore 6 milijonov ali 0,4 %, za turizem 4 milijone ali 0,24 %, za sofinanciranje mladinskih organizacij in organizacij, ki delajo za mladino, 3 milijone ali 0,18 %, za razvoj drobnega gospodarstva 2 milijona ali 0,12 %, za zaposlovanje 2 milijona ali 0,12 %, stroški proračunskega zadolževanja, kreditnih obresti ter finančne rezerve ipd. skupaj pa so znesli 9 milijonov ali 0,5 %.

J. Müller

Tolarji krajevnih skupnosti

V občini Grosuplje deluje 10 krajevnih skupnosti, ki plačujejo javno razsvetlavo, vzdržujejo krajevne ceste in imajo na skrbi njihovo zimsko čiščenje in posipavanje, upravljajo in vzdržujejo pokopališča, plačujejo skupno vodarino, smetarino, urejajo vaške centre ter denarno podpirajo kulturne, športne in druge krajevne društvene dejavnosti. Njihov prihodek so zlasti dotacije iz občinskega proračuna, samoprispevek in najemnine.

KS Grosuplje je v letu 1999 imela malo manj kot 16,8 milijona prihodkov, s čimer je plačala 7,7 milijona stroškov javne razsvetljave, 895.000 so znašali računi za ceste, 500.000 računi za obnovo mrliške vežice, 250.000 sofinanciranje vaškega središča v Brezju, 1 milijon pa so dobila društva. Naporabljenega je ostalo 4,6 milijona tolarjev.

KS Polica je imela lani kar 17,5 milijona prihodkov: od občine je dobila 4,8 milijona dotacije, krajani so prispevali 1 milijon, najemnine je dobila 1 milijon, s prodajo peska pa je pridobila 10 milijonov. Največ denarja je bilo porabljenega za ceste, in sicer 6,5 milijona, 3,2 milijona so porabili za urejanje kulturnega doma, 2,4 milijona za javno razsvetlavo, 1,2 milijona pa je KS dala dotacij. Naporabljenih je ostalo 2,9 milijona.

KS Šmarje je imela 14,6 milijona prihodkov, odhodkov pa 13,7: ceste 5,8 milijona, javna razsvetljava 2,4 milijona, pokopališče 1,5 milijona, komunalna 370.000 itd.

KS Škocjan je imela 13,2 milijona prihodkov: kot dotacijo občine Grosuplje je dobila 6,8 milijona, kot dotacijo občine Velike Lašče 3,9 milijona (zaradi pokopališča, na katerega pokopavajo tudi kraja-

ne nekaterih naselij velikolaške občine), s prispevki krajanov pa 1,3 milijona. Porabila pa je: za gradnjo vežice 7,1 milijona, za urejanje drugih javnih objektov 1,3 milijona, za ceste 297.000, za javno razsvetlavo 154.000 oz. vse skupaj 9,1 milijona. Naporabljeni so ostali 4 milijoni.

KS Št. Jurij je imela 6 milijonov prihodkov ter 4,4 milijona odhodkov: komunalno urejanje 1,5 milijona, ceste 1,1 milijona, javna razsvetljava 985.000 itd., ostalo jim je 1,6 milijona.

KS Račna je imela 5,4 milijona prihodkov: krajani so s samoprispevkom, namenjenim za gradnjo nove šole, zbrali 3,4 milijona, iz občinskega proračuna pa so dobili 2 milijona dotacije. Za ceste, javno razsvetlavo in drugo so skupaj porabili 1,5 milijona, ostalo pa jim je 6,2 milijona.

KS Mlačevo je imela 4,6 milijona prihodkov, porabila pa je 1,1 milijona za mrliško vežico oz. pokopališče, 900.000 za javno razsvetlavo ter 400.000 za ceste itd. Naporabljenih je ostalo 1,7 milij-

ona tolarjev.

KS Sp. Slivnica je imela 4,2 milijona prihodkov, s katerimi je plačala javno razsvetlavo v višini 585.000 in urejanje objektov 292.000, skupaj pa jim je ostalo 2,7 milijona.

KS Žalna je dobila 2,8 milijona občinske dotacije, krajani sami pa so zbrali 5 milijonov. Porabili pa so za javno razsvetlavo 3,4 milijona, ceste 915.000, pokopališče 385.000, vežico 300.000. Na računu jim je ostalo 6,8 milijona tolarjev.

KS Ilova Gora je imela 2,2 milijona prihodkov, za ceste pa je porabila 2,1 milijona.

Če bi se krajevne skupnosti zmerno zgledovale po Občini Grosuplje, bi svoja denarna sredstva seveda porabila, res pa je, da nekatere zbirajo večja denarna sredstva, potrebna za načrtovano gradnjo šole oz. šolske telovadnice. Dobro bi tudi bilo, če bi si pridobile kak podooben vir kot KS Polica.

J. Müller

Tolarji za novo šolo Brinje

Nova šola Brinje, v kateri se bo letos jeseni začel pouk, ima 3400 m² pokritih površin, njena športna dvorana pa meri 2500 m². Imela bo 23 oddelkov, v katerih bo prostora za 564 učencev. Nakup zemljišč in priprava potrebnih dokumentov sta se začela leta 1994, gradnja sama pa maja 1998. Do konca leta 1999 plačani računi znašajo 752 milijonov tolarjev, in sicer:

odkup zemljišč	76 milijonov,
dokumentacija	31 milijonov,
pripravljalna dela	51 milijonov,

gradnja, obrtniki, inštalacije 554 milijonov, komunalna oprema 39,5 milijona, računalniška oprema 0,8 milijona. **Od navedene vsote je Ministrstvo za šolstvo in šport do zdaj prispevalo 63,6 milijona ali 8,4%, po pogodbi pa celotni delež ministrstva znaša 292 milijonov, kar naj bi bilo poravnano v prihodnjih letih. Za vso opremo in končna dela bo potrebnih še okoli 600 milijonov tolarjev.**

J. Müller

Socialno in zdravstveno varstvo ter predšolska vzgoja

V letu 1999 je občina Grosuplje v celoti ali delno krila oskrbo 32 oseb v socialnih domovih in stroške 3 duševno invalidnih oseb v varstveno delovnih centrih, družinam na domu pa je bilo dodeljeno 32 denarnih pomoči.

Center za socialno delo, kateremu krije občina 15% stroškov, je izvajal preventivno delo z otroki in mladostniki, preventivne programe za romske otroke in mladostnike, program za duševno prizadete in program rejništva ter nudil osebno pomoč, gospodinjsko pomoč, pomoč pri osebni higieni ter pomoč pri

ohranjanju socialnih stikov. Pri dohodu na zdravljenje zaradi zasvojenosti z drogami je bila 4 občanom dodeljena denarna pomoč, 16 humanitarnim organizacijam pa so bile nakazane dotacije v višini 2 milijona tolarjev. Skupaj je občina socialnemu varstvu namenila 35,5 milijona tolarjev.

Vsak državljan, ki ima stalno bivališče v občini in nima drugih dohodkov, ima po zakonu pravico do zdravstvenega zavarovanja, ki mu ga plačuje občina iz proračuna. Lani so bili tako zdravstveno zavarovani mladi brez zaposlitve, študenti, ki niso imeli pogojev za svoj status, starejši, ki so bili prej zavarovani po sorodnikih - kmetih, Romi in drugi, skupaj 299 oseb.

Konec leta 1999 je bilo iz naše občine v vseh vrtcih 571 otrok, od tega 100 v vrtcih izven občine. Lani septembra je bil zaradi pomanjkanja prostora 34 otrokom odklonjen sprejem v vrtec. Starši so plačevali 34 % od cen programov vrtcev. Občinski proračun je za vse stroške vrtca prispeval skupaj 223 milijonov tolarjev.

J. Müller

SDS

25. junija 1991 je Slovenija postala samostojna in neodvisna država. Uresničil se je tisočletni sen Slovenk in Slovencev.

OB DNEVU DRŽAVNOSTI – NAJVEČJEM SLOVENS-KEM PRAZNIKU in občinskem prazniku čestitamo vsem občanom in občanom. OO SDS Grosuplje

SKD

SLS
SLOVENSKA LJUDSKA STRANKA

Ob DNEVU DRŽAVNOSTI čestitamo vsem občan-kam in občanom k praz-niku z željo, da bi ga preživeli na način, s ka-terim bi izrazili svoj po-nos, da imamo svojo državo in da jo spoštu-jemo, čeprav se bomo morali še naprej truditi za njen obstoj, za mir in blaginjo.

Istočasno čestitamo tudi k občinskemu prazniku.

Občinska odbora Slovenski krščanski demokrati in Slovenska ljudska stranka

SKD + SLS Slovenska ljudska stranka

VABI VSE ČLANE IN SIMPATIZERJE NOVE STRANKE NA ZDRUŽITVENI KONGRES občinskega odbora SKD Grosuplje in podružnice SLS Grosuplje, ki bo v soboto, 1. julija 2000, v Račni.

PROGRAM:
16.00 – ZDRUŽITVENI KONGRES v Kulturnem domu v Veliki Račni
17.00 – SVETA MAŠA v župnijski cerkvi na Kopanju
18.00 – SLAVNOSTNO SREČANJE ČLANOV IN SIMPATIZERJEV STRANKE S KULTURNIM PROGRAMOM na Kopanju.
Srečanja se bodo udeležili tudi ne-kateri visoki predstavniki združene stranke in vlade RS.

Poskrbeli bomo za pogostitev in za živo glasbo, zato VABLJENI V ČIM VEČJEM ŠTEVILU.
Če bo deževalo, bo srečanje v Kulturnem domu v Račni.

PODAJMO SI ROKE IN STOPIMO SKUPAJ!

Izjava za javnost Izvrševanje proračunske postavke Pomoč družini na domu

Konec maja smo bili vodje svetniških skupin SDS ter SLS+SKD Slovenske ljudske stranke vabljeni na sestanek k županu v zvezi s problematiko izvajanja storitve pomoči družini na domu. Na sestanku nam je župan pojasnil, da smo svetniki pomladnih strank s tem, ko smo v proračunu predvideli namesto sedmih milijonov tolarjev le polovico teh sredstev, ogrozili izvajanje te storitve naslednjega pol leta, kar pomeni, da v drugi polovici Center za socialno delo ne bo mogel več opravljati te storitve.

Svetniki SDS ter SLS+SKD Slovenske ljudske stranke smo presenečeni nad županovim sprenevedanjem. Pri sprejemanju amandmajev k občinskemu proračunu smo vsako postavko posebej utemeljili in razložili. Naša temeljna skupna usmeritev je, da se morajo proračunska sredstva, ki jih občina zasluži s pobiranjem davkov naših občanov in občanov, gospodarno in preudarno trošiti. Pri nudenju pomoči družinam na domu se toliko bolj zavedamo pomembnosti, občutljivosti in odgovornosti do pomoči potrebnih. Želeli smo doseči kakovosten dvig opravljanja storitve izvajanja pomoči na domu za primerno ceno, kar lahko dosežemo le, če povabimo k javnemu razpisu vse, ki bi bili pripravljeni opravljati takšne storitve. Za tak korak smo se odločili med drugim tudi na podlagi dejstva, da so bila v lanskem letu na tej postavki sredstva celo neizrabljena in sicer je bilo namesto 3,5 milijona tolarjev planiranih sredstev, porabljenih za pomoč družini na domu le 2,3 milijona tolarjev. Namesto izvedbe javnega razpisa, za katerega je imel župan dosedaj več kot dovolj časa, smo dobili na sestanku odgovor s strani občinske uprave, da razpisa žal niso mogli pripraviti iz razlogov, ki so županu dobro znani, nam pa jih niso želeli pojasniti. Ker je čas potočel, medtem pa župan ni storil ničesar, smo se znašli ponovno pred odločitvijo, ki bi morala biti že zdavnaj razrešena. Svetniki pomladnih strank zato v takšnih situacijah v prihodnje ne bomo več pripravljeni popuščati pred tovrstnimi pritiski.

Za klub svetnikov SDS: Mag. Peter Verlič

Dr. Andrej Bajuk – Curriculum vita

V zadnjih tednih je bilo moč v slovenski javnosti zaslediti številne izjave in članke, ki so poskušale novega predsednika slovenske vlade dr. Andreja Bajuka prikazati kot posameznika, ki pravzaprav nima z državo Slovenijo nič skupnega, kaj šele, da bi bil sposoben voditi slovensko vladno v času do rednih volitev. Povsem očitno je, da gre pri tem za načrtno strategijo, s katero bi v javnosti osebnost dr. Bajuka predstavili v negativni luči in ga tako onemogočili, da bi ga javnost sprejela s simpatijami, še predno bi lahko pokazal vse svoje strokovno in organizacijsko znanje pri vodenju slovenske vlade.

Kratka predstavitev njegove življenjske poti naj bo skromen prispevek pri objektivnemu spoznavanju novega predsednika slovenske vlade dr. Andreja Bajuka. Pri vsem tem pa je potrebno še zapisati, da dr. Andreju Bajuku, ki je bil demokratično izvoljen z večino poslancev DZ RS, zagotovo pripada pravica, da Slovenkam in Slovincem oziroma državljanom Slovenije pokaže vse svoje znanje in sposobnosti ter tako na objektivni način da v presojo javnosti svoj program kot tudi svoje osebnostne lastnosti.

Matjaž Trontelj

SKZ-GRP

za enakomeren razvoj cele Slovenije

Grosuplje, 3. junija – SDS je edina stranka, ki dobiva izenačeno podporo tako v urbanih naseljih kot na podeželju, zato lahko celovito izvaja razvojni program s ciljem enakomernega in hitrega napredka Slovenije, bi lahko strnili uvodni govor Janeza Janše na 1. kongresu SKZ GRP (Socialdemokratska kmečka zveza - Gibanje za razvoj podeželja).

Dr. Andrej Bajuk se je rodil 18. oktobra 1943 v Ljubljani. V prvih dneh maja 1945 je njegova družina emigrirala. Skoraj tri leta so živeli po taboriščih spodnje in zgornje Avstrije, potem pa so odšli v Argentino in se naselili v Mendoza. Dr. Andrej Bajuk je tam odraščal, študiral in se tudi poročil s Katarino Grintal, Slovenko, doma iz Lukovice pri Domžalah.

Svojo prvo diplomu iz ekonomije je opravil v Mendoza, Argentina (Universidad Nacional de Cuyo). Na posebnem dvoletnem mednarodnem programu, ki ga je organizirala University of Chicago, je pridobil svoj prvi magistrski, drugega skupno z doktoratom pa na univerzi Berkeley v Kaliforniji. Ponovno se je vrnil v Mendoza in tam poučeval kot profesor na univerzi. Kmalu zatem je odšel v Washington, kjer je dobro leto delal pri Svetovni banki, nato pa se je zaposlil v Medameriški razvojni banki (IDB), kjer je ostal dolga leta. V tem obdobju je opravljal funkcije na različnih položajih, od ekonomista, zadolženega za analizo socialnih projektov, do svetovalca izvršilnega podpredsednika banke. V zadnjih šestih letih službovanja v Washingtonu pa je bil direktor kabine-

ta - predsednika Medameriške razvojne banke in član predsedniškega sveta banke. Od septembra 1994 pa je predstavnik te banke za Evropo s sedežem v Parizu.

Dr. Andrej Bajuk se je že od druge polovice lanskega leta precej zadrževal v Sloveniji in je po sklenitvi sporazuma o koaliciji Slovenija med SKD in SDS prevzel vodenje strokovnega sveta, ki v okviru koalicije pripravlja alternativni vladni program. Na združenem kongresu SKD-SLS je bil izvoljen za podpredsednika združene stranke.

Dr. Andrej Bajuk se je odločil za vrnitev v Slovenijo, ker sta z ženo od nekdaj premišljevala o tem, da bi bil naravni zaključek njune dolge življenjske poti, ki ju je iz Slovenije odnesla v mladih letih, da se vrmeta v domači kraj. Ženo imata stanovanje in stalno prebivališče v Ljubljani ter tri otroke. Hčerka Tatjana je doktorica antropologije in zasebna raziskovalka v Sloveniji, sin Andrej Sebastian je pravnik in dela kot javni branilec v Atlanti, najmlajša Nataša pa živi v Parizu, kjer študira na Inštitutu za politične vede.

Dr. Andrej Bajuk je slovenski državljan. Aktivno govori angleško, francosko in špansko.

Forum se je pod okriljem SDS oblikoval že 13. aprila 1997 v Nazarjah in si pod delovanjem predsedujočega Janeza Žlindre zagotovil trajno prisotnost v vseh slovenskih regijah. Deloval je na prenosu programskih zahtev v prakso in sodeloval pri reševanju nekaterih aktualnih vsebin: svetoval je v fazah pristopanja k evropski uniji, blažil je meddržavna trenja zaradi vprašanja genetsko-geografskega izvora lipicancev.

Privrženci zveze so se udeležili tudi volitev za postavitev novih delovnih organov – za mesto predsednika je na internih glasovanjih bil največkrat imenovan Grosupeljčan **Božo Predalič** – ki se bodo spopadla s številnimi pomankljivostmi in negativitetami kmetijskega resorja. Ključni poudarek bo SKZ-GRP morala nameniti približevanju evropskim integracijam, saj bi sedanja evropska merila lahko uspešno privzelo le nekaj odstotkov slovenskih kmetij. Tudi socialno varstvo domačega kmeta je zaskrbljujoče in kritična je ocena upadanja obdelovalnih površin

in kmetovega dohodkovnega položaja. Kmetijstvo je panoga, ki v nasprotju z visokimi tehnologijami, nenehno podvrženimi novim preoblikovanjem in posodabljanjem, nikoli ne premine, zato ji tudi najbolj razvite članice evropskega združenja posvečajo nemalo pozornosti. "Vprašanje napredka mora zadevati razvojni koncept, ki naj ne bi vodil v razkol med razvitimi in nerazvitimi deli države," se je za uravnotežen pristop zveze zavzel Janša in izpostavil še hitri razvojni strateški načrt, ki ne bi smel podlegati kompromisom v mešanih vladah, delujočih na osnovi trgovskega načela ti meni – jaz tebi, ampak bi stvar strateške odločitve morala biti tudi v interesu urbane populacije. V nadaljevanju je novoimenovani predsedniški kandidat Božo Predalič predstavil izsledke raziskovalne naloge, izdelane za obravnavo na kongresnem shodu SDS. Njegova ocena je, da kmetijstvo ostaja ena ključnih panog slovenske dežele, država pa jo je vse bolj pehala v samouničevalni konec.

Barbara Pance

Tihožitje z limonovcem

Lani na začetku junija je občinski svet sprejel pravilnik, po katerem ima naša občina poleg župana lahko še dva podžupana. Tudi njuni plači so svetniki in svetnice določili: če bosta opravljala funkcijo nepoklicno, jima pripada po 40 % županske plače, če pa bosta poklicna, dobivata vsak po 80 % županske plače. Svetnik Slovenske ljudske stranke je sicer vztrajal, da naša občina dveh podžupanov nikakor ne potrebuje pa tudi poklicnega da ne, vendar so njegovi kolegi in kolegice ostali drugačnega mnenja.

Konec istega julija je župan občinskemu svetu predlagal v potrditev dva podžupana, toda od enega ni dobil podpisa, zato je predlog umaknil. Letos maja je poskusil znova, pa spet ni imel sreče. Eden od nominirancev je pred kakim mesecem izsto-

pil iz socialdemokratske stranke, ta pa je v občinskem svetu najmočnejša. Tako je njegovo kandidiranje izzvenelo predvsem kot politično izzivanje. Drugi nominiraneec, član Združene liste, pa je povedal, da odstopa.

Ker bo podžupanski projekt zelo verjetno še naprej vabljen, ga velja stehtati. Občina Grosuplje v sedanjem obsegu je nastala januarja 1995, prvi novodobni župan pa je županoval do decembra leta 1998.

Prihodki občinskega proračuna, o katerih je s privoljenjem občinskega sveta gospodaril župan, so bili v zadnjih petih letih naslednji:

leta 1995	981 milijonov,
leta 1996	989 milijonov,
leta 1997	1135 milijonov,
leta 1998	1366 milijonov,
leta 1999	1576 milijonov.

Medsebojno so navedeni tolarski prihodki najlažje primerljivi, če se preračunajo v nemške marke in izračuna njihov indeks: od leta 1995 do vključno leta 1998 je povprečni indeks 108, indeks 1998-1999 pa je 110, kar pomeni, da so bili prihodki leta 1999 glede na marke za 2 % večji od predhodnega leta. Glede na zvišanje prihodkov bi bila nastavitve podžupanov bolj slabo utemeljena.

Drugi vatek, s katerim lahko zmerimo dolžino dveh podžupanskih škričev, je dejstvo, da je bil grosupeljski župan do decembra 1998 zaposlen polovično, zaradi česar je seveda dobival iz občinskega proračuna samo polovico županske plače, drugi del plače pa si je služil na nefunkcionarskem, civilnem delovnem mestu. Razmerje med polovično župansko plačo in plačo "celega" župana z dvema

podžupanoma pa bi bila po nižji, nepoklicni tarifi 1 : 3,6, kar bi pomenilo več kot triinpolkratno zvišanje, po višji, poklicni tarifi pa 1 : 5,2, kar bi pomenilo več kot petkratno zvišanje.

Dober gospodar bi podžupane najbrž raje trikrat premislil, kot pa dvakrat predlagal. In tudi, če bi s kakim računom dokazal "podžupansko" potrebnost, bi se raje odločil samo za enega podžupana. Seveda bi ta moral biti tak, da bi ga podprla pomladanska večina.

Tak predračun, ki ni brez sestavin zgodbe o lisici in ježu, vključuje seveda nekoliko drugačno delitev politične moči v Občini. Znano pa je, da župan in pomladniki bolj slabo sodelujejo. Ali bi se medsebojni odnosi zaradi limonine omake lahko izboljšali, je težko napovedati, dejstvo pa je, da župan rad poudarja, da ni član nobene stranke in da načelno postavlja koristi občine in občanov na prvo mesto.

J. Müller

Nepodeljeno priznanje čebelarjem

V lanskem letu je čebelarsko društvo Grosuplje, eno najstarejših in najmnogičnejših društev v občini, praznovalo častitljivo 90-letnico. Ob tej priliki sta bila za občinsko priznanje predlagana dva zaslužna člana tega društva. Ker po kriterijih Komisija za izbor nagradencev pri občinskem svetu ni mogla podeliti enemu društvu v istem letu dve občinski priznanji se je zapletlo. Koga nagraditi, koga ne? Tu se je v odločitve vmešala politika in razdor je bil tu. V želji, da se reši nastali zaplet, sem predlagal, da bi se priznanje podelilo čebelarskemu društvu, kar bi mu ob takem visokem jubileju tudi pripadalo, žal nisem uspel. Najbolj nesmiseln rezultat tega spora je bil razkol v društvu in kljub naporom za pomiritev izstop dela užaljenih članov. Takrat sem sklenil, da bom za to zaslužen priznanje v imenu občine Čebelarsko društvo predlagal v letošnjem letu. Žal sem delal račun brez krčmarja. Komisija za izbor je letošnji utemeljen predlog gladko zavrnila. Na občinskem svetu sem k

tej odločitvi ostro protestiral. Kljub poskusom, da Čebelarsko društvo, čeprav nekoliko pozno, le nagradimo za njihovo dolgoletno, plodno in požrtvovalno delo, in kljub podpori vrste svetnikov nisem uspel. Nad takim absurdnim obnašanjem nekaterih političnih struktur v občinskem svetu in njegovih komisijah se človek mora zgroziti.

Čebelarji, žal mi je. Kljub dobremu poznavanju razmer v občinskem svetu sem naredil usodno napako in vas v imenu občine predlagal za občinsko priznanje. Niti na misel mi ni prišlo, da bodo stranke, ki nasprotujejo mojemu županjevanju tudi to izkoristile v nesmiselnem političnem dokazovanju in obračunavanju.

Za mene in večino občanov je Čebelarsko društvo Grosuplje ob svoji 90 letnici delovanja nesporen in zaslužen nagradenec s **Priznanjem Občine Grosuplje z zlatim znakom**. Še nadalje si bom prizadeval, da to priznanje nekoč tudi resnično dobite.

župan Janez Lesjak

Protestna izjava ZLSD - naslednikov KP

V peti št. Grosupeljskih odmevov preberemo ogorčenost in protestno izjavo območne grosupeljske organizacije zaradi odstranitve partizanskega obeležja na ZD v Grosupljem in ZD na Vidmu.

Spoštovani tovariši iz zbora nekdanjih komunistov, oziroma OOBZ NOB, ali po domače, komunisti, kje je vaša morala (seveda imate dvojno) in kje je vaša vest in vaš spomin? Eden od dokumentov našega prvega ministra za notranje zadeve Narodne vlade Slovenije z dne 12. 06. 1945, št. 334/45 je jasen in nedvoumen, z ukazom vsem Okrožnim NOO (OLO), ki med ostalim vsebuje tudi naslednjo vsebino: **"...Tako so v bližini naših mest nastala številna skrbno urejena pokopališča ... zato je izdan nalog z dne 18. 05. 1945, po katerem morajo NOO (OLO) ukreniti vse potrebno, da se takoj odstranijo - izravnavajo z zemljo vsa pokopališča, kakor tudi posamezni grobovi..."**, konec citata. In tako se je tudi iz videmskega pokopališča odstranilo obeležja in zravnilo z zemljo 28 grobov, pretežno še najstnikom, pobitih med komunistično revolucijo, ki so počivali na tem pokopališču.

Ali ni to skrunitev, nezaslišano početje vaših somišljenikov - komunistov? Ali se zavedate trpkih bolečin svojcev ob tem gnusnem početju partizanskih komunističnih veljakov. Svojci so morali tedaj molčati? Ste jih prosili odpuščanja?

In sarno v videmskem okolišu se je tedaj porušilo kar nekaj kapelic in ročno požagalo in uničilo veliko spominskih križev. Ali niso bila ta obeležja kulturna znamenitost, kulturna dediščina največjih vrednot tudi teh dolenskih krajev, kajti ta obeležja so bila izročila naših prednikov za naše zanamce, da jih uniči vaš komunizem. Za moralno poštenega Dolenjca je to sramotno dejanje. Kaj pa za vas, ki protestirate, tovariši?

In kje ste bili z vašimi protesti takrat, ko so se uničevale in brisale z obličja resnične kulturne vrednote slovenskega naroda in ko so se brisali grobovi pomorjenih ljudi? In kje ste bili takrat, ko se je s takim početjem zavestno razdvajalo slovenski narod na naše in ...? Še danes lastniki takratnih uničenih grobov hranijo v drag spomin tiste bele marmorne ploščice z videmskega pokopa-

lišča, na katerih so napisana imena najdražjih, katere so seveda nekateri le uspeli poskriti pred uničevalcem - revolucionarjem - komunistom, katerih simpatizerji in nasledniki ste vi, tovariši. In, ti uničevalci - ti revolucionarji so postali celo narodni heroji naše domovine, katerim so se postavljali veliki in bohotni spomeniki, seveda brez resničnih podatkov o njihovem početju. To je resničnost zgodovine, katero vi iz vaših vrst želite za vsako ceno izbrisati z lista resničnosti zgodovine slovenskega naroda, a povečevati želite veliko neresnic in potvorb iz polpretekle zgodovine. In ko prebiramo zbrana dela vaših partijskih piscev, avtorjev NOB (Gučka, Grgiča, Ferenc, Steleta) in ostalih, ni težko zaslediti, kdo je zagrešil hudodelstvo nad slovenskim narodom. Tisti, ki so bili nečloveško pomorjeni v Mozlju, Grčaricah, Turjaku, kočevskih breznic, zagorskih rovi, Teharjah in drugod, niso zaslužili takega mučenja, kot so ga doživeli. In kje ste bili takrat z vašimi protesti, tovariši? Vprašajte svojo vest, seveda, če jo imate!

Milan Muhič

Mladi imajo pomembno vlogo v OO SDS Grosuplje

Občinski odbor Socialdemokratske stranke Grosuplje je eden večjih v Sloveniji. V zadnjem času se mu je pridružilo precej mladih, ki v odboru prevzemajo tudi pomembne zadolžitve. Član OO SDS Grosuplje je tudi predsednik SDS g. Janez Janša.

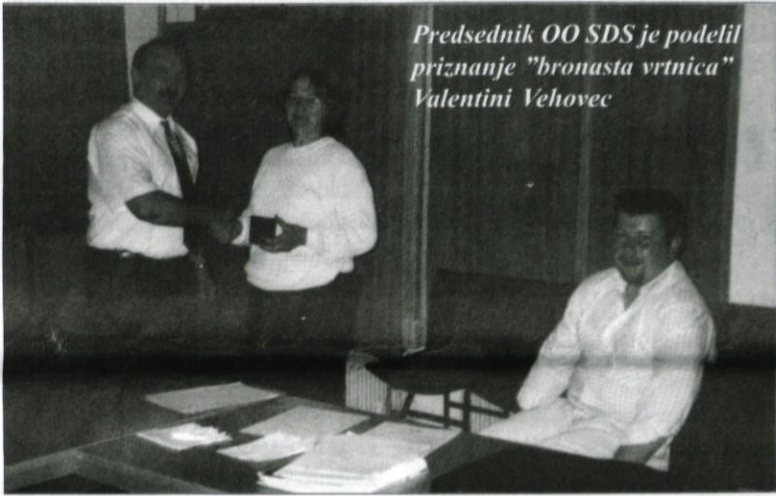
Za petek, 12. maja 2000, je občinski odbor SDS Grosuplje sklical svojo letno konferenco. Na dnevnem redu so bile pomembne točke, saj se je svetu, izvršilnemu odboru, nadzornemu odboru in v. d. predsednika OO SDS Grosuplje iztekel mandat. Pred začetkom konference je bilo med člani IO čuti nekoliko bojazni pred slabo udeležbo. Precej aktivnih članov se je zaradi priprav na bližajočo se birmo oz. zaradi lepega sončnega dne, idealnega za košnjo, opravičilo. Zaradi pogajanj o sestavi nove vlade je odsotnost opravičil tudi g. Janez Janša.

Vseh skrbi pa je bilo konec že pred napovedanim začetkom letne konference, saj se je v Družbenem domu v Grosupljem zbralo presenetljivo veliko število članov OO SDS. V uvodu je navzoče pozdravil podpredsednik SDS dr. Milan Zver in nato spregovoril o aktualnih političnih dogodkih v Sloveniji: nezaupnici Dmrovškovi vladi, združevanju

SKD in SLS, oblikovanju nove vlade, trenjih v koaliciji Slovenija...

Po opravljenih formalnostih so sledila poročila v. d. predsednika OO SDS Grosuplje Boža Predaliča, vodje kluba svetnikov mag. Petra Verliča, predsednika kluba seniorjev Jožeta Bukoška, predsednika SDM Grosuplje Dušana Hočevarja in poročilo nadzorne komisije.

Verlič in Predalič sta izrazila zadovoljstvo, ker (sicer nepodpisana) koalicija strank slovenske pomladi SLS + SKD in SDS na občinskem nivoju uspešno deluje. V nastajajoči koaliciji glavno povezovalno vlogo opravlja prav SDS, ki je tudi sicer najmočnejša stranka v občini. Delovanje koalicije se kaže tudi v občinskem svetu. Pomladna stran zahteva realen proračun, ki županu onemogoča manipuliranje pri njegovem izvrševanju. Zahteva, da župan vložijo več naporov za pridobivanje denarnih sredstev z državnega nivoja, namesto da se s (pre)visokimi davki obremenjuje občane. Stranke slovenske pomladi SKD, SLS in SDS so skupaj pripravile prireditev, s katero so obeležile božič, dan samostojnosti in novo leto. Člani OO SDS Grosuplje so aktivni v odborih koalicije Slovenija. Občinski odbor stranke je dejaven tudi na športnem področju.

Predsednik OO SDS je podelil priznanje "bronasta vrtnica" Valentini Vehovec

Klub seniorjev je zelo delaven. Predsednik Bukošek je navedel tolikšno število organiziranih izletov, pohodov in drugih druženj, da so udeleženci letne konference s ploskanjem pretrgali njegovo kratko in jedrnat poročilo.

Kot vse kaže, se v zadnjem času po seniorjih in seniorkah zgleduje tudi grosupeljska Socialdemokratska mladina (SDM). Hočevar, ki ji predseduje pol leta, je v stranko povabil večje število mladih. Pred kratkim so organizirali odmevno okroglo mizo o civilnem služenju vojaškega roka.

Pod točko volitve je letna konferenca

za predsednika OO SDS Grosuplje izvolila dosedanjega v. d. te funkcije Boža Predaliča, 18-članski izvršilni odbor in dodatne člane sveta OO SDS Grosuplje. Z novimi članicami in člani izvršilnega odbora ter sveta se je v teh organih okrepila predvsem zastopanost SDM, zlasti deklet.

Letna konferenca seveda ni mogla mimo nedavnih izstopov g. Marjana Šircelja in g. Jožeta Koširja iz vrst SDS in iz svetniške skupine SDS. V polemiki so člani SDS soglasno zahtevali, da svetniki SDS v občinskem svetu zastopajo stališča, ki jih sprejme letna konferenca, svet in izvršilni odbor OO SDS Grosuplje ali pa kot občinski svetniki odstopijo. Večkrat je bilo slišati, da bosta omenjena lahko samostojna občinska svetnika, ko bosta tudi samostojno kandidirala in ko (če) bosta tudi izvoljena. Razpravo je prekinil predsedujoči in izrazil pričakovanje, da bosta g. Šircelj in g. Košir kmalu odstopila tudi kot občinska svetnika.

Ob koncu uradnega dela letne konference je novi predsednik OO SDS Grosuplje Božo Predalič podelil bronasti vrtnici. Prejela sta jih mag. Peter Verlič in Valentina Vehovec. Srebrne vrtnice pa je podelila tajnica obljublanske regije Ladka Furlan. Prejeli so jih dr. Janez Mervič, Jože Bukošek in Božo Predalič. Sledilo je družabno srečanje.

Janez Pintar

Nezaslišano ravnanje občine Grosuplje

V Grosupeljskih odmevih (št. 12, december 1999, letnik XXXIV, stran 5) je Urad za gospodarstvo in družbene dejavnosti občine Grosuplje posredoval članek o uvajanju komasacije na zemljišču Polde 1, Polde 2, Cigani, Stelnik in Malo Mlačvo.

Lastniki kmetijskih zemljišč na tem območju smo bili zainteresirani. Ustanovili smo komasacijski odbor. Pridobili smo pisne izjave lastnikov, da s komasacijo soglašajo. Prvi sestanek smo imeli 15. 1. 2000. Naslednjega sestanka, 11. 4. 2000, so se udeležili: g. župan občine Grosuplje Janez Lesjak, g. Stane Okorn v imenu Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in ga. Martina Zajc z Urada za gospodarske in družbene dejavnosti občine Grosuplje ter predstavnik Geodetskega zavoda Republike Slovenije Marino Vrečnik.

Do tu - lepo in prav. Čakali smo na občinski proračun. Po sprejetju le-tega smo čakali, da se zadeva na ministrstvu uvrsti v plan. To pa se ni zgodilo, kajti tega območja občinski svetniki niso pravočasno sprejeli v plan. Kmetijstvo je pomembna družbena panoga. In kako naj lastniki dolgoročno načrtujejo obdelovanje zemlje, če ne vedo, kje točno je njihova posest? Vsi lastniki, ki smo brali članek v Grosupeljskih odmevih z naslovom "Uvajanje komasacij v kompleksih", se sprašujemo, zakaj je do tega članka sploh prišlo. Ta članek zavaja tako bralce kot lastnike, kateri so bili prepričani, da je občina le stopila na pravo pot in prislunila kmetu.

S kakšno pravico so občinski svetniki vzeli stvar v svoje roke in niso hoteli ali zmogli sprejeti prostorskega plana, v katerega bi bila zajeta tudi koma-

sacija tega območja, ki je še kako širšega družbenega pomena. Sprašujemo se, kdaj bodo krivice poravnane, kaj delajo predpostavljene oziroma za to odgovorne. Zavlačevanje pri tem postopku lastniki zemljišč ne dovolimo. Naj bo kdorkoli, to zadevo je treba urediti. Lastniki ne razumemo ravnanja občinskih organov, saj projekt financira država. Občina naj bi le prižgala zeleno luč s sprejemom prostorskega plana, ki je prav nič ne stane.

Upravičenci do komasacije se bomo borili za doseg cilja, ki smo si ga zadali. Pri tem pa še vedno upamo na razumevanje občinskih svetnikov in občine Grosuplje, saj so oni tisti, ki naj bi odgovarjali za razvoj kraja in tudi kmetijstva.

Komasacijski odbor:
(pet podpisov, osebe poznane uredništvu)

Sedem korakov od Radenskega polja

Ugotavljam, da se za predvideno varovanje krajinskega parka Radensko polje postopki odvijajo po naslednjem scenariju:

1. Najprej smo dobili zgibanko v vsa gospodinjstva. (Vložili so jo v občinski časopis in me o tej nameri kot urednika predhodno ni nihče obvestil.)
2. Že kar nekaj let se govori, da bodo napisali programe. ("Občina nima narejenega nobenega programa, da bi se lahko prijavila na sofinanciranje v mednarodnih programih" - tako je zatrdil župan na 16. seji občinskega sveta. Prav tako ni narejenih programov, ki bi jih lahko so-financirali na državni ravni.)
3. Imenovan projektni svet še ni bil sklican. (Projektni svet je bil imenovan lansko leto na 7. seji občinskega sveta in jim ga do zdaj še ni uspelo sklicati, da bi se konstituiral in začel normalno delati.)
4. Strokovnih podlag ob javni razgleditvi prostorskega plana nisem videl. (Tudi zaradi tega je tako dolgo "v pregledovanju" na različnih ministrstvih". Baje pa so se le-te naredile šele pred kratkim.)
5. Razglasitev krajinskega parka menda ne bo potrebna, saj so to območje že tako in tako oktroirali "Velikoupeljska kamunala" in ostali evidentirani v katastru onesnaževalcev. (Tudi ta kataster naj bi doživel svojo umestitev v strukturo dajatev prizadetih občanov z anketo - "Kdor je bolj pošten, plačuje več.")
6. Ker so uspeli z različnimi elementi socialno razlojiti okoliške prebivalce, ki imajo lastnino na tem območju, ali so kako drugače povezani z njim, so se izredno spremenili tudi odnosi med ljudmi in zato v tej generaciji ni možno pričakovati, da bi prišlo do pravega soglasja in interesa o varovanju tega območja. Razne lokalne afere in prevlada "argumentov moči" (beri: majhen je vedno kriv!) pa nezaupanje med ljudmi le še povečujejo.
7. Kakšen bo rezultat v naslednjih "sedmih suhih letih", naj si načrtovalci zaščitne Radenskega polja preberejo v turističnem vodniku Lepote in zanimivosti Grosupljega in okolice na str. 139 in 140, ki ga je izdala Krajevna skupnost Grosuplje v letu 1995.

Jože Miklič

Živela, Slovenija!

Slovenija bo 25. junija praznovala dan državnosti, občina Grosuplje pa svoj občinski praznik. Ker so navade ob praznikih takšne, da govorimo bolj ali manj o uspehih in lepših straneh življenja, bi bilo prav, da bi zapisal nekaj optimističnega, a se je v zadnjih nekaj letih nabralo tudi toliko nedorečenosti v naši družbi, da namenjam te besede prav tej drugi strani medalje.

Živimo v času velikih sprememb, ob njih pa se vprašajmo: Ali gredo te spremembe res na bolje za večino Slovencev?

Sredi osemdesetih let smo se znašli v ponovnem "prebujanju narodov". Mnogi smo se nadejali boljših časov in vložili precej osebnih naporov na različnih ravneh, čeprav že prej nismo bili nedejavni, le do politike smo se držali z razdalje. V tem spreminjajočem se času smo hoteli delovati predvsem na področjih, za katere se je že naprej vedelo, da jih tržno gospodarstvo samo ne bo reševalo. Odločitev za tak korak je bila za marsikoga hoja po robvih sprejemljivosti. Seveda pa ni treba posebej razlagati, da smo se srečevali tudi s tisti-

mi, ki so trdno vztrajali v kosmatem zavetju ranjene zverine.

Čas je hitro tekkel. Prišle so volitve in zmaga, ki pa jo je stara nomenklatura s spremenjenimi imeni in barvami senčila v Zboru združenega dela in na vodilnih položajih, kjer so imeli v glavnem svoje izbrance. Podobno je bilo v stari občini Grosuplje, le da je bil odstotek dobljenih glasov na volitvah nekoliko bolj naklonjen novim strankam. Spomnimo se samo proceduralnih zapletov. Dejanski problemi pa so bili drugje.

Pa smo se znašli kar naenkrat sredi vojne vihere, čeprav je od volitev preteklo več kot eno leto. Za vse dogodke pred in po vojni vsi verjetno niti vedeli nismo. Vendar pa nam je tistih deset dni vojne dovolj jasno pokazalo, kakšno je bilo naše prijateljstvo, da o poznejših vojnah na Balkanu niti ne govorimo. Po odhodu zadnjega vojaka iz Slovenije, so se že začele dogajati dokaj čudne reči. Kmalu so se v občinah po Sloveniji, kjer so bila vodstva nekoliko bolj oddaljena pretekli miselnosti, začela različna zaustavljanja in celo rušenja občinskih oblasti z lokalnimi aferami. Spomnimo se tudi, kako so strokovnjaki popustili pri kriterijih za oblikovanje novih občin in še do danes neizoblikovanih pokrajin oziroma regij.

Za navadne državljane je bil priprav-

Bolje obveznice ali upanje?

Na grosupeljsko Upravno enoto (UE) je v predpisanem roku prispelo kar 988 zahtev za denacionalizacijo, v teh letih pa so uspeli končne odločbe izročiti 812 denacionalizacijskim upravičencem, 118 zahtev je še v postopku, 41 posameznikov pa se je na odločbo pritožilo.

Na področju gospodarstva je bilo vloženih samo 18 denacionalizacijskih vlog, od tega so jih strokovne službe UE Grosuplje drugim državnim institucijam odstopile sedem, deset so jih uspešno rešile, enega pa še preučujejo. Vrnjena stavbna zemljišča je dobilo 77 nekdanjih lastnikov, 29 zahtev je še v postopku, sedem so jih odstopili drugim strokovnim službam, s tremi odločbami pa vlagatelji niso bili zadovoljni.

Največ zahtev se je nanašalo na vračilo kmetijskih zemljišč, kar 865. Svoje premoženje je doslej dobilo vrnjenih že 725 upravičencev, 88 potencialnih lastnikov še čaka na svoja zemljišča, 38 pa se jih je v tem času z odločbo obrnilo po pomoč na sodišče, ker so bili nezadovoljni z odgovorom.

Ravno pri vračilu kmetijskih zemljišč še vedno prihaja do največjih problemov. Sklad kmetijskih zemljišč je že pred časom objavil poziv, naj upravičenci, katerim konkretnih zemljišč ne bo mogoče vrniti, na skladu vložijo zahtevo za nadomestno zemljišče. Takih zahtev je na območju vseh treh občin nekdanje skupne občine Grosuplje kar 30. Na skladu takšnih nadomestnih zemljišč pravzaprav ne primanjkuje, kljub temu pa vloge že nekaj časa mirujejo.

Zadnja možnost, da tak upravičenec dobi nekaj, kar mu po zakonu pripada, so državne obveznice Odškodninskega sklada. Nekaj posameznikov se je zanje po dolgotrajnem čakanju vendarle odločilo, ob tem pa se zastavlja vprašanje, do kdaj se sploh plača vztrajati pri zahtevi za nadomestno zemljišče. Na to bi seveda morali odgovoriti na Skladu kmetijskih zemljišč, ki je pravzaprav ponudil možnost, ki pa očitno za državo zdaj ni več tako privlačna.

Petra Anžlovar

Zidali boste lahko šele po volitvah!

V naslovu dosedanjega srednjeročnega in dolgoročnega prostorskega plana občine Grosuplje je zapisano, da prostorske sestavine na območju občine ureja do leta 2000, torej do letos. Občinske strokovne službe so podlage za novi prostorski plan izdelale že pred časom, predlog na občinskem svetu sprejetega dokumenta je občina poslala posameznim pristojnim ministrstvom v strokovno presojo. Sedaj čaka odgovora dveh pomembnejših resorjev – Ministrstva za kmetijstvo in Ministrstva za okolje in prostor. Ko bosta znani tudi njuni stališči, bo morala plan občine potrditi še vlada.

Kdor spremlja notranjepolitično dogajanje, pa mu je lahko kaj hitro jasno, da najvišje državno vodstvo v tem času pozornost posveča marsikomu drugemu kot pa prostorskemu planu občine Grosuplje. Vodja občinskega urada za prostor Saša Galonja predvideva, da bo v najboljšem primeru vlada dokument sprejela po poletnih počitnicah, če ne prej, pa šele po parlamentarnih volitvah. Nato ga bo še enkrat na mizo dobil občinski svet.

V tem času se lahko na območju občine Grosuplje gradi le na zazidljivih zemljiščih. Vsi tisti investitorji, ki želijo zidati drugje, pa morajo čakati na soglasje vlade in na potrditev občinskih svetnikov. Zadeve so še toliko bolj nedorečene, ker država tudi sama še ni uspela sprejeti dolgoročnega prostorskega plana za celotno Slovenijo. Delovno gradivo menda še vedno čaka na obravnavo. Vendarle pa je v letošnjem občinskem proračunu del sredstev namenjen tudi novim strokovnim podlagam, ki naj bi v prihodnjega četrta stoletja urejale prostor v občini Grosuplje.

P.A.

ljen drugačen scenarij. Mnogi so ostajali na robu dogajanjem v službah in so bili izpostavljeni šikaniranju in linču v javnem in privatnem življenju. Marsikomu je bila ogrožena celo eksistenca (čakanje na delo, tehnološki viški, razpadi podjetij, črni trg delovne sile, splošna brezpravnost...). Srečevali smo se s popolnim sprenevedanjem večine odgovornih v podjetjih in v pristojnih službah, ki so govorili le o razpadu trga, a so hkrati zelo dobro poskrbeli za svoje plače in imetje. S procesom privatizacije so cele množice ljudi puščali ob strani in jim metali pesek v oči z raznimi sindikalnimi publicami. Razen tistih piškavih certifikatov nekateri nismo dobili ničesar, pa čeprav bi nam pripadle npr. odpravnine in še cela vrsta drugih socialnih zaščit.

V tem času so "bolj enakopravni" (po Orwellovi Živalski fami) začutili pravne praznine in izkoriščali nemoč upravnih, inšpekcijskih in sodnih služb. Poleg tega so vedno bolj obračali sebi v korist ustavno načelo in zlohotno poudarjali, "kar ni prepovedano, je dovoljeno". Hkrati so se na pozitivne pravne rešitve le poživljali. Mimo zakonov organizirane združbe so izvlekli iz žepov ljudem še zadnje prihranke. Na vseh ravneh so začele siliti ideje potrošništva in komercialne še celo na tistih področjih, ki so jih v "gnilem kapitalizmu" že zdavnaj spoznali za neprimere in so jih odpravili z različnimi socialnimi in drugimi družbenimi popravki. Hinavščina in pohlep sta bili glavni gibalci novodobnih kapitalistov. Nakupi celih podjetij in organiziranje vzporednih, podpisov škodljivih pogodb in afere so se vrstile kar po tekočem traku. Nekdanjo družbeno lastnino je olastnila v glavnem izbrana elita.

V Sloveniji se danes tudi zaradi tega vedno bolj razvija novi rasizem. Poleg odklanjanja drugih ras, narodov in narodnosti, verstev, nazorov, političnih prepričanj in spolov, gre tudi za rasizem, ki ga novodobna kapitalistična nomenklatura izvaja nad socialno šibkejšim slojem prebivalstva in ga odriva od splošnih javnih pa tudi osebnih dobrin ter mu s tem oza prosti čas, bivalni prostor, enakopravnost v soodločanju in grobo krši še celo vrsto drugih temeljnih človekovih pravic.

Grosuplje, kdo bo tebe ljubil?

(osebno razmišljanje XXI)

Grosuplje postaja vedno bolj mesto sorazmerno mladih upokoencev, na drugi strani pa se zbira mladoletna in dorasčajoča mladina.

Če pogledamo možnosti za rekreativno ali ljubiteljsko dejavnost enih in drugih, ugotovimo, da so možnosti za iskanje interesnih področij omejene. V okviru občine so najbolj organizirani gasilci, nekaj pevcev v pevskih društvih, lovci in nekaj športnih društev za mlade.

Z uveljavitvijo demokratičnega pluralizma se v Evropi in v svetu pojavlja nova organiziranost ljudi v široki paleti društev, ki jih imenujemo Civilna iniciativa.

Ta društva združujejo ne po političnem prepričanju, ampak po strokovnem in ljubiteljskem ljudi, ki v svoji delovni praksi ali pa tudi ljubiteljsko želijo delati na strokovnih oziroma na interesnih področjih in tako s strokovnega kot tudi ljubiteljskega vidika zadovoljujejo posameznika. Obenem pa ljudje, ki so združeni v društvih Civilne iniciative, strokovno pripravljajo razne predloge in alternative političnim strankam, ki imajo določeno gospodarsko ali politično rešitev glede na svoje politične interese.

Torej Civilna iniciativa lahko zelo poživljuje delo v posameznih krajih in predlaga rešitve za širše in lokalne probleme.

vih pravic. Kdo (tudi) vzpodbuja rasizem? Tisti, - ki veliko govorijo o svobodi, drugačnosti, dejansko pa ju ne sprejemajo, - ki ne morejo razločevati med osebnimi in javnimi interesi, - ki s prstom kažejo "Primate tatu!", sami pa kradejo na veliko tudi (in predvsem) z administrativnim preigravanjem, - ki uporabljajo za enake postopke dvojna merila - pa naj gre v političnih, gospodarskih ali pa v ostalih družbenih zadevah, - ki realnih in celovitih modernih trendov razvoja nočejo videti, - ki v medijih govorijo o neodvisnosti, svoje močgane pa imajo še vedno v pralnem stroju in so pripravljeni popackati vse, kar ni na njihovi liniji, - in še bi se dalo naštevati.

Poglejmo še nekoliko na današnje dogajanje. Govori se o novi tretji poti. Jo je res mogoče uresničiti? Ali ne gre spet za veliko prevaro? Če si jo zares želimo, potem si upam trditi, da to pot pozna že dolgo večina Slovencev, pa tudi Evrope ni nepoznana. Vprašanje je le, če smo za takšno pot vsi dovolj zreli.

V večino Slovencev pa se je zapisala tudi neka dobra zgodovinska izkušnja: čeprav ta Slovenec tiho ječi, še vedno nosi v srcu globoko ljubezen do domovine in do svojih krajev - in ko ga ogrožajo, še bolj vztrajno brani slovenstvo in svoje korenine. Nikoli mu tudi ni bilo vseeno, da je hudič sejal ljuljko in si izbral za svoje uničevalsko delo sebi podobne, zato je tudi vedno verjel, da pride čas, ko je treba zma ločiti od smeti.

Kljub vsemu povedanemu pa ni nobenega razloga, da se državni in občinski praznik ne bi praznovala dostojanstveno. Po nekaj mesecih politične krize imamo novo vlado, kateri želim, da bi izkoristila za Slovenijo najboljše prilžnosti. Seveda pa si bodo nasprotniki močno prizadevali (nekateri to počnejo že kar lep čas), da bi zmanjšali pomen njihovega dela. Nenazadnje imamo v Grosupljem novo šolo in se gradijo še nekateri drugi objekti. Želim si, da bi nam te zgradbe prebile pot k celovitemu razvoju. Na državni ravni pa si želim, da bi

Poglejmo nekaj primerov:

Grosuplje kot začetek dolejnjskokraškega območja nima Društva za raziskavo podzemnih jam, niti nima društva, ki bi raziskalo na amaterskih podlagah, toda dovolj strokovno vodotoke in njih prehodne pojave. Zanimivo bi lahko bilo Društvo za ohranjanje tradicij podeželja ali Društvo za ohranjanje krajine in etnologije itd., lahko bi ustanovili Društvo za lobiranje. Delovanje teh društev bi moralo biti javno in legitimno in ne politično.

Ravno Društvo za lobiranje za občino Grosuplje bi lahko po mojem mnenju delovalo zelo ustvarjalno za gospodarski, turistični in vsestranski razvoj v občini. Vplivalo bi lahko na strokovne in politične odločitve za rešitev pomembnejših problemov za kraj Grosuplje, za širšo občino ali celo regijo.

Primer, kako je potrebno lobirati, je predlog, da bi se preneslo sejmišče z Ljubljanskega gospodarskega razstavišča v občino Domžale. Mislim pa, da ima kraj Grosuplje mnogo boljše pogoje za umestitev takega sejmišča v trikotnik: priključek avtoceste Cikava, Motel Grosuplje, Black&Decker.

Razmišljajmo o tem. Ni še vse izgu-

Anton Žitnik

dosegli vsaj tisto stopnjo demokratičnosti, s katero bi se lažje primerjali s kulturnim in razvitim svetom.

Prepričan sem, da tako razmišlja tudi večina Vas, spoštovani bralci Grosupeljskih odmevov.

Jože Mikliž

Pomembno iz uredništva

Glede na popolnoma kaotično stanje dopisovanja s področja, ki se dotika šol, vrtcev in nekdanje priloge Vetnica, sporočam naslednje: Uredniški odbor je razpravljal o vsebini in količini prispelega gradiva iz omenjenih logov. Na uredništvo namreč zelo neredno prihajajo članki, v posameznih obdobjih je tega gradiva ogromno, vsebina pa tudi ni vsa primerna za objavo.

Uredniški odbor je v začetku letošnjega leta dal pobudo občinskemu svetu, da naj bi se za to področje trikrat na leto pojavila samostojna priloga. Ker občinski svet te pobude ni niti obravnaval, še manj pa sprejel, in ker tudi ni uresničena pobuda, da je potrebno z mentorji izoblikovati skupino, ki bi pretehtala primernost prispevkov, **JIH DO NADALJNJEGA NE BOMO OBJAVLJALI.** V rubriki Mladi upi pa bodo objavljeni članki, ki bodo ustrezali zakonodaji in programski zasnovi. PA ŠE NEKAJ:

Tisti, ki so me spoznali pri večletnem javnem delovanju, vedo, da na splošno nočem govoriti in pisati samo "povesti o dobrih ljudeh". Z imenovanjem na mesto odgovornega urednika in oblikovanjem uredniškega odbora, ki je bil imenovan na moj predlog, se v tem pogledu moj odnos do javnega dela ni spremenil.

V Grosupeljskih odmevih pišemo o mnogih dogodkih in področjih predvsem z namenom informirati ljudi, ter da bi bilo tudi na ta način čim širšemu krogu omogočeno bolj kvalitetno življenje. Pri delu nedvomno prihaja do vrste pobud in tudi kritik, ki so nam (če so dobronamerni) vzpodbuda za nadaljnje delo. Večkrat se na sejah pogovarjamo o kvaliteti našega dela in iščemo nove sodelavce in rešitve. Zavedamo pa se, da se ne moremo primerjati s časopisi, pri katerih dela poklicno na stotine ljudi, mi pa delo opravljamo v popoldanskem prostem času s peščico entuziastov, da o razpoložljivih sredstvih niti ne govorimo! Lahko pa mi verjamete, da ni veliko ljudi v občini Grosuplje, ki bi bili pripravljeni pisati o različnih dogodkih in ljudeh ter delati še druge s časopisom povezane zadeve pod pogoji, kakršni so omogočeni nam.

Kljub takšnemu stanju pa se skoraj pri vsaki številki časopisa pojavljajo nekateri prispevki, ki jih vztrajno pišejo (tudi anonimni) avtorji predvsem o svojih političnih nasprotnikih. Ponovno moram pojasniti: Ko so (bodo) izpolnjeni pogoji, ki jih določa veljavna zakonodaja in naša programska zasnova o objavljanju prispevkov, za objavo že do zdaj ni bilo nobenih ovir. Kadar pa gre za osebne diskvalifikacije in problematiko, ki se izključno dotika pristojnih služb in sodišč, takšnih objav ne bomo objavljali.

Ker pa se Grosupeljčani vendarle tako radi primerjamo, naj povem, da je občina Domžale namenila 26 milijonov za svoj časopis Slamnik, kar je strukturno trikrat več kot za Grosupeljske odmeve. Zato nas še posebej tiste pripombe o naših "ogromnih honorarjih" stalno in čedalje bolj spravljajo v smeh in dobro voljo.

odgovorni urednik Jože M.

Daljinsko ogrevanje

Daljinsko ogrevanje imamo v Grosupljem od leta 1986. Z novimi priključitvami bodo zmogljivosti centralne kotlovnice boljše izkoriščene. Odločitve o tem, kako bodo oskrbovane nove stanovanjske in obrtno-industrijske cone na jugozahodnem delu naselja Grosuplje, še ni.

Ideja o daljinskem ogrevanju v Grosupljem se je porodila v letu 1986, ko so bili sprejeti trije zazidalni načrti, ki so predvidevali pozidavo sosesk Dvori, na Bevkovi in Ljubljanski ulici ter izgradnjo novih blokov na Adamičevi 41.

Sprva kotlovnica na premog.

Veliki zazidalni načrti so vzpodbudili razmišljanja o možnostih javne toplotne oskrbe v teh soseskah, pa tudi severno od njih, vse do Motela. Že takrat so se namreč v Grosupljem v zimskem času pojavljali problemi zaradi onesnaženosti zraka in inverzije. Moč kotlovnice naj bi znašala 5,5 MWh, kot gorivo je bil predviden premog. Ekologi so kurjenju s premogom seveda nasprotovali. Rezultat je bil kompromis v obliki zelo visokega dimnika, ki poskrbi, da se strupene emisije sproščajo visoko v zrak in jih veter hitro odnese.

Vendar se je kurjenje na premog obneslo le kakšno leto, saj je v bližnjem okolico sproščalo veliko hrupa. Tudi dovažanje goriva ni bilo prijetno opravilo. Zato so se v Javnem komunalnem podjetju Grosuplje odločili za prehod na kurjenje z ekstra lahkim kurilnim oljem, ki se je ohranilo vse do danes.

Veliko novih interesov.

Zaradi premajhne izkoriščenosti kapacitet centralne kotlovnice so se pojavile ideje o ukinitvi mobilne kotlovnice na Prešernovi ter mobilne kotlovnice, ki je bila namenjena oskrbi objektov od stare šole do Adamičevega centra. Z daljnovodom naj bi bili ti objekti pri-

ključeni na centralno kotlovnico že letos. Že lani je prišlo do preklopa centra Marles. O priključitvi na centralno kotlovnico se zanimajo tudi iz blokov na Levstikovih, v stari občini, upravni enoti ter v zgradbi bivše SDK, pošte, policije in v blokih na Adamičevi 1 a, b in c.

V letu 1999 so se že pokazale prve sledi starosti kotlovnice, ki so zahtevale prvo večjo investicijo. Vgradili so nov, 2,6 MWh močan kotel in nov gorilec ter preuredili sistem delovanja, kar omogoča priključitev novih uporabnikov in sicer nove šole, z vgradnjo dodatnih kotlovskih kapacitet tudi sosesk Dvori III in IV ter TOC 2 in 3. Prilagoditev toplotnih obstoječih postaj v Dvorih novemu sistemu delovanja bo Javno komunalno podjetje Grosuplje stala 15 do 18 mio SIT.

Kotlarna ima še velike neizkoriščene zmogljivosti, saj njena končna moč znaša 10,4 MWh, sedaj se je izkorišča približno 3 MWh. Delno je tudi to vzrok za izgubo, ki jo Javnemu komunalnemu podjetju Grosuplje prinaša daljinsko ogrevanje. V letu 1999 so rdeče številke iz dejavnosti ogrevanja dosegle 10,2 mio SIT. G. Tomaž Rigler, vodja službe komunalne oskrbe pri Javnem komunalnem podjetju Grosuplje, pravi, da je bil lani dosežen pozitiven preobrat, saj so rast izgube uspeli ustaviti najprej zaradi novih priključkov, zatem zaradi odpustitve enega delavca, tako da je sedaj na daljinsko ogrevanje razporejen le en delavec. Naročili so tudi novo cenitev naprav, kar je imelo za posledico spremembo stroškov amortizacije.

Konkurenčna cena.

Kljub temu, pravi g. Rigler, je cena daljinskega ogrevanja v Grosupljem konkurenčna alternativnim oblikam ogrevanja. Uporabnik lahko sam izbere način obračuna porabljene energije. Izbira lahko med obračunom dejanske porabe po m² ogrevalne površine (v tem

primeru je bremenitev njegovega proračuna skozi vse leto enaka) ali obračunom dejanske porabe po kalorimetrih (višina položnice je pozimi odvisna od porabe, poleti pa se plačuje le priključna moč, zato je tak obračun običajno ugodnejši). Trenutno znaša cena za gospodinjstva v prvem primeru 99,80 SIT/m², v drugem pa 7.275 SIT/MWh. V najhujši zimi to nanese mesečno obveznost do 20.000 SIT za stanovanje do 65 m², pri čemer je potrebno opozoriti, da se pri obračunu po kalorimetrih močno poznajo kakršni koli varčevalni ukrepi, ki lahko privedejo tudi do polovičnega zmanjšanja porabe in s tem plačila. Daljinsko ogrevanje je po besedah g. Riglerja zelo priporočljivo tudi za individualne hiše.

V OBČINI POTREBUJEMO STRATEGIJO NA PODROČJU ENERGETIKE.

Spričo načrtovane širitve Grosuplje, tako stanovanjskih kot obrtno industrijskih con, se pojavlja vprašanje infrastrukture oskrbe teh območij. Možno so različne rešitve, od širitve plinskega omrežja iz Ljubljane do širitve grosupeljskega daljinskega ogrevanja in novih, obnovljivih virov energije (biomasa). G. Rigler ugotavlja, da Grosupljemu manjka strategija na področju energetike. Občina še ni izkoristila možnosti, da bi naročila izdelavo študije energetske zasnove občine, ki jo v višini 50% financira država.

Poleg tega bi morali v občini večjo pozornost posvetiti varstvu okolja. V Javnem komunalnem podjetju Grosuplje opravljajo redne meritve izpustov in z rezultati seznanjajo ministrstva. V preteklosti so se poročila o onesnaževalcih obravnavala na občinski skupščini, danes pa o različnih onesnaževalcih v kraju tako rekoč nimamo nobenih informacij.

Mag. Tatjana Skubic

Prispevek študentskega kluba GROŠ za čisto Grosuplje

V soboto zjutraj, 27.05.2000, se je pričela 1. množična čistilna akcija v režiji Študentskega kluba GROŠ pod vodstvom Damjane Kastelic in Pie Korošec. Pisno vabilo za udeležbo na čistilni akciji je prejelo preko 150 študentk in študentov, preko lokalnega radia pa so bili povabljeni tudi vsi ekološko ozaveščeni krajanje. Na sestankih Upravnega odbora so potekale razprave, kateri grosupeljski predel je med najbolj onesnaženimi in je zelo potreben čiščenja. Ko je padel predlog za sanacijo Grosupeljsčice, ni bilo nobenega dvoma. To je pravi izziv. Očistiti je bilo potrebno tako rečno kot tudi težko dostopne bregove.

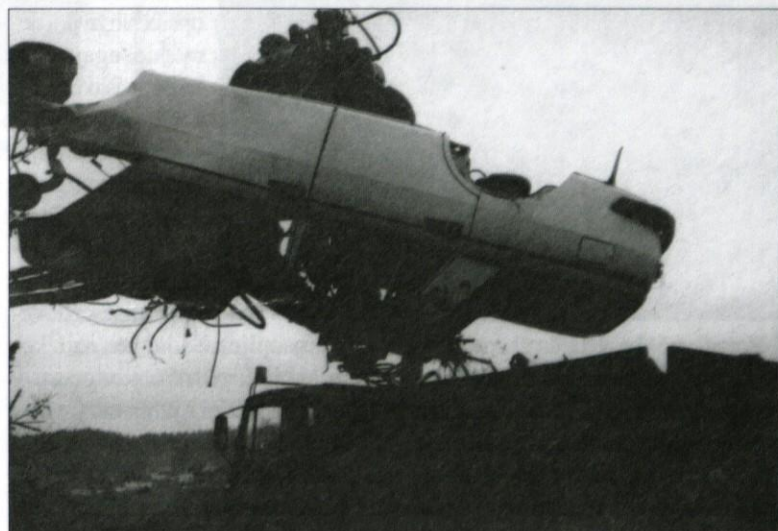
Zjutraj, na dan čistilne akcije, se nas je zbralo 15 najbolj ekošudentk in ekošudentov. Da smo bili profesionalno opremljeni, dokazuje kanu, s pomočjo katerega smo čistili rečno strugo. Imeli smo tudi traktor z vozom, na katerega smo nakladali odpadke, zbrane v vrečah. Najbolj pomembni pa smo upravičeno na entuziazem med študentkami in študenti ter dobro voljo, katere je bilo na pretek.

Čiščenje Grosupeljsčice se je začelo pri Avtoodpadu Garbas, končalo pa v Rožni dolini "Pri bazenu". V malo manj kot 2 kilometra dolgem pasu smo nabrali po bregovih in potegnili ven iz vode več kot 500 kilogramov odpadkov. Med drugim smo na suho potegnili tudi dve kolesi, past za ribe (po našem mnenju

so bili na delu divji ribiči), težko železno konstrukcijo zraven Strelišča (srčno upamo, da za to niso odgovorna kakšna društva, ki na tem območju izvajajo svoje aktivnosti), prometni znak ter ogromno plastenk, polivinila, steklenic in drugih stvari. Bili smo prav prijetno presenečeni, ko smo našli eno ribo, poudarjamo ŽIVO, ali pa ko je komu po nogah lezla pijavka. Očitno za Grosupeljsčico še vedno obstaja upanje, vendar bo najprej potrebno ekološko osvestiti spoštovane krajanke in krajane, da ne govorimo o lokalni oblasti, ki bi morala na lastno iniciativo in stroške skrbeti za čist kraj. Ko ravno govorimo o občini, je prav, da opozorimo na nedokončanje projekta "Izgradnja nove šole". Prav na območju nove šole, je bilo po bregovih in v strugi Grosupeljsčice največ plastenk in pločevink, ko so si delavci hladili pijačo v Grosupeljsčici. Mislimo, da bi Občina kot investitor morala poskrbeti tudi za urejeno okolico nove šole, ne pa da je ravno v bližini osnovne šole največji svinjak.

Ko smo s kanujem v strugi in s traktorjem po bregu čistili Grosupeljsčico, smo bili nedvomno glavna atrakcija. Mlada dekleta in fantje, vsi prepoteni, mokri in blatni, racajo po Grosupeljsčici in njenih dveh bregovih. Ves čas nas je spremljala gruča otrok iz bližnjega naselja ter iz blokov. Hoteli smo jih povabiti,

Gozd ni koš za smeti

Nalaganje v naravo odvrženih avtomobilskih školjk
foto: Tone Miklavčič

Pod navedeno parolo je bila letos 8. aprila druga vseslovenska akcija pobiranja odvrženih odpadkov po naših gozdovih, ki jo je organizirala Lovska Zveza Slovenije, izvajale pa so jo področne lovske družine.

V Lovski družini Grosuplje je spomladansko pobiranje smeti po lovišču že dolgoletna tradicija. Podatki iz naših evidenc kažejo, da smo do sedaj v teh akcijah olajšali naravno okolje na območju LD Grosuplje za preko 350 ton raznih odvrženih odpadkov. Letošnje akcije se je udeležilo 38 lovcev in je trajala od 8. do 13. ure. Ekipa po dva do štiri lovci so z lastnimi avtomobilskimi prikolicami in traktorji po usklajenem planu čistili posamezne predele. Po dogovoru s Komunalnim podjetjem Grosuplje smo pobrane odpadke vozili v posebej postavljen kontejner, večinoma pa direktno na komunalno deponijo. Ocenjujemo, da je bilo letos pobranih 21 ton odvrženih odpadkov in sicer na lokacijah:

- Zg. Slivnica - Repče - Pleše - Zaturek - Mali vrh - Šmarje - Podgorica, - Mačka - Saplanski lazi - Mrzlo polje - Pucihar - Sevske vrh - Globušček, - Perovo - Črne doline - Dole - Dol-

gonjivar, - Kamna Gorica - Špaja dolina - Gradjek, - Blivanca - Biški stelniki - Peška gorica - Uhance, - Cerovo - Vrhboršti - Boštanj, - Šope - Bukovje - Ograjšček, - Gatinski graben - Ključ - Cerje, - Prestrana - Randol - Kurja vas, - Luško dno - Reber - Bukovje

Poleg navedenega smo organizirali skupaj z občino in Komunalnim podjetjem odvoz 9 odvrženih avtomobilskih školjk.

Na območju LD Grosuplje so ostale neочиščene še štiri večja divja smetišča in sicer:

- Brezovski hrib - za nekaj traktorjskih prikolic smeti
- Brvace ob gozdu - za več kamionov odpadnega gradbenega materiala
- Malo Mlačevo - kraška ponikalnica - za 4 kamione smeti
- Zagradec - kraško retje, zasipano s smetmi in odpadnim materialom. Zadnji dve lokaciji sta na območju predvidenega krajinskega parka Radensko polje!!!

Sponzorjem akcije se lovci najlepše zahvaljujemo.

Za LD Grosuplje
Tone Miklavčič

da se nam pridružijo tudi oni, ker sami živijo v neposredni bližini. Bili smo zelo razočarani in hkrati tudi jezni. Vrstili so se različni odgovori kot npr.: "Tud za jurja na uro ne grem tega delat!" ali "Pa vi niste normalni!" ali pa "Ste pa res bedaki, da kle brazdate!" Zanima nas, kaj se dogaja z vzgojo tako po domovih kot v šolah. Ravno zdaj potekajo polemike, kakšen naj bo šolski sistem. Ne glede, kdo ima šolstvo v rokah, vsi so pogoreli na celi črti, kar se tiče vrednot in moralnega ozaveščanja otrok pri tako pomembnem vprašanju, kot je ekologija.

Za konec naj poudarimo, da bo

Študentski klub GROŠ še naprej organiziral takšne in podobne aktivnosti, ker je to tudi naš smisel in namen. Splošno znano je, da na tistih področjih, kjer odpove lokalna oblast, nastopi civilna družba oz. nevladni in neprofitni sektor. Žalostno pa je dejstvo, da grosupeljska občina nameni bore malo sredstev za razne ekološke akcije v obliki množičnih čistilnih akcij, pa čeprav je to področje trenutno med najpomembnejšimi in najbolj financiranimi v Evropski Uniji, v katero želi Slovenija.

Študentski klub GROŠ
Upravni odbor

Kar je preveč, je pa preveč!

NEDOLGOTEGA...

"Zdej pa bo!" sta se zadnjič srečala Janez in France - dva priložnostna popoldanska kmeta in modrovala v grosupeljski dolnjišćini.

"Ne verjamem. Trideset let sva se matrala, pa ni b'lo noben'ga profita. K' pa sa nam poslal' evropske papirje taku zakomplicirane, de bi jih še v parlamentu težku rešil, je b'lu pa za znot'."

"Ja, že, že! Amp'k sa rekli, de bo d' nar kar na k'p letu."

Nato sta dobila pol ure pred inštruktažo vsak svoje vabilo. Nekaterim, ki so bili ravno takrat na polju, so jih raztrosili kar po Zavrtincah... pa sta vsa nasršena brž odšla v Petelinov dom... doma izpolnila obrazce, jih oddala in nato

V DALJNI PRIHODNOSTI dočakala.

Pa sta se spet srečala:

"Šit naj vzame še ta pejpr's!" je potožil Džon.

"Jes! Prov imaš. K' s'm odnesu tista vloga na agrokulturof. pr' naš haus ni noben'ga gmaha več. Kar na prejšnj hodja postmeni in nosja gnar okul, not ga pa nobed'n ne pr'nese. Tu je pa že ad sile!" se mu je pridružil Frenk.

"Kar je tumač, je pa tumač!" sta ful nakladala v internetni spake-dranščini in nato jezno odšla na van whisky.

jOžek Zagraški

Foto zeleni val

.....Travniki-Marjan.....

fotografiranje za dokumente
ekspres izdelava fotografij
uokvirjanje slik, gobelinov...
barvno in črno-belo fotokopiranje
vezava, termovezava
plastificiranje
ekspres izdelava fotografij
na digitalnem papirju

Kolodvorska 3
Grosuplje
(nasproti občine)
tel.: 061/763-358
GSM: 041/784-116

delovni čas:
od ponedeljka do petka
od 9-12 in 14-17.30
sobota 9-12

Pri nas lahko KUPITE tudi:
foto albume
vse vrste baterij

PREPRIČAJTE SE O KAKOVOSTI NAŠIH USLUG!

Pridelava zelenjave v občini Grosuplje Skubic Franc ali Francetov France

Zaradi več desetletij družbenega zanemarjanja je danes slovensko kmetijstvo v nezavidljivem položaju. Kmetijska proizvodnja se opušča, površine pa se vztrajno zaraščajo. Svoj delež k slabemu stanju prav gotovo prispevajo tudi zelo majhne pridelovalne površine, kajti povprečna velikost obdelovalnih zemljišč je komaj 3,6 ha po kmetiji. Po vstopu Slovenije v EU in v njej prisotne odprte trge bo kmetijstvo postavljeno še pred večjo preizkušnjo.

Zaradi omenjenih problemov se vodi kmetijska politika v smeri prestrukturiranja in preusmerjanja proizvodnje na dejavnosti, ki bi kmetovalcem zagotavljala večjo ekonomsko varnost. Zaradi neugodnih pridelovalnih razmer in majhnih kmetij je prav gotovo potrebno na kmetijah uvajati dopolnilne dejavnosti, samo proizvodnjo pa preusmeriti na pridelavo kultur, ki ne potrebujejo večjih pridelovalnih površin. Izkoristiti je potrebno tudi dejstvo, da slovenska obdelovalna zemljišča še niso pretirano onesnažena, kar nam daje možnost pri-

delave ekološko neoporečnih živil, katera dosegajo na tržišču višjo ceno.

Če pogledamo občino Grosuplje, lahko hitro ugotovimo, da se kmetijstvo sooča s podobnimi problemi kot drugje v Sloveniji.

Grosuplje nekako ne zna izkoristiti svoje lege tik ob avtocesti v neposredni bližini Ljubljane. Čeprav bi Grosupeljčani z zelenjavo podobno kot krajani Beričevega ali Dolskega lahko oskrbovali Ljubljano, se s tovrstno pridelavo v občini ukvarjajo le redki posamezniki. Človek bi pričakoval, da bo občina vzpodbujala in podpirala težnje kmetovalcev za preusmeritve, a žal ni tako. Na svetniško pobudo socialdemokratov, da naj bi občina posvetila večjo pozornost zelenjadarstvu, je župan odgovoril, da občina sicer dejavnost načeloma podpira, da pa je pridelava zelenjave precej moteča za okolje. Tudi nekaj sredstev, namenjenih pomoči in prestrukturiranju kmetij in razvoju dopolnilnih dejavnosti na kmetijah, je bilo v občinski proračun v obliki amandmaja uvrščeno le na pobudo in vztrajanje socialdemokratov.

Kljub težavam imamo v občini nekaj pridelovalcev, ki se ukvarjajo s pridelavo zelenjave. Med uspešnejšimi je prav gotovo kmetija Bučar, ki se že šesto leto ukvarja z integrirano pridelavo zelenjave. Kmetija mora izpolnjevati stroge kriterije, ki omogočajo zdrav in sonaraven način pridelave. Večkrat letno kmetijski zavod Maribor vrši kontrolo tako zemlje kot tudi samih pridelkov na morebitne primese pesticidov in na tak način zagotavlja spoštovanje strogih zahtev in predpisov, ki so določene za tak način pridelave. Povsem normalno je, da tako pridelana zelenjava dosega tudi višjo ceno na tržišču, glavni odjemalci pa so bolnišnice in zavodi.

Omenjena kmetija pridelava približno petdeset ton zdrave zelenjave letno. Njihovi glavni odjemalci so ljubljanske bolnišnice in trgovine v širši okolici Grosupljega. Po besedah gospodarja si želijo proizvodnjo še povečati, kajti na tržišču je velik interes po tako pridelani zelenjavi. Marsikatera občina bi takšne težnje z veseljem podpirala, toliko bolj, ker so v skladu z vladnimi programi razvoja in ohranitve podeželja, skladna pa so tudi z evropskimi trendi pridelave. Žal v Grosupljem ni tako in je zelenjadarstvo skupaj s spremeljajočimi objekti okarakterizirano kot moteča dejavnost za občino.

Mnenje o odnosu občine do perspektivne dejavnosti, ki omogoča prestrukturiranje in ohranjanje kmetijstva v občini, prebivalcem pa zagotavlja zdravo, doma pridelano hrano naj si vsak ustvari zase.

Božo Predalič

Francetov France je klen kmečki mož, rojen 8. 10. 1907. leta v kraju, ki je nekoč spadal še pod Veliko Staro vas, danes pa je to zaselek Gradišče pri Polici. Svoje ime je kraj dobil zaradi ceste, ki ga je odrezala od matičnega naselja, s katerim je zdaj povezan z lepim asfaltom. Vendar do Gradišča ni tako lahko priti, saj je treba premagati spoštljivo strm klanec.

Ko je začel hoditi v šolo, je bila vojna. Teh časov se takole spominja: "V šolo smo hodili kar bosi. Vsega je manjkalo. Oče ni šel v vojno, je bil že prestar, jaz pa premlad. Starejši brat je pri 19 letih padel v Galiciji, mlajši brat pa je bil na italijanski fronti in se je srečno vrnil."

Moj učitelj je bil Ivan Dremelj. Učiteljica Alenka Šeme iz Gatine pa me je učila dve leti. Naš župnik je bil Jože Švigelj, birmal pa me je prečastiti gospod škof Jeglič. Tudi botra se rad spominim. To je bil Starčev oče iz Velike Stare vasi."

Oženil se je v zrelih letih leta 1943 na dan sv. Antona. Ženo Štefko je dobil v Mali Stari vasi pri Kroflovih. Poroka je bila ravno ob partizanskem napadu na del Police. Tako o slavlju ni bilo govora, sam zakrament pa še vedno drži. Oče se rad

pohvali, da ima še vedno poročno obleko. Brat, ki se je poročil pri 36 letih, ga je vedno opozarjal, naj se poroči prej, kakor se je on, saj je poroka pri teh letih kar malo pozna. "Kljub dobri želji je bila tudi moja poroka v 36. letu. No, pa imam ženo še danes. Če prav izbereš, ni težko živeti z njo." Žena je bila 12 let mlajša, zanj kljub 24 letom mlad deklič. "Tako je bila še otročja!" se France z veseljem spominja svoje neveste.

V zakonu se jima je rodilo 5 otrok, dva fanta in tri deklice. "Najino življenje je bilo eno samo garanje, pa sva kljub temu doživela ta lepa leta," pravi France. "Zdaj, v jeseni življenja, pa je nama dobro, le leta naju težijo. Vsi najini so nama v veselje, tako otroci kot vnuki. Radi prihajajo domov in nikoli prazni."

O drugi svetovni vojni pa pove tole: "Kot vojak v stari Jugoslaviji sem imel mitraljez. Seveda so ta rdeči zahtevali od mene ta mitraljez. Postavili so me h kozolcu in dva sta merila vame s puško. Vpili so: 'Daj mitraljez!', jaz pa: 'Če ga nimam, ga ne morem dati! Vola lahko dam!' Bil sem mitraljezec, nisem pa bil lastnik mitraljeza. —No, to pot vola niso vzeli, so pa prišli ponj pozneje. Naredili so mi veliko gorja, o tem bi lahko govoril tudi dve leti skupaj. Bili so pravi lumpje. Pa sem jih preživel. Preživel sem tudi granato, ki je padla nekaj metrov od mene, ko sem na travniku kosil. Zasula me je z zemljo, drobec pa me ni zadel nobeden. Vstal sem, se otrešal zemlje in kosil naprej."

Francetov France je še vedno svežega duha. Rad se pohvali, da zna narediti tudi čevlje. "Še danes bi jih naredil, če bi bilo treba!"

Živahno spremlja tudi naše politično dogajanje. Pravi, da nikakor ne more razumeti ljudi, ki hodijo v cerkev, volijo pa ljudi, ki z vero nimajo nič zveze ali pa ji celo nasprotujejo. Zelo rad bi še doživel, da bi bili ljudje res to, kar so, ne pa sprenevedavi in dvolični, kratka, da bi bili močje na mestu, katerim je dana beseda sveta.

Kot pravi vaščan je bil seveda tudi gasilec. Bil je celo med ustanovitelji poliškega gasilskega društva in je edini še živeči od prvotne ekipe. Takole pravi: "Ko so nam začeli braniti hoditi v cerkev, smo se velikokrat prerekli, eni bolj, drugi manj. Pa je padla beseda: 'Zdaj, ko mi komandiramo, mora biti tako!' Padla je tudi beseda nazaj in si zaradi zvestobe svoji besedi odfrčal iz društva. Danes ne moreš dokazati, da smo bili pokončni, verni ljudje povsod zastopljeni, da ne rečem zaničevani."

Ata in mama Skubic danes živita od kmečke pokojnine in daril svojih otrok. Vesela se držita reka: Bogat je tisti, ki malo porabi, ne pa tisti, ki veliko ima.

Zelo lepo bi bilo, ko bi bila ta misel bolj razširjena med nami.

Marjan Šircelj st.

OBRTNA CONA GROSUPLJE

Informacije:
IMOS d.d.
Dunajska 56,
Ljubljana
tel.: 17 33 366
17 33 329

V obrtni coni v Grosuplju so naprodaj lokali in poslovno - skladiščno - proizvodni prostori, dokončani do 3. faze. Prevzem mogoč takoj!

IMOS

Investicijske
gradnje

29. junija, na praznik apostolov Petra in Pavla, škofje v vseh treh škofijah Slovenije, pa tudi v škofijah po svetu, posvečujejo diakone v duhovnike. Da bi lažje razumeli povezavo med duhovniškim posvečenjem in praznikom, si najprej pogledajmo življenje teh dveh apostolov.

APOSTOL PETER je bil doma v ribiški vasi Betsajdi onstran Geneza-reškega jezera. Očetu je bilo ime Janez, skrajšano Jona. Peter se je od tam priženil v mesto Kafarnaum. Evangelisti ne omenjajo ženiniga imena, pač pa taščo, ki je sprejemala Jezusa in apostole v goste in jo je Jezus ozdravil (Mr 1, 29).

Sveto pismo s poudarkom omenja pomembnost Petrovega ribiškega poklica. Petra in njegovega brata Andreja je Jezus poklical, ko sta metala mreže v morje in jima rekel: "Hodita za menoj in napravil vaju bom za ribiča ljudi" (Mr 1, 16). Jezus je tudi stopil v Petrovo čoln in iz nje učil množice (Lk 5, 4). Jezus je imel za Petra pripravljeno posebno poslanstvo. Ko je ob belem dnevu Peter na Jezusovo besedo vrgel mrežo v morje in zajel toliko rib, da se je mreža začela trgati, je Petra obšla groza. Zavedel se je delovanja božje moči in lastne slabosti ter rekel: "Pojdi od mene Gospod, ker sem grešen človek!" Jezus pa mu je še razločneje določil njegovo ribiško nalogo: "Ne boj se; odslej boš ljudi lovil!" (Lk 5, 3-11) - ne z lastno, ampak z božjo močjo.

Jezus je Petru že ob prvem srečanju spremenil ime z besedami: "Ti si Simon, Janezov sin: ti se boš imeno-

Apostolstvo

val Kefa", kar pomeni Peter, po naše Skala. Pomen novega imena je pozneje Kristus razločno opredelil. Za to je uporabil priložnost, ko se je z učenci mudil pri izviru Jordana iz mogočne pečine, nad katero je stal poganski tempelj boga Pana. Tam je Peter po božjem navdihu ("zakaj meso in kri ti tega nista razodela") odgovoril na Jezusovo vprašanje, kdo je Sin človekov: "Ti si Kristus, Sin živega Boga." Kristus pa mu je ob pogledu na mogočno skalo nad izviro Jordana odgovoril: "Ti si Peter (Skala) in na to skalo bom sezidal svojo Cerkev in peklenska vrata je ne bodo premagala in dal ti bom ključne nebeskega kraljestva. In karkoli boš zavezal na zemlji, bo zavezano tudi v nebesih, in karkoli boš razvezal na zemlji, bo razvezano tudi v nebesih" (Mt 16, 13-19).

Za to poslanstvo je Peter izrazil pripravljenost, ni pa bil še notranje zrel zanj, zato ga je Kristus vztrajno vzgajal. Pogoji za Petrovo službo je bilo brezpogojno zaupanje v Kristusa božjo moč. Peter je bil za Učenika prevečkrat po človeško navdušen in Jezus ga je učil, da se ukloni zgolj božjim načrtom, čeprav so bili mogoče nerazumljivi. Tako je Peter nasprotoval, ko je Jezus napovedal svojo smrt in vstajenje, da se to ne sme zgoditi. Pozneje, kakor druge apostole, uči Jezus Petra odpuščati in mu razloži delež učencev v svojem kraljestvu (Mt 18, 21-30). Pri zadnji večeri Petru posebej razloži smisel umivanja nog (Jn 13, 6-10). Ob zatajitvi

Jezusa je Peter do dna spoznal šibkost svoje značajnosti, kadar je ne podpira božja pomoč. Učenika je trikrat zatajil, ob petelinjem petju in Jezusovem pogledu pa se je bridko zjokal. Trenutno je pozabil na svojo prisrčno ljubezen do Jezusa, ko pa se je nanjo spet spomnil, ga je vodila k popolnemu kesanju. Bilo je spet ob pogledu na skalo ob izviru Jordana, ko je Peter trikrat zagotovil Jezusu svojo neomajno ljubezen in dobil za to končno naročilo, naj v tej ljubezni do Boga vodi, uči, moli in se žrtvuje za ljudi Kristusove Cerkve. Jezus mu je tedaj še napovedal, kakšne smrti bo umrl in za sklep dal naročilo, ki ga je Peter odslej dosledno spolnil: "Hodi za menoj" (Jn 21, 15-19). Petrovo šolanje je bilo končano. Njegova človeška umnost, spretnost in vdanost se je povzpela na raven, kjer odloča samo Bog.

Po Jezusovem odhodu v nebo Peter začne pogumno oznanjati veselo novico o odrešenju vseh ljudi, najprej v Jeruzalemu. Zapustil ga je okrog l. 42, ko je uvidel, da mora cerkveno vodstvo prenesti v Rim. V Rimu ni bil stalno. V Jeruzalem se je vrnil na cerkveni zbor, učil je v Mali Aziji in v vsej Cerkvi je bilo čutiti njegov osebni vpliv. Umrl je v Rimu mučeniške smrti na križu, ki je bila napovedana tudi po apostolu Janezu (Jn 212, 18-19).

*Nadaljevanje prihodnjič
Barbara Poderžaj*

V večnem mestu

V zgodnjih urah zadnjega petka v aprilu smo se mladi iz grosupeljske dekanije odpravili na svetoletno romanje v

Rim. Na poti smo se ustavili v Assisi, kjer smo si ogledali cerkev in grob sv. Frančiška. V duhu veselja in ob Frančiškovih pesmih smo pozno zvečer prispeli v Večno mesto.

V naslednjih dneh smo si ogledali vse večje znamenitosti tega mesta. Obiskali smo Lateransko baziliko, si ogledali S. Maria Maggiore, odšli smo na grob sv. Cirila, ki je v cerkvi sv. Klemenca, videli Forum Romanum, postavili smo se tudi na španske stopnice in vrgli nekaj kovancev v Fontano di Trevi.

Drugi dan smo obiskali Kalistove

katakombe, Panteon in seveda Trg sv. Petra, na katerem stoji največja cerkev na svetu - Bazilika sv. Petra. Stopili smo skozi sveta vrata in se priporočili velikim svetnikom in mučencem krščanstva. Spoznali smo tudi grobi oris zgodovine Rima v luči zgodovine krščanstva. Po Rimu sta nas vodila dva slovenska duhovnika, ki študirata v Rimu in sta nam v naše veselje pripravila zares lepe dneve v Rimu.

Pod močnim vtisom veličine Večnega mesta smo se v sončnem jutru prvega majskega dne vrnili domov, polni vtisov in ponosni, da pripadamo Cerkvi, ki ima postavljene temelje na skali, ter Bogu hvaležni za bogat skupni preživeti čas.

Jože Mehle

Nadškof obiskal grosupeljsko župnijo

Priložnost svete birme v svetem letu 2000 smo v župniji izkoristili za srečanje članov različnih skupin z metropolitom, dr. Francetom Rodetom. V prvi vrsti je bil prihod nadškofa v našo sredo namenjen srečanju z birmanci in njihovimi starši kot zaključek priprav na prejem zakramenta.

Srečanje pogloblja rimokatoliške cerkve na slovenskem z laičnimi sodelavci Župnije Grosuplje je z vzpodbudnimi besedami otvoril predsednik Krajevne skupnosti Grosuplje, g. dr. Peter Hostnik. Ugotovil je, da se je po zadnjem misijonu razsvetlo delo številnih skupin. Pomnožilo se je tudi število tistih, ki neopazno molijo, in za katere ve le Bog. Tako po njegovem kristjani župnije najlepše izpolnjujejo geslo misijona: Izgradimo živo cerkev.

In prav dr. Rode naj bi na podlagi svojih bogatih izkušenj, velikega znanja in globoke vere znal svetovati, kako bi lahko delo v župniji še bolj obogatili. Za Župnijski pastoralni svet, ki v Grosup-

ljem šteje 23 članov, je dr. Rode rekel, da je dinamično jedro, ki stoji ob strani župniku. "Samo če si veren, lahko življenje občutiš kot radost. Drugače je to kruta usoda." je nadaljeval metropolit. Toplo je pozdravil molitvene skupine ter neokatehumene (30 sodelujočih) in poudaril, da cerkev sprejema vsa nova gibanja, ki ustrezajo določenim potrebam sodobnega človeka. V času, ko ločitve tako pogosto razdirajo družine, so pomembne zakonske skupine. V župniji delujeta starejša zakonska skupina, ki združuje sedem parov, in mlajša s petimi pari. Na srečanjih si pari izmenjujejo izkušnje, skupaj iščejo odgovore na vprašanja in rešitve vsakdanjih problemov. Nadškof se je dotaknil tudi številnih drugih sodelavcev, to je treh pevskih zborov, ključarjev, krasilk, bralcev, skavtov, mladincev, ki vsi skupaj uspešno gradijo živo in razpoznavno cerkev v naši župniji.

Mag. Tatjana Skubic

Sv. birma

Na binkoštno nedeljo, 21. maja 2000, je 82 grosupeljskih sedmošolcev prejel zakrament svete birme. S prejemom tega zakramenta naj bi birmanci postali odrasli, odgovorni in zreli kristjani, kot je v svojem nagovoru povedal birmovalec, nadškof. dr. Franc Rode. Postali naj bi žive mladike na trti življenja. Zaupanje in vera v Boga naj bi jim kazala smisel življenja in jim pomagala pri pomembnih odločitvah. Če mladiko odrežemo od korenine, ji vzamemo vir življenja, zato hitro oveni. Podobno se lahko zgodi mladim kristjanom. Če izgubijo vero, se jim lahko kaj kmalu zamegli tudi smisel življenja. Da se to ne bi zgodilo, so temeljite priprave na zakrament sv. birme namenjene poglobitvi znanja

o sporočilu svetega pisma.

Notranje veselje birmancev, njihovih staršev in botrov ter nenazadnje duhovnikov ob tem veličastnem dogodku, je dobilo svoj odsev v mogočni slovesnosti, ki je praznično vzdušje še polepšala.

Želje in misli ter zbrane molitve vseh, ki so napolnili grosupeljsko cerkev, nežne barve pomladanskega cvetja, sporočilo, ki so ga bližnji okolici oznanjali zvonovi ter slavošpev in prošnja Mariji operne pevke, ge. Mirjam Kalin, so se združili v popotnico birmancem na njihovi življenjski poti. Starši niso pozabili na zahvalo župniku, g. Francu Šuštarju, in kaplanu, g. Zdravku Žagarju, ki sta veliko truda vložila v to, da so se mladi odločili za potrditev in življenje v veri.

Mag. Tatjana Skubic

Karitas – luč upanja v stiskah

V preteklem letu je v prostorih Župnijske Karitas iskalo pomoč 77 družin. Razdeljeno jim je bilo 225 paketov s hrano. Vsi, ki bi radi pomagali ljudem v težavah, lahko oddate svoje prispevke na Župnijsko Karitas v času uradnih ur ali nakažete na njihov žiro račun. Tam lahko oddate tudi obleko, ki je čista, pa mogoče ne več po zadnji modi. Marsikdo bi jo z veseljem nadel nase. Še najbolj veseli pa bi bili na Župnijski Karitas novih prostovoljcev, ki bi bili pripravljeni del svojega prostega časa podariti drugim.

Brezposelnost, ostarelost, osamljenost, pomanjkanje hrane, nezmožnost plačevanja položnic. Vse to so vsakdanje, mnogokrat skrite skrbi in težave tudi tistih, ki živijo v naši neposredni bližini. Ali smo pripravljeni videti te življenjske stiske? Ali smo pripravljeni kaj žrtvovati, da bi jih bilo manj?

Po številnih župnijah so se ljudje, ki verjamejo, da je take nesreče lažje prebroditi s skupnimi močmi, organizirali in delujejo preko župnijskih Karitas. V grosupeljski župniji je bila Karitas ustanovljena 8. oktobra 1991 na pobudo takratnega župnika, g. Franca Novaka, ter ob pomoči in nasvetih ge. Metke Klevišar. Ustanovitev je k sodelovanju pritegnila 10 prostovoljcev. Danes vztrajajo še 3 redne članice, ki jim občasno nudi pomoč četrti član. Nepogrešljiva je tudi pomoč družine, ki ne želi biti imenovana. Delo vseh članov je v celoti prostovoljno, sami krijejo vse stroške, ki jih imajo pri obiskih in razvažanju hrane.

Ena od pomembnejših dejavnosti

Župnijske Karitas je razdeljevanje paketov s hrano družinam, invalidom, brezdomcem, bolnim in ostarelim. Glede na finančne zmožnosti Karitas so v paketu olje, moka, sladkor, konzerve, riž, testenine, lahko tudi pralni prašek. Do nedavna, ko smo imeli v Sloveniji še begunce, smo dobivali veliko hrane iz tujine. Takrat so jo tudi v Grosuplje dostavljali iz Škofijske Karitas v Ljubljani. Sedaj je pomoč iz tujine usahnila. Zato so župnijske Karitas skoraj v celoti odvisne od finančne pomoči dobrih ljudi. V Grosupljem so v letu 1999 na račun Karitas prispevali Občina Grosuplje, Krajevna skupnost Grosuplje, posamezniki, pevci ob božičnem koncertu prostovoljne prispevke, verniki ob nabirki v oktobru.

V preteklem letu je v prostorih Župnijske Karitas iskalo pomoč 77 družin. Razdeljeno jim je bilo 225 paketov s hrano. Če se pokaže potreba, članice same razvažajo pakete tudi do 60 kilometrov daleč. Velikokrat se namreč zgodi, da ljudje pokličejo na Karitas in povedo pretresljive zgodbe, ki se odvijajo pri njihovih sosedih. Ker je kar veliko sosednjih župnij, kjer ni prostovoljcev za pomoč preko Karitas, iz Grosuplja oskrbujejo ljudi tudi v Brezju, Dobropolju, Račni, Zagradcu, torej povsod, kjer se pokaže potreba.

Družini pripada 1 paket s hrano na 5 tednov, zato se vodijo zelo natančne evidence o tem, kdaj in kaj so dobile družine. Poleg tega morajo na Karitasu preveriti ali je družina, ki se pri njih oglasi, upravičena do pomoči. Kriterij za dodelitev pomoči predstavljajo dohodki družine in sicer manj kot 35.000 SIT na osebo mesečno pri samskih

gospodinjstvih in manj kot 25.000 SIT na osebo pri družinah. Iz denarja, ki ga zbere Karitas, se družinam velikokrat plačujejo tudi položnice, razdeljuje se tudi obleka.

Na Župnijski Karitas se trudijo tudi za dobro sodelovanje z Domom starejših občanov. Tako že vsa leta za Miklavža in Veliko noč obdarjajo oskrbovance doma. Z darilnimi paketi obdarijo in obiščejo tudi ostarele po domovih. Poleg tega vsako leto pripravijo novoletno srečanje z otroki osnovne šole s prilagojenim programom. V lanskem letu so za Miklavža še posebej razveselili romske otroke in njihove družine za železniško postajo. Vsako leto v velikonočnem času pripravijo srečanje starejših in bolnih s sveto mašo in pogostitvijo.

Kot sem se lahko sama prepričala, imajo članice Župnijske Karitas res veliko dela, saj na njihova vrata v Župnijskem uradu Grosuplje v času uradnih ur (torek od 18. do 19. ure) poteka veliko pomoči potrebnih. Pravijo, da bi morali za delo poprijeti mlajši člani, one pa še vztrajajo, ker se vsakodnevno srečujejo z velikimi življenjskimi stiskami, ob katerih ne morejo ostati neprizadete. Vsi, ki bi radi pomagali ljudem v težavah, lahko oddate svoje prispevke na Župnijsko Karitas v času uradnih ur ali nakažete na njihov žiro račun. Tam lahko oddate tudi obleko, ki je čista, pa mogoče ne več po zadnji modi. Marsikdo bi jo z veseljem nadel nase. Še najbolj veseli pa bi bili na Župnijski Karitas novih prostovoljcev, ki bi bili pripravljeni del svojega prostega časa podariti drugim.

Mag. Tatjana Skubic

Krajevna skupnost Račna je zaokrožena celota vasi in naselij, ki predstavlja izjemno bogato delovanje krajanov in krajanov na različnih področjih. Pri pogovoru z vsemi posamezniki, ki so odgovorni za dogajanje, sem bil kar nekoliko v zadregi, saj sem imel pomisleke, če sem izbral vse akterje. V KS Račna aktivno deluje športno, turistično, kulturno društvo in dve gasilski društvi. K pestremu delovanju krajanov pa nedvomno veliko prispeva tudi župnija Kopanj.

Že uvodne besede povedo o vaši krajevni skupnosti marsikaj. Ste v vseh pogledih rastoča in razvijajoča se krajevna skupnost. Opazno je priseljevanje ljudi od drugod, ki v tem delu občine Grosuplje ustvarijo nove domove in se vključujejo v delo kraja. Vedno več je pa tudi posameznikov, ki se odločajo za pot podjetništva. Je ta "hitra" predstavitev pravilna ali pa morda statistične številke kažejo drugačno stanje? (To vprašanje je bilo namenjeno predsednici Krajevne skupnosti Račna ge. MOJCI SAJOVIC.)

Resnično se naša krajevna skupnost širi, priseljujejo se nove družine in, kar me še najbolj veseli, z novim pristopom do prostorske ureditve naših krajev imajo možnost ustvariti domove tudi naši otroci, ki ostajajo v domačih vaseh. Število prebivalcev ocenjujemo na 420 v nekaj nad 150-ih gospodinjstvih. V štirih vaseh (Velika in Mala Račna, Čušperk in Predole), ki jih obsega naša krajevna skupnost, se razvija tudi podjetništvo; najpomembnejše sta zaznamovala kraj "Kristl d.o.o." in "Avtoval d.o.o."

Kakšno je stanje komunalne infrastrukture v KS?

Verjetno se stanje komunalne infrastrukture ne razlikuje veliko od stanja v drugih krajih naše občine. Še vedno je nekaj cest, ki čakajo na asfaltiranje, nekatere so že potrebne obnove, še posebej krajevna cesta skozi Veliko Račno, ki so jo dobobra načeli težki tovornjaki iz peskokopa v Dobropolju. Prav zaradi njih si neskončno želimo tudi pločnika za pešce, saj so v glavnem otroci, šolarji, ki ob tej prometnici pešajo v šolo na Kopanj ali na avtobus. Stanje javne razsvetljave v KS je precej kritično. Prav tako je potrebno temeljito prenoviti kanalizacijo in odvod meteorne vode v Veliki Račni, ki jo ob obilnem deževju voda zalije tudi s ceste strani. Želeli bi si boljše komuniciranja s Komunalnim podjetjem Grosuplje, saj ta zdaj poteka precej enosmerno: naše vloge za dodatne kontejnerje ostajajo v glavnem v predalih.

Kmalu bo polovica mandata, kako bi sedaj ocenili delo za nazaj?

Kljub obilici pomembnih nalog, ki jih bo dosedanja sestava Sveta KS lahko le delno uresničila, je bilo vendarle izpeljanih kar nekaj pomembnih projektov tudi s pomočjo Sveta KS: telefonija, pa

kakršna koli ta trenutek je, je bila najbolj ranljiva točka naše KS in zdaj se lahko pohvalimo, da so v omrežje vključeni vsi proslilci. Kljub temu težko čakamo na kabelski razvod, ki nam bo omogočil kvalitetnejše storitve Telekomu. Del ceste proti Slivnici, ki je najkrajša povezava Predol z Grosupljem, je že asfaltiran, tik pred gradnjo je vaško središče z avtobusno postajo v Račni. Z ekipo v Svetu KS, kjer bi se težko opredelila, kdo zasluži naziv "predsednik" in kdo "le" član, pa tudi s prijaznim sodelovanjem naših društev in seveda po enem letu zdaj že res "našega" in priljubljenega g. župnika, mi je delo za KS še vedno v veselje in tudi v ponos.

In delo za naprej?

V naši KS že tretje leto zbiramo sredstva s pomočjo krajevnega samoprispevka za gradnjo nove šole v Račni. Zemljišče je v fazi odkupa in za v prihodnje je šola prav gotovo temeljna dolgoročna naloga. Prizadevni gasilci v Račni nujno potrebujejo nov gasilski dom in KS jim bo tudi tu stala ob strani s svojimi (skromnimi) zmoglostmi. Na Čušperku je potrebno urediti prehod preko železniške proge, ki se ga je upravljalec odrekel, ne pa uporabniki. Za asfaltiranje ceste Predole – Slivnica si bomo prizadevali še naprej, saj vaščane Predol pri dovozu kamionov in cistem npr. ovira preizek železniški podhod. Če pozimi, ko je cesta preko Slivnice neprevozna, zmanjka plina ali vode ali pa – Bog ne daj! – celo zagori, so posledice lahko zelo resne. Tudi kamioni Komunalnega podjetja za odvoz smeti lahko pridejo le do podvoza in nič dlje. Na ta problem opozarjamo zelo zavzeto, morda le malo premalo glasno.

Kulturno društvo France Prešeren je ime Račne poneslo v širni svet. Le malokdo ne pozna folklorne skupine ali ljudskih pevcev Zarja. Prepričan sem, da ima to društvo bogato tradicijo, zato sprašujem predsednico KD France Prešeren, go. OLGOGRUDEN, da predstavite zgodovino tega društva in kaj vse je združeno v njem?

Kultura ima v Račni res že pravo tradicijo. Za njen razvoj se mi zdi zelo pomembno njeno dolgo neprekinjeno delovanje. Med svojimi predhodniki moram omeniti neutrudnega igralca, pevca in organista g. Janeza Štupnika in učiteljico na Kopanju, go. Mileno Kokotec, ki je bila vse čas duša kulturnega delovanja v kraju. Nasledila sem jo pred dvajsetimi leti in v tem času so se vrstile številne prireditve, tudi igre, vendar zadnje čase omejujemo kulturno delovanje zlasti na folkloro in ljudsko petje. Zares dober ne moreš biti na veliko področjih, folklor pa je dosegla visoko raven in dober sloves, saj gremo letos že četrto leto (od desetih, od kar skupino vodim) na državno srečanje v Beltince. Kultura pa pri nas ne bi tako cvetela brez mojih

najožjih sodelavcev: sestre Jožice, ki se posveča ljudskemu petju in vodi skupino Zarja, Marije Zaviršek, ki vodi mlajšo folkloro skupino in obenem tudi vse blagajniške zadeve, duhovno pa nas najbolj združujeta Jože in Ludvik, ki sta vedno in povsod pripravljena razveseljevati s "kitaro" (kontrabasom) in harmoniko.

Ste pri Vas v tem letu kaj povečali aktivnosti, ko je v Sloveniji razglašeno leto 2000 za Prešernovo leto?

To je večji projekt, pomemben za vso občino, zato ga vodijo strokovne roke. Program bo skozi vse leto pester, pripravila pa ga je ga. Tatjana Lampret, strokovna delavka na Zvezi kulturnih društev. Osrednja občinska prireditev bo prav na obletnico, ki bo v nedeljo, 3. decembra popoldne na Kopanju. Če bo vreme dopuščalo, bo prireditev zunaj, sicer pa v cerkvi. V ta namen in pa seveda za turistične obiskovalce želimo s skupnimi močmi urediti in polepsati prostor okrog Prešernove mize, prenoviti spominsko ploščo, dohod v župnišče, obnoviti pročelje na njem in asfaltirati parkirni prostor. Skupno moč pa sestavljajo krajevna skupnost, turistično društvo, kulturno društvo, župnijski pastoralni svet z g. župnikom, občina Grosuplje in upam, da nam bo zopet uspelo dokazati, kaj zmoremo združeni in složni.

Pri predstavitvi KS Račna ne moremo prezreti župnije Kopanj, ki organizacijsko pripada dekaniji Grosuplje. Pred kratkim je župnijo prevzel g. JOŽE GLAS, ki je bralcem Grosupeljskih odmevov še nepoznan. Zato najprej nekaj osnovnih podatkov. G. duhovni voditelj župnije Kopanj je g. Jože Glas, rojen 3.6.1946 v župniji Leskovec. Kaplansko službo je opravljal v župnijah Predoslje in Kokrica. Kot župnik je služboval v Čatežu – Zaplazi in Šmarjeti, od 15.8.1999 pa opravlja to službo na Kopanju.

Verski utrip v župniji bi na kratko orisali takole: trije pevski zbori, župnijski pastoralni svet, ključarji in cerkovniki, sodelavci pri bogoslužju, izredno dober obisk pri verouku in sodelovanje pri verouku. Župnija šteje 640 duš in ima štiri sakralne objekte, dve izredno dobri skupini pritrkovalcev ter žene in dekleta, ki skrbijo za ureditev vseh sakralnih objektov. To je podoba in osebnost izkaznica župnije Kopanj.

Kakšen je verski utrip v vaši župniji?

Požig župnijske cerkve in župnišča, sovražstvo med čimimi in rdečimi, sovražstvo med vojno in po njej, še vedno nepojasnjeni umor duhovnika Pristova – to so ovire in problemi, ki delno zavirajo sicer mime priprave na misijon in duhovni napredek. Geslo naše skupne poti je "Domača hiša – šola – Cerkev". Podružnica na Veliki Ilovi Gori je v izredno slabem stanju: ostrešje, kritina, oltarji – vse to kliče po prenovi, razni strokovnjaki prihajajo, si ogledujejo – to pa je tudi vse, saj dejanske pomoči ni od nikoder.

Župnijska cerkev na Kopanju je stara božja pot k Mariji Vnebovzeti Radenski in je skupaj z Marijinim studentem dobro obiskana. Pot do studenca pa je strma in nevarna, kritina na strehi cerkve je dotrajana, razsvetljava več ne služi svojemu namenu, trije zlati oltarji so bili požgani in storilci še vedno niso znani. Bivanje dr. Franceta Prešerna nas opozarja na njegovo obletnico, bival je pri stricu – duhovniku na Kopanju. Marijina božja pot na Kopanju, spominska plošča dr. Franceta Prešerna in urejen grob duhovnika Pristova – to so trije sveti kraji naše župnije, ki jih ta sama ne more vzdrževati, zato pričakuje vsestransko podporo širše skupnosti.

Športno dogajanje v KS pokriva Smučarsko skakalni klub Račna in je predvsem poznano po skakalni dejavnosti, kjer na različnih skakalnicah v Čušperku, pridobivajo znanja številni mladi skakalci, za katere čas šele prihaja. V okviru tega društva pa deluje še namiznoteniška sekcija in ekipa v igranju malega nogometa. V Čušperku je na novo zgrajeno športno igrišče za rekreativno vadbo in druženje, kjer ob večerih mladi zaigrajo mali nogomet, košarko in ostalo. Je vlaganje v športno infrastrukturo doseglo svoj namen? Kje so začetki organiziranosti športa pri vas? Lahko naštejete uspehe vašega kluba? Kakšni so načrti za naprej? (To vprašanje je namenjeno enemu od številnih ljubiteljev športa, tako v domačem kraju kot tudi širše g. LOJZETU VERBAJSU.)

Prvi zametki organiziranega športnega dogajanja segajo v šestdeseta leta, ko je takratna generacija pričela organizirano pripravljati tekmovanja v smučarskih skokih. Vse to se je takrat pričelo odvijati na 30 m skakalnici v Predolah. Seveda, ker si je človek že od nekdaj želel leteti dlje in višje, so začeli graditi večjo skakalnico v Čušperku. Tako so se vsa tekmovanja do leta 1983 odvijala pod okriljem takratne mladinske organizacije. Leta 1983 smo se odločili, da ustanovimo smučarsko skakalni klub. Največji pobudnik in oče skokov v naših krajih, kot ga radi imenujemo, je bil Jože Perko. Ko smo ustanovili klub, se nisimo zavedali, s kakšnimi težavami se bomo morali spopasti, saj razen dobre volje in zagnanosti ni bilo ničesar. Prvi projekt je bil povečati in posodobiti obstoječo skakalnico, ki bi dopuščala skoke prek 50 metrov. Takrat smo se že zavedali, da takšnih objektov ne moremo graditi sami. Pri načrtih nam je pomagal g. Janez Gorišek, znani konstruktor skakalnic. Kmalu je bila zgrajena ena lepših manjših skakalnic pri nas, na kateri so se odvijala in se še odvijajo tekmovanja na državni ravni. Zavedali smo se, da brez manjših skakalnic in pokritja le teh s plastično maso, kjer se skače celo leto, tega športa ne bo moč razvijati naprej. Tako smo leta 1994 pridobili projekte za štiri manjše skakalnice. Zapeli so stroji in opravljenih je bilo na tisoče delovnih ur in zraslo so štiri nove skakalnice. Zgradili smo klubske prostore, kjer imamo poslovne prostore in skladišče za opremo. Takrat je Smučarska zveza Slovenije videla, da raste nov in prvi skakalni center na Dolenjskem ter nam priskočila na pomoč pri nabavi plastične mase za pokritje štirih skakalnic. Tako smo leta 1998 pokrili s plastiko štiri skakalnice in zgradili enega lepših skakalnih centrov v Sloveniji. Takšna je bila ocena strokovnjakov, kjer otroci lahko trenirajo skozi vse leto.

Ko pogledamo nazaj na prehojeno pot – ni bila lahka. Glede na to, da delujemo na obrobju občine in nismo v centru Grosupljeja, smo se vseskozi morali boriti in dokazovati, da je ta naš šport prav tako pomemben dejavnik v naši sredini. Tako smo v teh letih delovanja postavili temelje za razvoj smučarske skakalnega športa, pravi čas za razvoj tega športa šele prihaja. V teh letih razvoja smo dosegli kar nekaj lepih uspehov, nastopali na državnih prvenstvih od pionirjev do članov, osvajali naslove državnih prvakov. Pripeljali smo tekmovalce na polete v Planico, največji uspeh pa je, da imamo tekmovalca v reprezentanci Slovenije, ki nas zastopa na mednarodnih tekmah in svetovnih prvenstvih, kjer je letos osvojil 13. mesto in je bil najboljši udeleženec slovenske

ekipe. Že četrto leto zapored prihaja športnik občine tudi iz SSK Račna. Ko pogledamo razširjenost in kakovost te športne panoge v tem času, ugotovimo, da gre za eno najuspešnejših športnih panog v občini, čeprav se nam tega statusa velikokrat ne priznava.

Ekipa SSK Račna s predsednikom Dominetom Lomovškom, ki je zgradila skakalni center in večnamensko igrišče v naši KS in je zaenkrat z športno infrastrukturo kar dobro pokrito, je dosegla svoj namen.

Želimo si pridobiti še športno dvorano ter s tem povečati še športne aktivnosti mladih in ostalih krajanov.

Ob koncu pogovora pa še nekaj besed o turističnih delavcih oziroma turističnih zanesenjakih, ki so pred nekaj leti ustanovili turistično društvo Kopanj. Tudi Turistično društvo (TD) vodi ga. OLGOGRUDEN. Kaj je namen ustanovitve TD?

Osnovni namen ustanovitve turističnega društva je ohraniti naravno in kulturno dediščino, ki je v naših krajih ni malo. Želimo ohraniti posebnosti rastlinskega in živalskega sveta, ki jih najdemo na Radenskem polju in prosimo, da nam domačini, lastniki zemljišč, pri tem pomagajo tako, da ne zasipajo vrtač in zamočvirjenih predelov, saj je tam svet najbogatejši.

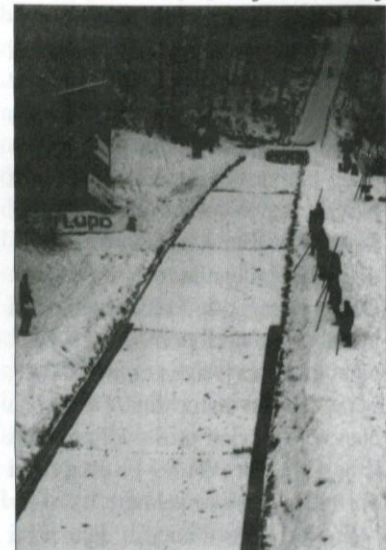
Predstaviti želimo Kopanj, saj je poleg naravne posebnosti na njem preživel tri najnežnejša leta France Prešeren, potem ko je tako mlad zapustil domače gnezdo, v katerega se zares ni nikoli več vrnil. Še veliko zanimivosti imamo, vendar jih za ogled lahko pripravljamo zelo počasi, saj je dotacija občine v turistične namene zelo skromna. Namen vsakoletnih srečanj z odseljenimi krajanji je zblíževanje ljudi, ki dobro mislijo, z željo, da bi se vedno radi vračali domov, kar pove že ime prireditve: "Srečni smo, če smo doma". Vsako leto sodelujemo v akciji "Moja dežela, urejena in čista" in že je čutiti pozitivne rezultate, saj se ljudje še bolj potrudijo pri urejanju svojih domacij, če vedo, da to kdo opazi.

Čutim, da imajo pozitiven odnos do dela našega turističnega društva, vendar preradi ostajajo skriti za stenami svojih hiš in od daleč opazujejo prizadevanja vedno enih in istih ljudi.

Čisto na koncu pa moram zapisati še stavek o tem, da v KS Račna delujeta dve prostovoljni gasilski društvi – Čušperk in Račna. Že zelo dolgo tradicijo ima gasilstvo v Račni, nekoliko mlajše pa je društvo v Čušperku. Njun pomen zaradi osnovne dejavnosti in pripravljenosti nesebično pomagati ljudem, še posebej v stiski in kadar je najbolj potrebno, dopolnjuje širši pomen – povezovati in združevati ljudi.

Vsem sogovornikom se zahvaljujem za odgovore saj njihovi odgovori povedo vse o ljudeh in krajih na območju Krajevne skupnosti Račna.

Matjaž Trontelj

Če srečate skavte...

Poleti se rado zgodi, da srečate skavte, ki taborijo širom Slovenije. Prav verjetno pa je, da bodo rekli tudi kaj, česar ne boste razumeli.

TVIST – skavtski kruh iz moke, vode in soli; v traku ga ovijemo okoli palice (lahko dodamo hrenovko) in spečemo nad ognjem.

POTEP – dvo- ali večdnevni izlet z namenom, da se spozna ljudi in okolico; prenočevanje na prostem ali v bivaku.

VOLČIČI IN VOLKULJICE – skavti stari 7 do 11 let,

IZVIDNIKI IN VODNICE – skavti stari od 11 do 16 let,

POPOTNIKI IN POPOTNICE – skavti stari od 16 do 21 let.

NOČNA IGRA – igra, ki vzpodbuja opazovanje (ponoči), sodelovanje (običajno je tekmovalna), iznajdljivost (potrebno je izdelati taktiko za igro) in potrpežljivost (včasih je potrebno biti pri miru dolgo časa).

JAMBOR – drog, na katerega obesimo skavtsko in slovensko zastavo (ob dviganju zastav pojemo skavtsko in slo-

vensko himno), lahko pa je različnih oblik.

ARMIC – okrajšava za amafleks, blazino, ki nam nardi spanec mehkejši.

Poleti pa sta najbolj slišana izraza TABOR in POLETNI TABOR. To bomo izvedli tudi grosupeljski skavti. En tabor bo običajen – pod šotori, 10 ali več dni v naravi, kjer je sonce edina ura in se omejujejo človeška srca, raziskujemo okolico, sodelujemo z okoliškimi ljudmi, se izpopolnjujemo v preživetju v naravi, imamo bližnja srečanja z živalmi, občasno jemo kobilice za kosilo, opazujemo zvezdne utrinke za uspavanko...

Dva tabora pa bosta potovalna. Za vse dni (ponavadi jih je 10) imaš vse, kar rabiš, v nahrbtniku, spiš pod milim nebom, iščeš poti med ljudmi in hišami, vračaš veselje za gostoljubje in si postaneš bližji s sopotniki. Nekatere bo letos pot zanesla tudi na svetovno srečanje skavtov v Mehiko.

Če vas bodo skavti zvečer povabili, da se jim pridružite pri tabornem ognju, boste seveda vedeli, kaj to je. Obilo veselja!

Alenka Oblak

Peš na morje

V soboto in nedeljo, 13. in 14. maja, ko nam vremenska napoved ni obljubljala ravno sončnega vremena, se nas je osem najbolj drznih grosupeljskih študentov (groševcev) pod smelim vodstvom naše idejne voditeljice Damjane odpravilo novim študentskih dogodivščinam naproti.

Navsezgodaj nas je voznica Urška z župnijskim kombijem (za kar smo nad vse hvaležni Župnijskemu uradu Grosuplje in se priporočamo tudi v prihodnje) odpeljala naproti dogovorjenemu izhodišču, Senožečam. Tu nas je neusmiljeno pričel prati dež. Pa se ga nismo ustrašili. V najbližji gostilni, Stari grad imenovani, smo se našemili v polivinilaste vreče, ki nam jih je priskrbel prijazen oskrbnik in se v improviziranih dežnih plaščkih odpravili v neznan. No, skoraj v neznan. Naš končni cilj je bila slovenska obala in kraj Ankaran, pot, ki nas naj bi pripeljala tja, pa je bila prepuščena naključju. In kako smo se orientirali? S kompasom in seveda natančnim zemljevidom, ki pa nam ni služil za to, da bi si pot olajšali, ampak, da bi vedeli, kje sploh smo. Damjana je nastavila smer na približno 45 stopinj in vzeli smo pot pod noge, brez nepotrebnega ovinkarjenja, seveda kar se le da daleč od hrumečih cest.

Za vsak hrib, ki smo ga prečkali, za vsak potoček, ki smo ga prebredli, ravno ne vem natančnega imena. Nihče od nas pa ne bo pozabil čudovitega večera in sprejema na kraški kmetiji v majhni vasi Beka, ki šteje le 12 prebivalcev (vas se nahaja JZ od Kozine blizu meje z Italijo). Z mladim gospodarjem smo zapeli eno od Mlakarja, poskusili domač vinček in se prav zanimivo pomenkovali.

Tisti večer je pihala kar močna burja. Gospodar nam je pokazal kotanje za šotorjenje, v Lokah, kjer smo bili vami pred sunki vetra, ki tisto noč ni ponehal. Vse skupaj je bilo kar malo grozljivo, saj je bila v naši neposredni bližini kraška Miškotova jama, kamor so med II. sv. v. odmetavali pobite Italijane, Nemce, pa tudi naše.

In kako smo skrbeli za hrano? Sicer smo pričakovali, da nam bo naš Janez, nadarjen za preživetje v naravi, priskrbel kak kos divjačine, pa tisti vikend ni bil v ravno najboljši lovski formi. Pa tudi svoj lovski arzenal je tokrat pustil doma.

Jedli tako ali tako nismo veliko. Za kosilo smo si skuhalih juho, zvečer pa kakšne makarončke. Vmes smo nabrali zdravilna zelišča, iz katerih smo skuhalih prav okusen čaj.

Naslednji dan nas je čakalo še vsaj osem ur hoda. Predrti žulji in oguljena ramena od nošenja težkih nahrbtnikov nas niso ustavili niti pri prečanju strmega kraškega robu nad Ospom. Prepoteni, prepikani s trnjem in išoč male črne klope smo razmišljali, kako otroško blizu se je zdel naš cilj z glavne ceste nad Črnim Kalom. Peš je drugače, iz rahlo drugačne perspektive. Kilometer lahko pomeni tudi naporno uro hoda, plezanja. Pošteno smo se nahodili, preden smo že ob zahajajočem soncu prišli čez vinograde na naš cilj, kamp v Ankaranu. Občutek zmagoslavja je bil popoln. Na obali smo pristavili gorilnik in si skuhalih večerjo. Najbolj pogumni so se ohladili v morju. Brr, bilo je še zelo mrzlo, a po napotnem izletu nadvse sproščujoče.

Vsega, kar se je dogajalo na našem potepanju po kraških gozdovih, travnikih, soteskah in vinogradih, tu ne morem opisati. Ne smem pa pozabiti na pristočno psičko Piko, verjetno izgubljenko, ki se nam je pridružila že v soboto zjutraj v asfaltni bazi pred Senožečami. Dva dneva nas je neutrudljivo spremljala in pazila na nas. Ko smo se vračali domov, smo jo pustili tam, kjer smo jo našli. Če kdo od nas še ne bi imel psa, bi jo takoj posvojili in proglasili za klubskega psička. Pika, prihodnjič greš zopet z nami!

Naj ta članek navduši še vse ostale, ki še ne vedo za nas in naše podvige in tiste, ki so oklevali s sodelovanjem. Prav gotovo so med nami še študentje ali dijaki, ki jim bo lahko prav gotovo žal, če ne bodo sodelovali v naših študentskih prireditvah. Zato, študentje (in seveda tudi dijaki) vsega Grosupljega in okolice, pridružite se nam s prisotnostjo in idejami. Vse predloge, ideje, vprašanja sporočite na info@klub-gros.com.

Do prihodnje dogodivščine!

(G.K.)

Kviz 2000

Člani PGD in KUD-a Sp. Slivnica bomo 9. julija letos ob 15. uri spet gostili ekipe iz občine Grosuplje, katere bodo tekmovali v znanju iz gasilstva ter kulturnih in turističnih znamenitosti širšega območja nekdanje občine Grosuplje. Poleg tekmovalnega bo tudi kulturni program.

V sodelovanju z Zelenim valom bomo imeli v njihovem programu tudi dve polurni oddaji na omenjene teme, kjer bodo poslušalci v živo odgovarjali na vprašanja in za pravilne odgovore dobili praktične nagrade.

Glede na pripravljenost vseh soorganizatorjev za sodelovanje lahko zatrdimo, da KVIZ postaja tradicionalno tekmovalje, kjer vse ekipe dobijo praktične nagrade, najboljše pa še darilo sponzorjev in organizatorjev.

Za celotno organizacijo prireditve skrbi odbor za pripravo kviza, vse informacije pa lahko dobite na tel: 01/787-36-83 v večernih urah.

DU Grosuplje na Športnih igrah upokojencev

Združena ekipa športnikov DU Grosuplje po prejemu pokalov - foto: M. Hrovatin

Rezultati 25. športnih iger upokojencev (ŠIU) dolenske regije in Bele Krajine, ki so se odigrale v dneh od 30. maja do 3. junija v Novem mestu.

Zanimanje za športne igre upokojencev je iz leta v leto večje, tako je v letu 1999 na ŠIU te regije sodelovalo 300 upokojencev, na 25. Igrah letos pa 340 športnikov iz 21 društev upokojencev iz 12 občin - od Gosuplje pa do Kolpe.

Letošnji organizator ŠIU je bila Zveza društev upokojencev Novo mesto.

Skupni zmagovalci ŠIU je bilo DU Novo mesto. DU Grosuplje smo za 2. mesto prejeli srebrni pokal. Tretje uvrščeno je bilo DU Črnomelj.

DU Grosuplje smo po posameznih panogah dosegli naslednje rezultate:

- pokal za 1. mesto ekipno v šahu, zlato medaljo
- Za igro posameznikov je prejel Milan Kavšek, srebrno medaljo za 2.

mesto pa Miro Kranjc.

- Pokal za 1. mesto v streljanju z zračno puško je osvojila ženska ekipa.
- Pokal za 2. mesto je dosegla ekipa moških strelcev.
- Srebrno medaljo za 2. mesto posamezno je pristreljal Jože Kolenc.
- Bronasto medaljo za 3. mesto posamezno pa Jože Vrbinc.
- Moška ekipa pikadistov je dosegla 4. mesto od 12 ekip.
- Moška ekipa balinarjev pa 5. mesto od 8 ekip.
- Ekipa pikadistk 4. mesto od 11 ekip.
- In zadnje, to je 6. Mesto ekipa kegljačev - moški. Le-ta ekipa je zaradi pristranskega sojenja, žal, odstopila od tekmovalja.

Podelitve pokalov in zaključne slovesnosti, ki je bila v športni dvorani Leona Štuklja v Novem mestu, se je udeležilo 29. tekmovalcev našega DU in precej spremljajočih. Pokale so podeljevali športnikom župani 4 občin, kjer so se odvijale ŠIU (novomeški, žužemberški, mimiški in šentjanski). Predsednikom DU za dosežena prva tri mesta ekipno pa predstavnik ZDU Novo mesto.

Spominska in uporabna darila vsem članom prvouvrščenih ekip so podeljevali predstavniki sponzorjev, najstarejša športnica in športnik sta prejela ure, z najstarejšim aktivnim športnikom Jožetom Smolejem se ponaša naše društvo.

V našem društvu se ukvarja s tekmovalnimi športi okoli 80 članov, mnogo več imamo rekreativcev: planincev, pohodnikov, telovadcev, plavalcev, kolesarjev; vendar je to sorazmerno nizek delež, saj ne dosega niti 10 % članstva.

Leta 2001 je po petih letih zopet na vrsti za organizacijo ŠIU DU Grosuplje. Čaka nas strokovno, organizacijsko in finančno zahteven projekt. Želimo in upamo, da bomo imeli polno podporo tudi v občinski športni zvezi in pri podjetnikih ter javnih službah.

Milan Rus, vodja komisije za šport in koordinator ŠIU

formacije o delovanju kluba, kmalu pa nas boste lahko obiskali tudi na spletni strani www.klub-gros.com.

Groševci v juniju in juliju organiziramo veliko projektov, katerih se udeležite. Naj naštejemo nekaj od njih: 1) počitnice na morju (otok Rab), 2) veslanje s kanuji po Kolpi, 3) tekmovalstvo v beach valleyu, 4) tečaj jahanja, 5) smučanje na vodi v Poreču in 6) tečaj potapljanja (varianti Piran ali Dalmacija).

Skratka, obetajo se nam zanimive počitnice, zato dragi študentje in študentke, ne oklevajte, pokličite nas čimprej. Člani kluba bomo veseli tvojega obiska!

(A.Š.)

Študentska tržnica

Člani študentskega kluba GROŠ (v klubu nas je trenutno 200 članov in članic) smo se udeležili ene največjih študentskih prireditev, **Študentske tržnice** v Ljubljani, ki je bila v torek, 9. maja 2000, na telovadšču Ilirija v Ljubljani. Verjetno se boste vprašali, kakšna tržnica je to. Za začetek naj povem, da Študentsko tržnico vsako leto prireja zveza ŠKIS (Študentski klub iz Slovenije), v okviru katerepo Sloveniji deluje preko 70 študentskih klubov, ki prispevajo k večji pestrosti na slovenski mladinski sceni. Vsako leto se lokalni klubi predstavijo tudi v univerzitetnem središču – v Ljubljani. Vsak klub ima svojo stojnico, kjer se predstavi z jedmi in pijačami, značilnimi za kraje, od koder prihajajo, iz vsakega kraja pa pridejo tudi nastopajoči: rock skupine, pevski zbor, gledališke skupine, narodne noše, ki preko dneva nastopijo v programu na tržnici. Gotovo je to zelo zanimiva prireditev, kar potrjuje tudi število obiskovalcev, ki je vsako leto zelo veliko (letos jih je bilo med 8.000 in 10.000).

GROŠ se je predstavil s tržnico št. 3, kjer so naše članice delile z domačimi

marmeladami in pašetami namazane kruhke, sendviče s suho salamo, vino, itn. (klub GROŠ se zahvaljuje sponzorju za ogromne količine kruha). Ni potrebno posebej omenjati, da je bil obisk naše stojnice preko celega dneva zelo velik, saj sta kmalu pošli tako hrana kot pijača. Kot glasbeni gost našega kluba je nastopil Veliki mladinski jazz orkester Grosuplje pod vodstvom Braca Doblekarja, ki je dodobra ogrel študentsko publiko. Člani kluba smo navezali stike z drugimi študentskimi klubi in obeta se nam zanimivo in plodno sodelovanje.

Nepogrešljiv del Študentske tržnice so tudi študentske IGRE BREZ MEJA: letos je bila glavna igra tekmovalna v **ŠTUDENTSKI FORMULI SL2**: Vsak klub je pripeljal doma narejeno formulo, ki je ustrezala zahtevam organizatorja, zbral pa je še ekipo in sicer: mehanika, tri hostese, voznico in motor formule - porivača. Naši člani smo se v dirki na 200 m odrezali zelo pohvalno: bili smo 2. v četrtfinalu, naša hostesa pa je v tekmovalstvu za NAJŠLOSARKO dosegla laskavi naslov DRUGE NAJŠLOSARKE leta 2000. Za vse, ki ne veste, kakšna je dobra šlosarka, naj povem, da naj šlosarka še posebej odlikujejo: navdušenje do motošporta, izžarevanje porekla, vonj po motorjem olju, zanimivost, šarmantnost in druge kvalitete... *(iz navodil zveze ŠKIS)*

Toliko o študentski tržnici. Našo stojnico je obiskalo veliko naših članov in članic in mnogim so dodatno predstavili aktivnosti GROŠ-a, ki so pestre in raznolike. Člani kluba GROŠ pa še vedno vabimo študente in dijakke, da se oglasite na sedežu našega kluba (Študentski klub GROŠ, Cesta na Krko 13, Grosuplje), kjer se lahko včlanite in dobite in-

Število izposojenih knjig se močno povečuje, kar potrjuje, da smo Grosupeljčani pridni bralci

Mladim premajhna knjižnica ni dovolj

Župan Janez Lesjak nam je povedal, da poskušajo prostorsko stisko v knjižnici rešiti, vendar v Grosupljem nasploh primanjkuje ustreznih prostorov

GROSUPLJE - Na svetovni dan knjige, 23. aprila, smo se mladi novinarji potepali po Grosupljem in zašli v splošno-izobraževalno knjižnico. Zanimalo nas je, katere so tiste knjige, ki jih mladi najpogosteje berejo. Izvedeli smo, da se današnja mladina navdušuje nad knjigami, ki govorijo o odrasčanju, drogah, seksu, problemih v družinah in podobnih socioloških temah.

V knjižnici smo tudi povprašali o tabu temah in zvedeli, da teh danes že skorajda ni, saj se že v slikanicah za najmlajše pojavljajo številni odgovori na vprašanja iz spolnosti, smrti in ločenih zakonih.

Število izposojenih knjig se močno povečuje, kar potrjuje, da smo Grosupeljčani pridni bralci. Knjižnica se ponša s 70.000 izvodi knjig in drugih publikacij. Redno dobivajo nove knjige, stare pa ne romajo v koš, temveč jih po odslužitvi premestijo v arhiv ali k strastnim zbiralcem starih knjig.

Posebej moramo izmed knjig za mlade omeniti Lažnivo Suzi, delo popularne slovenske pisateljice Dese Muck, ki je

bila lani razglašena za knjigo leta. Letos bo verjetno ta naslov pripadal eni od knjig iz zbirke Knjigožer.

Knjižnica pa se sooča s prostorsko stisko in pomanjkanjem uslužbenecv. Seveda smo se o tem problemu pozanimali tudi pri županu občine Grosuplje Janezu Lesjaku. Ta nam je zatrdil, da to poskušajo rešiti, vendar v Grosupljem nasploh primanjkuje ustreznih prostorov. Stem je povezano tudi vprašanje prostorov za mlade in ta problem še naprej izgleda nerazrešljiv, prav tako pa tudi kaže, da si ga nihče prav dosti ne prizadeva rešiti. Župan je kot možnost za iskanje rešitve omenil stari objekt osnovne šole Brinje, kjer bi morebiti lahko našli prostor, ki bi ga lahko uredili za potrebe mladih. Pri tem pa je opozoril še na nizek občinski proračun, od katerega je še kako odvisno reševanje takšnih in podobnih vprašanj.

Torej, mladi si bomo še naprej, na lastno pest, iskali mesta za preživljanje prostega časa, medtem ko se za kakšen bife ali kakšen drug lokal v Grosupljem vedno najde ustrezen prostor.

*Veronika Radobulja,
Smilja Spasenič, OŠ Brinje*

Veliko je pisanih stvari, ki nam jih pesniki želijo povedati skozi verze, vprašanje je le, kaj želimo videti sami

Spoznati sebe ni lahko

*Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
In da s sveta odganjaš sence.
(T.Pavček)*

GROSUPLJE - Stem, da smo se rodili, nam je bilo dano veliko lepega. Starši, prijatelji, sorodniki... Tudi odrasčanje – duhovno in telesno. Pavček s svojo pesmijo postavlja vprašanje: Ali sploh vemo, kakšno je naše mesto na tem svetu? Spoznati sebe ni lahko. Veliko ljudi namreč hodi po travniku, pa ne opazi, da je trava mehka in zelena, da ptički pojejo in se veselijo dneva... Oni pa niso z ničemer zadovoljni, vse jim je odveč...

Vem, da vsak človek vsaj enkrat v življenju pomisli, zakaj je tak, zakaj ni lepši, boljši, bolj uspešen, bolj prijazen...

Sonce. Brez njega bi življenje izumrlo, brez nas pa tudi. Tudi pesnik pravi: "Na svetu si, da sam si sonce!"

Ta verz ima več pomenov, če se le za trenutek zamisliš nad njim, ampak nam za razmišljanje prevečkrat zmanjka časa.

Ljudje bi v sebi morali videti neko poslanstvo! Nismo se rodili le zato, da bi hodili v šolo, službo in potem umrli. V tem kratkem obdobju je potrebno postaviti tudi še kaj več. Odkrivati moramo nova in nova spoznanja, z veseljem ho-

diti po svetu.

Veselite! Pojem, ki se ga ne da otipati, lahko pa ga občutimo. Ko ga sprejmeš, ti srce poskakuje! Vendar se moraš zavedati, da oseba, ki ti je nasmeš podarila, pričakuje, da ji ga boš vrnil in se tako na takšen način zahvalil.

Gledati v sonce ni tako preprosto, kot se marsikomu zdi. Sonce nam je v resnici najbolj neznan planet. Vroč, da se mu ne da približati. Vsem na očeh, pa vendar oddaljen. Kdo pa je običajno tak?

Mi seveda! Maska, ki jo nosimo, ima več obrazov. Ker je toliko časa na nas, se nanjo navadimo in na koncu še sami sebe ne poznamo več. Težko je potem odkrivati, raziskovati svojo dušo in telo. Pri tem potrebujemo osebo, ki ji zaupamo, dobrega prijatelja. Toda, ali sploh še vemo, kdo je naša prava sorodna duša?

Pavček se teh težav zaveda in misli, da pri tem ne nosi potrebne maske. Pesnikom je v resnici lažje. Vso svojo bolečino in čustva izlijejo na papir. Nihče jim ne prepoveduje, da tega ne smejo storiti. V pesmih in romanih lahko najdemo sebe. To bodo opazili tudi drugi ljudje in nas hoteli bolje spoznati. Skupaj lahko premagujemo največje ovire in vsakodnevne napake.

*Irena Bahovec, 8.c
OŠ Louisa Adamiča*

Njegove knjige so še danes tudi v tujini obvezno učno branje in njegove ideje živijo med izseljenci še danes

PISATELJ, KI GA NE SMEMO POZABITI

GROSUPLJE - Letos mineva 102. leto od rojstva našega pisatelja Lojzeta, Louisa Adamiča. Slovensko-ameriški pisatelj se je rodil 23. marca 1898 v Prapročah pri Grosupljem. Še ne petnajst let star je odšel sam v Združene države Amerike. Sprva je delal kot delavec na cesti, nakladal blago na tovornjake in bil za pometača v neki tekstilni tovarni. Danes pa je v svetovnem merilu priznani pisatelj in publicist.

Leta 1925 se je intenzivneje posvetil pisanju in branju. Pričel je objavljati članke in črtice, veliko pa je tudi prevajal. Uspešna pisateljska pot se mu je odprla, ko je napisal knjigo Dinamit. Po petnajstih letih bivanja v Ameriki je odšel nazaj v svoj rodni kraj z ženo Stello. V Ameriko se je vrnil pomladi leta 1933, pregledal gradivo, ki ga je nabral v Jugoslaviji in napisal "Vrnitev v rodni kraj". Ta knjiga je doživela izreden uspeh, saj je bila izbrana za najboljšo knjigo meseca in že prvi mesec po izdaji so jo prodali v 50 000 izvodih. Nenadoma je bil Adamič slaven, dobil je veliko nagrad in se odpravil na predavateljsko turnejo po Ameriki. Kmalu je izdal dva romana, edini docela leposlovni deli, ki ju je napisal leta 1935, Vnuki in leta 1936 Zibelka življenja. Kasneje je tudi napisal knjigo Moja Amerika, na kateri je gradil svojo poznejše delo. Postal je esejist in publicist slovenskega rodu. Bil je med ustanovitelji Slovensko ameriškega narodnega sveta – SANS in mu je od decembra 1942 tudi častno predsedoval.

Pisatelj je umrl maja 1952, njegove knjige pa so še danes tudi v tujini obvezno učno branje in njegove ideje živijo med izseljenci še danes.

Svet je bil njegova domovina in tudi on se je kakor njegov "orel" s svojim delom iztrgal iz korenin, ki so ga vklepale in poletele v višave.

*Povzeto po knjigi Orel in korenine, Mira Mihelič
Jana Škrjanec, 7.c, OŠ Louisa Adamiča*

ANKETA - ALI SE ŠE SPOMNIMO LOUISA ADAMIČA ?

GROSUPLJE/PRAPROČE - Louis Adamič je bil pomemben in priznan pisatelj v svetovnem merilu. Njegova dela so prevedena v različne jezike, pa vendar ga Grosupeljčani le medlo poznajo. Večina jih je povedala, kje se je rodil, zataknilo pa se je, ko je bilo potrebno povedati, zakaj je bil pomemben.

nn, upokojenec

Louisa Adamiča poznam iz časopisov. O njem vem, da se je rodil v Prapročah, ne vem pa, kaj je napisal. Pomemben se mi zdi, ker je ljubil domovino, zato pa je bil v Ameriki tudi

ubit. Po njem se je poimenovala tudi občinska osnovna šola.

JM, uslužbenka

Louis Adamič je bil priznan pisatelj. Rodil se je v Prapročah. Pri petnajstih letih je odšel v Ameriko in tam tudi umrl. Napisal je knjige: Orel in korenine, Vrnitev v rodni kraj, vendar ne vem, zakaj je bil tako pomemben. Njegovo ime nosijo: osnovna šola, Adamičev hram in ulica v Grosupljem.

MV, delavec

Louis Adamič se je rodil v bližini

mojega kraja, vendar njegovih del ne poznam. Vem le, da se je boril za pravice majhnih narodov v tujini. Po njem se je v občini poimenovalo kar nekaj stvari: šola, bife in cesta.

ŠP, osnovnošolka

Vem, da je bil pisatelj, ki se je rodil v Prapročah. Napisal je veliko pomembnih del: Dinamit, Smeh v džungli, Vrnitev v rodni kraj in Orel in korenine. Pomemben pa je bil, ker se je v Ameriki boril za svojo domovino.

*Katarina Mehle, 8.c,
OŠ Louisa Adamiča*

RAVNATELJ IN ŠKL

GROSUPLJE - Ravnatelj Božidarja Gabrijela smo povprašali, koliko pozna ŠKL in kaj meni o njej. Njegovi odgovori so bili zelo kratki in jedrati.

- Kaj mislite o ŠKL-ju?

Zelo sem zadovoljen z njihovimi uspehi, saj so prišli do pol finala.

- Ali redno spremljate ŠKL tekme?

Da, spremljam jih, če igrajo doma, na gostovanjih pa jih žal ne.

- Kaj menite o njihovih uspehih in igralcih?

Z uspehi naših fantov sem zelo zadovoljen in ponosen sem nanje.

- Kakšna se vam zdi plesna skupina

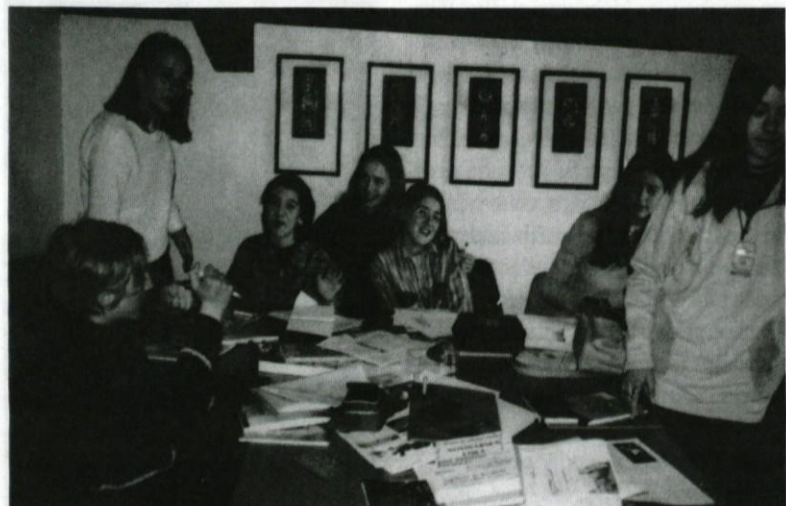
Mačke?

Punce so zelo dobre in jim ob tej priložnosti še enkrat čestitam za osvojenost 2. mesta na tekmovanju. Veliko sreče jim želim tudi v finalu.

Kaj pa šolski plesi?

Ravnatelj Božidar Gabrijel je v našem pogovoru dejal, da se strinja, da bi bili šolski plesi lahko bolj pogosti. Po njegovem mnenju bi lahko bili vsaj enkrat mesečno. Plese na šoli Louisa Adamiča pa ne smejo obiskovati učenci iz šole Brinje, ker bi lahko prišlo do problemov. Obstaja sicer možnost, da bi prijavi odprti ples, vendar bi se o tem morali z njim predhodno dogovoriti.

*Mojca Poreber, 7.c in Maja
Skušek, 7.a; OŠ Louisa Adamiča*

22. april – svetovni dan zemlje ZEMLJA

Zemlja je okrogla stvar, katere je vesolja dar. Nekoč žareča krogla je bila, a sedaj postala prava je gospa.

Na njej že mnogo živi ljudi, a vendar nobenemu mar zanjo ni. Nekoč smo jo razvajali, sedaj pa vsa je razdejana. In za odpadke – nam prodana.

Ona pa odziva se tako, da nam vrača vse hudo. Potresi naše hude so skrbi, ker bojimo se jih vsi.

Nato pa se sprašujemo, kaj narobe naredili smo, ker se ne zavedamo, da zemljo vsakič prizadenemo.

Zato se vsi sprašujemo, zakaj postali takšni smo. Ali res to hočemo, da naš planet si uničimo.

*Katarina in Klemen Mehle, 8.c,
OŠ Louisa Adamiča*

NA OBALAH SANTA RIA...

Na obalah Santa Ria, v vročini avgustovske noči, plesala prelepa je Maria, željne spremljale so jo oči.

In ona z boki giblje se v Lambadi, zapeljivo odkriva zagorele noge, utaplja v neznani se osladi, kaj nosi v srcu nihče ne ve...

Rdeče ustnice, nedotaknjene, sklanjajo se k vročini kože, kako noro si jo želijo roke odmakniti, vseh, ki gledajo njeno telo, kako kroži, kroži...

Ritmi loko popolno jo znorijo, v neznani eksploziji žarijo ji črne oči, od njene lepote pogledi bolijo, ona; boginja strastnih, poletnih je noči...

In ona, ki veter ljubi, boža ji rdeče kodre, sklanja in objema svoje gibko telo, ne vedoč zapeljuje trpeče valove modre, njo, ne vedoč opazuje morske globine oko.

Pleše, giblje in vdaja se v ta božanski ples, igra se, zapeljuje grozeče morje, smeje se in poje, da odmeva čez in čez...

Maria, prelepa Maria, tebi gorje!

Zgrne k njej se črni oblak, ogrne ji telo v biserno tančico, zgrne k njej se val krepak, Mario odpelje za ženico.

Na obalah Santa Ria, V vročini poletne noči, šepeta jokajoče veter njeno ime: Maria, kdo te nam je vzel, kje si... Maria, Maria, Maria...

Smilja Spasenič, 7.a, Brinje

Ob iztekajočem se šolskem letu 1999/2000

Osnovna šola Louisa Adamiča, tako imenovana "nova šola", je predvsem hram učenosti, kjer imajo prvo in najpomembnejšo vlogo učenci.

Prva in najpomembnejša vloga učiteljev je, da ti učenci pridobivajo v njej največ znanj in izkušenj, ki jim bodo koristila tudi v bodočem življenju, torej "naša šola" vzgaja za znanje in za življenje. Vse to kažejo tudi rezultati našega skupnega dela, kajti ni predmetnega področja, iz katerega naši učenci ne bi tekmovali in dosegali vidnih rezultatov.

In prav je, da vsaj ob koncu šolskega leta tudi drugim občanom predstavimo rezultate svojega dela. Starši, katerih učenci obiskujejo našo šolo, pa so s tem seznanjeni, čeprav o tem nismo pisali v Grosupeljskih odmevih. Naša lastnost, tako učiteljev in ravnatelja je namreč, da raje tiho in trdo delamo, nič radi se javno ne postavljamo, še manj pa hvalimo v "javnih občilih." Če bi "samozvani" novinarji samo malo pobrskali za informacijami, bi imeli kaj napisati tudi o delu in življenju Osnovne šole Louisa Adamiča.

Zelo težko je enkratno pisati o vsem, kar se je med šolskim letom dogajalo na šoli.

Pa vendarle bom skušala čisto "na kratko" nanizati vsaj nekaj utrinkov in rezultatov z najpomembnejših tekmovalj, ki so se jih udeležili naši učenci.

Naj začnem z učenci razredne stopnje: vsi so tekmovali za bralno značko, učenci prvih in drugih razredov so imeli tekmovalje RAČUNANJE JE IGRA.

Udeležili so se tudi Cicibanove vesele šole. Učenci tretjih in četrtih razredov so prav tako tekmovali v matematiki. Tekmovalje se imenuje KENGURU, to je evropsko tekmovalje iz matematike. Kar precejšnje število učencev je prejelo Kengurjčkove plakete. Na to smo ponosni, kajti naloge so zahtevale precejšnjo mero logike in razmišljanja.

Na šoli imamo tudi čebelarje, kar 6 se jih je udeležilo državnega tekmovalja mladih čebelarjev.

Sedaj pa naj preidem na posamezna predmetna področja. Pri slovenskem je-

ziku so letos tekmovali za Cankarjevo nagrado: **Martina Starc, Maja Žbogar in Larisa Daugul** so prejele srebrno Cankarjevo priznanje. Bronasto Cankarjevo priznanje pa je prejelo šest učencev: **Maja Skušek, Petra Marinič, Špela Trampuž, Simon Virant, Katarina Nučič in Kristjan Strojan**.

Kar 40 % učencev predmetne stopnje pa je osvojilo bralno značko. Izbor knjig ni vkalupljen, je širok, kar pripomore k tako velikemu številu osvojene bralne značke.

Pri angleškem jeziku tekmujejo za angleško (EPI) bralno značko. 217 učencev se je udeležilo tega tekmovalja in kar tretjina jih je dosegla najvišje število točk. Vsi ti učenci prejmejo značko, priznanje in knjižno nagrado. Pri angleškem jeziku je tudi tekmovalje iz angleškega jezika. Šolskega tekmovalja se je udeležilo kar 35 učencev osmih razredov naše šole. Dva učenca **Dejan Ahčin in Martina Starc** sta se udeležila državnega tekmovalja, kjer je Martina Starc prejela zlato priznanje.

Pri matematiki tekmujejo za Vegova priznanja. Šolskega tekmovalja se je udeležilo 111 učencev, bronasto priznanje je prejelo 35 tekmovalcev.

Na področju tekmovalja se je uvrstilo 16 naših učencev. Srebrna Vegova priznanja so prejeli: **Jan Kikelj, Tadeja Kadunc, Blaž Bratanič, Martina Starc, Tadej Kastelic in Jernej Zadnik**. Na državnem tekmovalju lahko sodelujejo le učenci sedmih in osmih razredov. Tako so našo šolo zastopali **Tadeja, Martina, Tadej in Jernej**. In zlato Vegovo priznanje osvojili: **Tadeja Kadunc** za 2. mesto, **Martina Starc in Tadej Kastelic** za 3. mesto v državi.

Naši učenci so dobri logiki. Šolskega tekmovalja iz logike se je udeležilo kar 74 učencev. Priznanja je osvojilo 7 petošolcev, 5 šestšolcev, 8 sedmošolcev in 7 osmošolcev. Na področnem tekmovalju je glede na pravila lahko sodelovalo 10 naših tekmovalcev. Priznanja so prejeli: **Anja Franko, Anja Lah in Tadej Kastelic**. Slednja sta se udeležila

državnega tekmovalja. Anja Lah je prejela priznanje.

Ne morem se izogniti področju računalništva, kajti danes si ne moremo zamisliti sveta brez računalnikov. Udeležili so se dveh tekmovalj:

1. Oblikovanje besedil s programom Word:

- šolskega tekmovalja se je udeležilo 13 učencev, osvojili pa so 3 priznanja,
- področnega tekmovalja sta se udeležila 2 učenca in oba osvojila priznanji,
- državnega tekmovalja se je udeležil 1 učenec.

2. Programiranje s programom Logo:

- šolskega tekmovalja sta se udeležila 2 učenca in oba prejela priznanji,
- na regijsko sta se uvrstila 2 učenca, od katerih je 1 prejel priznanje.
- Na državno se je uvrstil **Miha Nagelj** in prejel priznanje.

Pri fiziki tekmujejo učenci za Štefanova priznanja.

- Na šolskem tekmovalju je Štefanovo bronasto priznanje osvojilo 10 učencev,
- na regijsko tekmovalje so se uvrstile kar 3 ekipe – 6 učencev. **Matevž Novak in Tadeja Kadunc** sta osvojila srebrno Štefanovo priznanje in se uvrstila med 11 ekip ljubljanske regije, ki so se udeležile državnega tekmovalja.

Pri kemiji tekmujejo za Pregljeva priznanja. Kar 15 učencev je osvojilo bronasto priznanje, srebrna priznanja pa so dosegli: **Tadeja Kadunc, Alen Kralj, Mateja Slak in Martina Starc**.

Učenci tekmujejo tudi iz geografije. Šolskega tekmovalja se je udeležilo 15 učencev, 5 ekip. Regijskega tekmovalja v Ljubljani se je udeležila ekipa, ki so jo sestavljali učenci: **Luka Gudič, Kristjan Strojan in Simon Virant**.

Pri zgodovini so letos tekmovali na temo Življenje v srednjem veku. Izredno so se izkazali, saj so osvojili kar 10 bronastih, 2 srebrni (**Jernej Zadnik in Maja Žbogar**) ter 2 zlati priznanji (**Jernej Zadnik in Maja Žbogar**). Jernej Zadnik je dobil zlato priznanje na svečani podelitvi, 31.5., saj se je uvrstil med pr-

vih 30 v državi.

Naši učenci so tudi odlični na področju tehnične vzgoje. Na regijskem tekmovalju v Dolenjskih Toplicah je v panogi MC1 – čolni **Borut Mesojevec** dosegel 2. mesto in se uvrstil na državno tekmovalje. V panogi jadnice - razred G se je **Marko Anžlovar** uvrstil na 3. mesto. **Matevž Novak** pa na 4. mesto v panogi izdelava tehnične dokumentacije s programom CiciCad.

IMAMO TUDI DOBRE ŠPORTNIKE.

Naj nanizam samo nekaj najpomembnejših rezultatov glede na področja:

ATLETIKA

Na ekipnem prvenstvu osnovnih šol so naši učenci zmagali na področnem prvenstvu in se uvrstili v polfinale, kjer so dekleta dosegla 5. mesto in fantje 6. mesto.

Na posamičnem atletskem prvenstvu - Mali in veliki atletski pokal so se 3 učenci uvrstili v finale državnega prvenstva, in sicer **Matic Miklič** v teku na 300 m, **Maša Mušič** v metu žogice in **Mojca Poreber** v skoku v višino.

KOŠARKA

Največ športnih tekmovalj je bilo v košarki, saj je šola vključena v Šolsko košarkarsko ligo, udeležili pa smo se tudi Pionirskega festivala 2000 z mlajšimi in starejšimi dečki ter starejšimi deklicami. V kategoriji dečkov smo se uvrstili v četrtfinale, v kategoriji starejših deklet pa celo v polfinale državnega prvenstva.

V projektu SKL deluje tudi plesna skupina Mačke, katere članice so se uvrstile v polfinale državnega tekmovalja.

Nekateri učenci se bodo gotovo uvrstili na državno atletsko prvenstvo, vendar do oddaje poročila še nismo dobili natančnega spiska.

Glede na dosežene rezultate lahko z vso prepričanostjo trdim, da smo zadovoljni vsi na šoli, tako učenci in učitelji ter ravnatelj, ki nas pri delu vzpodbuja.

Trud za trdo delo se je obrestoval z mnogimi odličnimi rezultati.

Andreja Gliha

Šola za novo tisočletje ali Pozdravljeni, prijatelji na Švedskem

Na pobudo Zavoda Republike Slovenije za šolstvo in pod okriljem Comeniusovega projekta 3.1. poteka v letošnjem letu na Osnovni šoli Louisa Adamiča Grosuplje mednarodni projekt z naslovom Sem drugačen-sem tebi enak?, z namenom v praksi preizkusiti cilje, ki so si jih zastavile 4 države (Slovenija, Švedska, Nemčija in Španija), izvajalke projekta Comenius 3.1: razvijati evropske dimenzije pouka, medkulturnost, avtonomno učenje in celostni pouk ter sodobne metode jezikovnega pouka.

Gre za obsežno in kompleksno zastavljeno projektno delo, v katerega so vključeni učenci 7.e razreda naše šole in 7.a razreda osnovne šole Korsbackaskolan iz mesta Kävlinge na Švedskem. Projekt je multimedijski, saj poteka sodelovanje, izdelava in izmenjava nalog preko računalniških informacijskih in komunikacijskih programov - interneta in elektronske pošte. Skupni komunikacijski jezik je angleški, saj je eden temeljnih ciljev projekta poglobljati komunikacijsko kompetenco in funkcijsko vrednost jezika, ki se ga učenci učijo.

Čeprav smo delo začeli in ga v pretežni meri še vedno izvajamo pri pouku angleškega jezika, ta pa se je večinoma že preselil v računalniško učilnico, pa projektne naloge posegajo v vsa predmetna področja, zato se v delo tvorno

vključuje tim desetih učiteljic, ki učence vodijo na poti do informacij, obdelave podatkov, izdelave nalog in nadgradnje oz. usvajanja tako pridobljenega znanja.

V sklopu projekta, ki bo trajal do konca šolskega leta, ustvarjamo tako s švedskimi partnerji skupno virtualno učilnico, v kateri se poleg znanja širijo in poglobljajo prijateljske vezi, zavest o lastni in drugih kulturah, demokratična naravnost pa daje takemu pouku evropske dimenzije, katerih težišče je predvsem razvijati pri učencih občutek osebne odgovornosti za lastno učenje.

Projektno delo smo izvajali v treh etapah. Prva se je pričela spomladi 1999, takoj nato, ko nas je ga. Dragica Motik, samostojna svetovalka na Zavodu za šolstvo Republike Slovenije povezala s partnersko šolo na Švedskem. V tem obdobju smo zastavili cilje in vsebinski okvir projekta, navezali prve stike s partnerji ter izdelali organizacijski načrt. Z novim šolskim letom se je pričela t.i. uvodna faza projekta, ko so učenci obeh izbranih razredov navezovali prve partnerske odnose preko individualnih pisem, v katerih so predstavili sebe, okolje, iz katerega izhajajo, svoj dom in družino, svojo šolo. Ob tem so razvijali veščine uporabe računalniških orodij in programov (elektronske pošte) ter poznavanje in uporabo komunikacijske kulture v elektronski pošti. Tretja

etapa se je pričela po decembrskem obisku g. Annice Magnusson, koordinatorice tima učiteljev partnerske šole. V času njenega bivanja pri nas smo izdelali natančen načrt izdelave projektne naloge, opredelili čas za izdelavo vsake od njih, način izmenjave nalog, nato pa izdelali šest vsebinsko zaključenih projektne nalog, ki zajemajo snov iz različnih predmetnih področij.

Prva naloga z geografsko in zgodovinsko tematiko predstavlja našo deželo, našo občino ter zgodovinsko preteklost našega naroda, skratka naše korenine. V drugi nalogi smo predstavili kulturo in tradicijo našega naroda. Raziskovali smo načine praznovanja, običaje, verovanja in praznovanja, predstavili ljudske jedi in zapisali recepte zanje, stare ljudske instrumente ter ljudsko glasbo in tradicionalno ljudsko arhitekturo. V tretji nalogi z literarno tematiko so učenci ugotavljali podobnosti in razlike v dveh literarnih delih: slovenski ljudski pripovedki Peter Klepec in mladinski povesti Brata Levjesrčna švedske pisateljice Astrid Lindgren. Primerjali so literarne junake, nato pa razmišljali in pisali o junakih, herojih, vzornikih in idolih. Četrta projektne naloge z naslovom Moj notranji jaz je nastala vsled delavnice, v kateri so učenci ob pogovorih razvijali sposobnosti od-

krivanja svojih pozitivnih in odpravljanja negativnih prepričanj, sposobnosti izražanja svojih čustev, spreminjanja odnosov do sebe in soljudi, sprejemanja sebe in drugih, drugačnih. V ta namen smo vzpostavili t.i. virtualno posvetovalnico, kamor so učenci zapisovali svoje misli, probleme, želje po nasvetu in se odzivali na zapise svojih partnerjev. Ker pa zdrave in pozitivne medčloveške odnose lahko razvijamo le v zdravem okolju, smo v peti nalogi segli na področje ekologije. Izdelali smo analizo onesnaženosti zraka in vode v domačem okolju, raziskovali pozitivne in negativne plati delovanja jedrske elektrarne Krško in ugotavljali, kaj lahko sami storimo za čistejšo in varnejšo okolje. Zadnja projektne naloge je imela športni značaj: Šport za prijateljstvo. Učenci so tekmovali v štirih atletskih disciplinah na obeh partnerskih šolah, vrhunec dogodka pa sta bili športni tekmi (pri nas košarkarska, na Švedskem pa rokometna), kjer je vselej polovica razreda predstavljala domače moštvo, druga polovica pa je igrala kot moštvo partnerske šole.

Projektne naloge bo sledil še končni izdelek - videokaseta s povzetkom vseh vsebin ter spletna stran z objavo vsebin projektne naloge.

Omeniti velja še, da je bil v sklopu

projekta na OŠ Louisa Adamiča Grosuplje nacionalni seminar z mednarodno udeležbo šol danes za Evropo jutri ali Kakšna znanja naj bi imeli učitelji po letu 2000. Seminar je potekal od 8. do 10. junija 2000 v organizaciji gospe Dragice Motik, koordinatorice projekta Comenius 3.1.

Razstavljene projektne naloge pa si boste lahko ogledali na zaključni prireditvi, ki bo 22.6.2000 v prostorih OŠ Louisa Adamiča na Tovarniški v Grosuplju.

In kaj menijo o svojem delu učenci, ki so bili vključeni v projekt:

Mislim, da je tak projekt veliko zabavnejši od običajnega pouka angleščine. (Jure)

Še posebej mi je všeč, da sem spoznal prijatelje iz zelo drugačne dežele, kot je naša. (Nejc)

Upam, da bomo s švedskimi sošolci sodelovali tudi drugo leto. (Maja)

Šolske ure so bolj sproščene in zabavne. (Jure E.)

Pisma in naloge pišemo z računalnikom in jih preko interneta odpošljemo. Tako je način učenja veliko bolj zabaven. (Lenart)

Želim si, da bi se s partnerji na Švedskem tudi srečali. (Tanja)

Naučila sem se celo nekaj švedskih besed. (Irena)

Boža Krajcar, Marina Novak

Ob spominu na včeraj – načrtujemo za jutri

Začetki osnovne šole segajo v Grosupljem v leto 1903, ko so ustanovili enorazredno ljudsko šolo. V letu 1907 je postala dvorazrednica in je vse do leta 1928 delovala v najetih prostorih stanovanjske hiše in gasilskega doma. 1928. leta je bila zgrajena na Adamičevi 29 prva osnovnošolska stavba, ki je bila med vojno požgana in bombardirana. V povojnem času so jo postopno obnavljali. V letu 1947/48 se je šola reorganizirala v sedemletko, v letu 1958/59 pa je bila, tako kot povsod v Sloveniji, uvedena enotna osemletka in ukinjena nižja gimnazija.

Naselje Grosuplje se je v začetku 60-ih let zelo hitro razvijalo in širilo, leta 1964 pa je bilo šolstvo v občini Grosuplje spet reformirano. V šolo Grosuplje so prišli v 5. razred tudi učenci s podružničnih šol in šola je postala pretesna za vse učence. Tako je konec avgusta 1971 Grosuplje dobilo novo šolo na Tovarniški 14. Poimenovali so jo po našem rojaku, ameriškem Slovencu Louisu Adamiču. Pouk v njej so začeli učenci od 5. do 8. razreda, učenci od 1. do 4. razreda pa so ostali na stari šoli na Adamičevi cesti. Tako so se po dolgih letih izpolnile želje otrok, učiteljev in staršev po pouku v samo dopoldanskem času. Žal je to veselje trajalo samo deset let. Zaradi naraščanja števila učencev je postala šola premajhna in že v šol. letu 1982/83 je bil ponovno uveden dvoizmenski pouk - v turnusu za učence predmetne in razredne stopnje.

Leta 1988 je bila šola na Adamičevi prizidana telovadnica, v letu 1990 pa so v novem prizidku našle prostor še knjižnica, kuhinja in jedilnica, urejeno pa je bilo tudi manjše igrišče za šolo. S tem je stavba na Adamičevi dobila minimalne pogoje za predmetni pouk in se organizirala kot enota OŠ Louisa Adamiča

s 16-imi oddelki od 1. do 8. razreda. Šola se že od vsega začetka poleg odličnega učnega uspeha ponaša z raznimi inovacijami in projekti, kot je integriran pouk na razredni stopnji, angleški jezik v 3. in 4. razredu, fakultativni pouk nemškega jezika od 3. razreda dalje, računalniško opismenjevanje, korektivna športna vzgoja, nivojski pouk, naravoslovno raziskovalni tabori, športni pedagog v 3. in 4. razredu, z bogatim razširjenim programom (letna in zimska šola v naravi, naravoslovni tabor, prostoračasne aktivnosti), z dobrim sodelovanjem s starši, ustanoviteljem, ožjo in širšo okolico.

V letu 1997 pa so dozoreli vsi pogoji za popolno delitev šol. Enota na Adamičevi 29 se je ločila od OŠ Louisa Adamiča in s šolskim letom 1997/98 je začela svojo samostojno pot kot OŠ BRINJE GROSUPLJE. K matični šoli sta bili dodeljeni tudi Podružnična šola Polica in Podružnična šola s prilagojenim programom, ustanovljena v letu 1969, ki vključuje tudi en oddelček vzgoje in izobraževanja za otroke z zmerno in težjo motnjo v razvoju, ustanovljenim v letu 1983.

Področje vzgoje in izobraževanja, kulture in športa je bilo v občini Grosuplje do leta 1993 močno zapostavljeno. V letu 1993 je bila narejena natančnejša analiza, ki je pokazala, da so v takratni občini Grosuplje šolske in športne površine tako minimalne, da smo bili prav med zadnjimi v Sloveniji. Takratni župan, g. Rudolf Rome s svojo ekipo na občini, in nekateri svetniki občinskega sveta so spoznali resno potrebo in nujnost po širitvi šolskega in športnega prostora in v letu 1994 sprejeli plan investicij za pridobitev šolskih površin.

Leta 1994 beležimo prve aktivnosti za gradnjo nove šole, s samo gradnjo pa se je začelo v aprilu 1998.

Osnovni cilj gradnje nove šole je

bil odprava popoldanske pouka in s tem izboljšanje prostorskih ter učnih pogojev za grosupeljske osnovnošolce, večnamenska športna dvorana pa naj bi zapolnila veliko vrzel na področju pokritih športnih površin za rekreacijo in tekmovalno športno dejavnost tako mladih kot starejših, hkrati pa naj bi služila tudi večjim športnim in občasno tudi kulturnim in zabavnim prireditvam v občini.

Učenci in učitelji si novo šolo res zaslužimo, saj smo kljub slabim prostorskim pogojem, minimalni učni tehnologiji, popoldanskemu turnusu razredne stopnje, tako na izobraževalnem kot na športnem področju dosegali več kot odlične rezultate. Imamo državne prvake v šahu in veseli šoli, dobitnike srebrnih in zlatih Vegovih, Cankarjevih in zgodovinskih priznanj, odlične športnike, ki so v košarki letos zasedli 2. mesto v državi, v ostalih panogah pa tudi visoka mesta.

Po 18-ih letih izmenskega in popoldanskega pouka so se uresničile želje in pričakovanja učiteljev, učencev in staršev, realizirana je vizija šole - pouk bomo imeli s šolskim letom 2000/01 v Grosupljem zopet vsi v dopoldanskem času. Naše osnovno vodilo je:

NE ZA ŠOLO, ZA ŽIVLJENJE SE UČIMO IN VZGAJAMO!

Vizijo šole, ki smo je v letu 1997 opredelili takole:

Prijazna in odprta šola delovnih, uspešnih in ustvarjalnih učencev in pedagoških delavcev, sožitje in medsebojna pomoč OŠ in OŠPP ter aktivno vključevanje v občinski prostor, v enozmenskem pouku v NOVI ŠOLI!

bomo uresničevali in dopolnjevali še z večjim elanom. Gradili bomo na dobrih medosebnih odnosih, vlagali v izobraževanje učiteljev, učencev in staršev ter se poglobljali v nove oblike in metode dela, ki vodijo do še kvalitetnejšega, uporabnega znanja, znanja za novo tisočletje.

Irena Kogovšek
ravnateljica OŠ Brinje Grosuplje

Vrtci v občini Grosuplje

Prva organizirana predšolska vzgoja v Grosuplju je od leta 1953 potekala v zgradbi, ki je bila na lokaciji današnjih blokov na Stranski poti. Zaradi neustreznih pogojev in sprememb ZN so ob izgradnji OŠ Louis Adamič namenili prostore tudi za sedem oddelkov vrtca. Toda prebivalstvo Grosupljega, Šmarja in okoliških vasi se je že takrat intenzivno širilo. Zato so potrebe po predšolski vzgoji narekivale izgradnjo vrtca v Šmarju, ki ima tri predšolske oddelke, in izgradnjo centralnega vrtca Kekec v Grosupljem z dvanajstimi oddelki. Ob izgradnji blokovskega naselja ob Ljubljanski ulici pa je občina odkupila prostore v enem izmed blokov in jih namenila za štiri oddelke predšolske vzgoje, saj obstoječa kapaciteta ni zadoščala za vedno večje število predšolskih otrok.

Kot mi je povedala ravnateljica vrtca ga. Cvetka Košir, pa je bil kljub povečanju prostorov še vedno problem z jasličnimi oddelki, saj je bilo še leta 1997/98 odklonjenih 62 otrok, od tega večina v starosti od enega do treh let. Zato je občina, ki je po 10. členu Zakona o vrtcih dolžna zagotoviti prostor za družbeno organizirano predšolsko vzgojo, z najemom prostorov zagotovila možnost vključitve 24-ih otrokom v starosti od enega do treh let. Kljub temu je bilo v letu 1999/2000 odklonjenih 40 otrok. To število pa se bo v šolskem letu 2000/2001 povzpelo že na 90 odklonjenih otrok, od tega kar 50 otrok v starosti od enega do treh let. To število je gotovo zelo zaskrbljujoče in pomeni, da mora občina Grosuplje nemudoma pristopiti k reševanju problema, kar pa bo, ob vrsti nerešenih problemov v šolskem prostoru, težak finančni zalogaj, ki bo zahteval trezno presojo. Ob tem pa bi bilo vredno premisliti tudi o tem, kaj nam prinaša prihodnost, saj so v Grosupljem predvidene številne novogradnje, nova doseljevanja - predvsem mladih družin, kar pomeni, da se tudi ob prehodu na devetletno OŠ stanje na področju predšolske vzgoje ne bo bistveno spremenilo.

Problem velikega števila odklonjenih otrok je torej problem ustanoviteljice - Občine Grosuplje, pa vendar se večina nezadovoljnih staršev odklonjenih otrok obrača na vodstvo vrtca, ki po svojih močeh in zmožnostih blaži njihovo razočaranje. Kot mi je povedala ravnateljica vrtca, jim to jemlje veliko energije.

Kljub temu pa ob tem ne pozabljajo na svoje osnovno poslanstvo - pedagoško delo, ki ga gradijo na konceptu vrednot. Veliko poudarka dajejo izobraževanju kadra, saj je le-to potrebno za uspešno uvažanja kurikularne prenove, ki jo imajo kot prioriteto nalogo. Eden od elementov kurikula, je tudi jezikovna vzgoja, ki so si jo v tem šolskem letu

zadali kot prednostno nalogo. K sodelovanju so poleg svoje strokovne delavke - logopedinje, povabili tudi Tilko Jamnik in Zdenko Zalokar - Divjak, ki sta na svojstven način prikazali možnosti in spodbude za delo na področju govornega razvoja otrok. Druga varianta izvedbenega kurikula, **Korak za korakom**, pa v sodelovanju s Pedagoškim inštitutom poteka v vrtcu Tinkara.

Poleg omenjenih projektov pa v vrtcu poteka tudi vrsta obogatitvenih in nadstandardnih programov - **planinski tabori, letovanja, plavalno opismenjevanje, ples**. Ustvarjalnost in prizadevnost vzgojiteljic pa otroke uvaja tudi v ohranjanje ljudskih plesov s **folklorno skupino**; na področje pisane besede pa posega **dramska skupina in Bralni palček**, ki ga izvajajo v sodelovanju s Knjižnico Grosuplje. V letošnjem letu se je na novo oblikovala **Orffova skupina**, prvič letos pa so otrokom in staršem ponudili tudi **kulturni abonma - teater za vse**, ki je naletel na zelo pozitiven odziv.

Poleg naštetih dejavnosti dajejo v vrtcu veliko poudarka tudi sodelovanju s starši, za katere so na njihovo željo organizirali tudi izobraževanje na temo: "Izbira poti pri vzgoji naših otrok - (Lili Jazbec). Kot je povedala ravnateljica Cvetka Košir, je bil v vseh enotah odziv staršev presenetljivo dober, zato jim bo to vzpodbuda za nadaljnje delo na področju sodelovanja s starši. Zelo bogato pa je tudi **sodelovanje vrtca z ostalim okoljem**. Skupaj z OŠ si prizadevajo za čim lažji prehod otrok v prvi razred, zato v ta namen organizirajo različne oblike druženja (medsebojni obiski, izleti); zelo spodbudno je tudi sodelovanje s Knjižnico Grosuplje (Bralni palček), Prostovoljnimi gasilskim društvom, Glasbeno šolo... V letošnjem letu pa so navezali stik tudi s Karitasom in prek njega pridobili dodatno delovno pomoč nabornikov, ki civilno služijo vojaški rok.

Inovativnost, nenehno iskanje novega, ustvarjalnost in pripravljenost za delo je torej smernica, ki vodi grosupeljski vrtci pri delu s predšolskimi otroki. Tudi v naprej jim bo to glavno vodilo, s težnjo, da gradijo na povezovanju družine in vrtca. Zato si lahko le želimo, da bi obveljalo geslo, ki ga navaja vrtci v svoji publikaciji: **"Pri nas je vse leto lepo. Želimo, da bi bilo VSEM otrokom tako..."**

Vera Šparovec

GUMA
GROSUPLJE

PRODAJNI
CENTER

TRGOVINA
ZA
DOM IN VRT

GOTOVINSKI POPUSTI, PLAČILO S ČEKI, ODLOŽENO PLAČILO ZA PRAVNE OSEBE

01/ 786 20 92

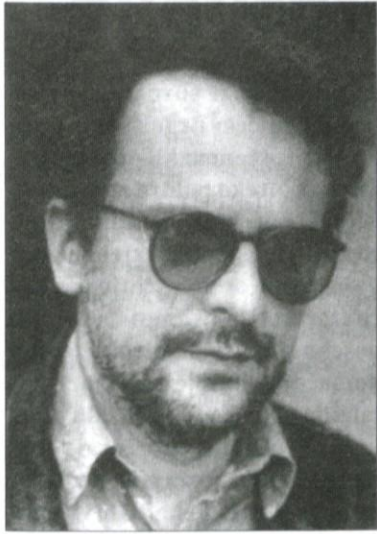
- ✿ **VRTNE KOSILNICE IN VRTNO ORODJE**
- ✿ **VSE ZA ZALIVANJE IN NAMAKANJE**
- ✿ **PESTRA PONUDBA ROŠTILJEV IN PRIBORA**
- ✿ **VRTNI STOLI, MIZE IN KLOPI...**
- ✿ **DODATNA OPREMA ZA KOLESARJE**
- ✿ **TEKSTILNI IZDELKI PO SUPER NIZKIH CENAH**

POZOR: AVTOPLAŠČI ZELO UGODNO !!!
(Z BREZPLAČNO MONTAŽO PRI NAKUPU VSAJ DVH PNEVMATIK)

ODPRTO: 7.00 - 19.00, ob sobotah 7.00 - 13.00

PESTRA PONUDBA - NIZKE CENE!

Drama je Gluvićev opij

Goran Gluvić – romanopisec, poet, prevajalec tuje literature, predvsem pa zaprisežen dramatik, zaljubljen v igro besed in komičnih zapletov. Je eden redkih literatov, ki svojega dela samovšečno ne postavlja v tron kraljestva umetnosti. Preprostost, sproščenost in vedrina so osebnostne vrline pisca, brez slehernega sledu obešenjaštva in samohvale. Umetnik širokega kova.

Ste večplastni poznavalec in stvaritelj ne- in vezane besede. Je umetnik lahko kakovosten in plodovit v več zvrsteh hkrati?

Seveda je lahko plodovit, če pa je uspešen, je drugo vprašanje. Odgovor naj potrdi čas. Vsak pisatelj ima svoj krog bralcev. Če si pisatelj vseh, je to le povprečje, saj se glas o tebi prenaša z ustnim izročilom, nihče pa resnično ne ve, zakaj si dober.

Cankar je nekoč dejal, da se bo na račun proze odpovedal pesniški besedi. Bi lahko tudi vi posvojili ta citat?

Cankar je pravilno izbral. Postal je

profesionalni pisec in ni mogel živeti od pesnjenja. Pri meni ima prednost dramatika, vendar ne bistvene.

Vaša pisateljska sladostrast je dramatika. Je drama torišče za bralstvo atraktivne zgodbe ali vas pritegne tekoči dramski tok, jednatost?

Pri dramati me privlači neposreden stik z gledalcem. Veliko uporabljam humorne elemente, toda ne humorja "na prvo žago", gromoglasni smeh. Veliko ljubša mi je ironija, humor pri sebi.

Pa vendar bralce še vedno privlači jo prozna besedila – romani.

To je zanimivo. Ljudje ne znajo brati dramatike. Osebo mi je bližje kot roman, saj je lažja, krajša. V šolstvu bi bila potrebna sprememba učnega programa z uvedbo modernih dram, saj so le-te mladini bolj razumljive. V klasičnih dramah prevladuje nešteto zgodovinskih, mitoloških podatkov, ki jih mladina še ne pozna, zato potrebuje čas, da te drame dojamemo.

Je drama tudi bralna zvrst ali je namenjena zgolj uprizorjanju? S kakšnim namenom jo ustvarite sami?

Sam jo ustvarim izključno za uprizoritev, saj zna biti bralna drama zelo dolgočasna.

Vaša drama je kritika poplitvenja časa, ki ga živimo. Večkrat si za izražanje sodobnega absurda, brezosebnosti in nepopolne komunikacije izberete nek medijski element – TV, magnetofon, zrcalo...

Vsekakor. Televizija in magnetofonski trak sta zapiska nekega dogodka, faktografske resnice, zabeležene v določenem trenutku, medtem ko je resnica vsesplošna. Ljudje so v zmoti, ko mislijo, da so brezosebni aparati pričevalci resnice. Tukaj nastopi absurдни preobrat, ko človek pričakuje, da mu bo televizija povedala resnico.

Postmodernizem je v literaturo vnesel revolucionarni preobrat. Dopuščeno je praktično vse. Tudi vaše zgodbe so nabite s pikrostjo, ekscesom, nasiljem. Vas je kdaj doletela cenzura?

Cenzure še nisem doživel. Nasilje, ki je opisano, pa je samo po sebi smešno, posledica absurda. Nikakor ne želim opisovati ali vzpodbujati nasilja. Samo prikazujem, da je nasilje popolna neumnost. Predvsem mi je v pomoč pri globlji poanti, s katero pozivam k bolj kakovostnem življenju.

V poeziji projicirate eksistenčno stisko človeka po zlomu idealizma, sami pa ste družbeno resignacijo presegli. Je podstat vaše poezije morda prikrit revolucionarni duh?

Nikakor ne. Redki so dojeli, da je zbirka, iz katere izhajate, pravzaprav ironična. Mladi so si jo prisvojili kot uporniško poezijo. V resnici pa je opis človeka, ki skuša narediti preobrat v življenju, v katerega sam sicer ne verjame, verjame pa v pot do preobrata. Čeprav je izrazni način osebnoizpovedni, ne izvira iz moje lastne izpovedi, temveč gradim poezijo na posebnem liku človeka, ki na koncu svoje poti ugotovi, da je ljubezen edino, zaradi česar se splača živeti. Je klasična ljubezenska poezija, ki je s preostalimi mojimi zbirkami zaokrožena v ciklus.

V času razcveta elektronskih medijev tudi klasična knjižna izdaja dobiva vzporednico v virtualni obliki. Sodelovali ste pri izdelavi virtualnega romana Trampolin. Kaj pravzaprav je virtualni roman in kdo so soavtorji?

Internet je omogočil nove možnosti za novo medijsko izražanje in to naj bi bil tudi virtualni roman. TRAMPOLIN.doc je nekakšen "road roman", kjer lahko izbiraš možne poti.

Pri projektu sem sodeloval z Lainškom, Blatnikom, Čarom in drugimi, zavračam pa možnost, da bi virtualna literatura kdaj nadomestila klasične knjižne edicije.

Med mladimi je, po mnenju stroke, poseganje po knjigah v upadu. Eden vaših pisateljskih atributov je tudi sposobnost nagovarjanja mladine. S kakšno zgodbo, slogom pritegnete mladega bralca?

Mnenju stroke ne zaupam popolnoma. Mladi berejo enako, kot so včasih, eni bolj, drugi manj. Trenutno pišem mladinski roman, ki so ga označili za fantovskega. Poenostavil sem jezik, ki je blizu razumljivemu stripovskemu jeziku, ne razvijam opisov predmetov – vsak naj si jih predstavlja sam – pa tudi moraliziram ne.

Blizu vam je tudi žanrska literatura. Slovenija praktično ne pozna piscev detektivk in kriminalk. Omenjeni deli večkrat neupravičeno doleti trivialni predznak.

Tudi v žanrski literaturi se prepletata visoka in nizka literatura. Pri nas je je vsekakor premalo, da bi ti ločnici zaživel. Od omenjenih žanrov pisci v tujini živijo, pri nas pa je vseeno, kaj pišeš, saj zaradi specifičnosti tržišča ni velikih denarcev.

So obdobja, ko ljudje posegajo samo po eni literarni zvrsti ali celo po eni sami knjigi. Nedavno nas je razvnel Coelho, močan je vpliv tujih literatov. Je slovenska literatura med bralci v zatonu?

Znotraj Slovenije bralci težko prepoznajo dobre pisce. Še vedno je čutiti posledice modernističnega obdobja, ko je prevladovalo hermetično, avtomatično pisanje. Literarni bum bi se ustvaril takrat, ko bi določena skupina piscev doživela uspeh v tujini.

Ali lahko priznanja za pisateljske dosežke (npr. Kresnik) dvignejo raven naše leposlovne kulture?

Verjetno da. To je neke vrste reklama, ki bi je pri nas moralo biti še več. Nacionalna TV je popularizaciji knjige namenila nekaj oddaj, ki pa so v poznem večernem terminu in pretirano strokovno podane.

Tudi Grosuplje je nenehno na prepihu negativnih kritik zaradi premajhnega zanimanja za kulturo. Znani so zametki prizadevanj na področju gledališke dejavnosti, pa vendar je odziv javnosti mizeren.

Grosuplje je po eni strani premajhno, da bi se v njem rodila profesionalna gledališka skupina, ki bi odmevala okrog, po drugi strani pa preveliko za obstoj amaterskega gledališča. V začetku sem tudi sam sodeloval pri kulturnem razgibanju našega kraja z režijo Plešaste pevke, ki je doživela lep uspeh.

Plod kakšnega navdiha so vaša dela? Idejo dalj časa razvijate ali vas trenutno zaščemijo med prsti?

V svoja dela vključujem zunanje vplive, temu pa pridam osebni navdih. Predstavljam si sebe v raznih situacijah, kako bi izpadel čim bolj smešno. Je zelo zabavno, če se najdeš v tem. Ko si mlad, si zaletav, kasneje pa ugotoviš, da za ustvarjanje rabiš določen proces. Tudi cvetlica ne zraste čez noč, potrebuje določeno obdobje rasti.

Dejali ste, da bi se s sedanjo pame-tjo odločili za drugačno poklicno pot. Pa bi brez pisateljske svobode, neomejenosti duha sploh lahko eksistirali?

Ne, ne bi. Že pisatelj Peter Božič mi je na začetku dejal, da ko te enkrat zagabi, nikoli ne odnehaš. Je mamilo, duhovno mamilo. Nikoli se ne bi odpovedal dramatiki, ki je podobna hazardstvu. Igra je igra, nikoli ne odnehaš.

Gospod Gluvić, najlepša hvala za pogovor.

Barbara Pance

Dobili smo se v Županovi jami

V soboto, 3. junija, smo se dobili v Županovi jami na prireditvi "Dobimo se v Županovi jami", ki naj bi postala tradicionalna.

V Permetovi dvorani so nastopili učenci OŠ Št. Jurij. Pod mentorstvom ge. Mojce Vidic so zaigrali odlomek iz Kekca. V Županovi jami so namreč posneli nekaj prizorov iz filma Srečno, Kekce. Izbrali so si odlomek s Pehto, ki odpelje slepo Mojco, Kekce pa jo reši in jo pozdravi s čudežnimi kapljicami tete Pehte. Zaigrali so na violino in flauto, zapeli so Kekčevo in Mojčino pesem. Prav lepo jih je bilo gledati in poslušati.

V Veliki dvorani pa je nastopil znani Ljubljanski oktet. Z galerije je zazvenela lepa slovenska ljudska in umetna pesem, pod budnim nadzorom umetniškega vodje okteta g. Igorja Švare. Oktet, ki poje že od 1972. leta, ima za seboj že veliko uspešnih, tudi s priznanji nagrajenih, nastopov doma in po svetu. Poslušati polumi koncert Ljubljanskega okteta v Županovi jami, izjemnem ambientu, je dar, ki ga je dano uživati samo redkim. Kdor se je tega prazničnega dne potrudil v domače podzemlje, je užil blagodat, ki so sicer redko posejane.

Zaradi mnogih prireditev v mesecu juniju je bilo letos gostov nekaj manj kot lani, vsi pa so se lahko povseli pred jamo na prireditvi, ki jo je organiziral radio Zeleni val. **Za TD Županova jama Grosuplje Marija Samec**

Motociklistično društvo Old Timer Club Škofljica je v Sloveniji nesporni prvak po številu evidentirane družine ljubiteljev starodobnih dvokolesnikov, saj združuje že nad 500 članov, s svojo aktivnostjo pa odpira občinske meje vsem, ki jih privablja volja po ohranjanju tehničnega koščka zgodovine in zbirateljska strast do jeklenih lepotev.

Karavana svetleč se kovine je v soboto 27. maja hrupno zapustila startno mesto v kraju delovanja društva, prečesala našo občino, prestopila meje Ivančne Gorice, se spustila v Videm in preko Velikih Lašč zaključila paradno vožnjo pred domačimi duri. 80-kilometrsko pot so člani prevozili že peto leto zaporedoma z namenom, radovednim očem odpreti delček zanje neprecenljivega bogastva in ovrednotiti motociklistično zapuščino naše dežele. Več kot dvesto dvo-, malce novejših tri- in celo štirikolesnikov je bilo resnična paša za zvedave oči, voznikom pa v ponos in zahvalo za potrpežljivo delo in vzdrževanje konjičkov častiljive starosti.

Pot je odkrila vrednost in nostalgijo preteklosti, slehernega pa spodbudila k razmišljanju o nujnosti ohranjanja tehnične dediščine, je prepričan predsednik društva Franc Gruden. Verigo svetlečih se teles je na pot pospremil župan občine Škofljica Jože Jurkovič z mislijo o pomenu ohranjanja kulture dediščine za v prihodnje: "Človekovo razmerje do zgodovine določa tudi njegov odnos do prihodnosti. Vsaka dediščina je kot svetinja. Negovanje tehnične dediščine ni le nostalgija, ampak je poskus ohraniti mladim rodovom korenine, iz katerih nastaja današnji in nov jutrišnji, vse bolj tehnični dan."

Vseslovenskim veteranom so, potem ko so svoje konjičke že spustili z vajeti, bila izročena klubska priznanja, sami pa so zaklicali navsilenje ob letu osorej.

Barbara Pance

"Odgovor..."

Ministrstvo za kulturo je objavilo 31. marca 2000 v Uradnem listu RS: JAVNI RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA FINANCIRANJE IN SOFINANCIRANJE KULTURNIH PROGRAMOV IN PROJEKTOV, KI JIH BO V LETU 2001 FINANCIRALA REPUBLIKA SLOVENIJA IZ DELA PRORAČUNA, NAMENJENEGA ZA KULTURO. Zaključil se je 17. maja 2000.

JAVNI RAZPIS VSEBUJE:

Razpisna področja

Predlagatelje: pravne osebe, registrirane v Republiki Sloveniji za opravljanje kulturno umetniških dejavnosti in posredovanje kulturnih vrednot, samostojni ustvarjalci na področju kulture, kulturno-umetniška in druga društva, ki imajo v svojih ustanovah določeno opravljanje kulturne dejavnosti ter njihove zveze, v primeru avtorskih projektov pa njihovi avtorji, kar velja tudi za področje književnosti in založništva (samozaložba). Kulturne programe lahko praviloma prijavljajo javni zavodi na področju kulture.

Okvirna vrednost:

Kriteriji in merila: Pri katerih ne gre prezreti soudeležbe lokalne skupnosti in deleža izvenproračunskih sredstev!

Sklad za ljubiteljske kulturne dejavnosti, ki koordinira dejavnost ljubiteljske kulture občin Dobro-polje, Grosuplje, Ivančna Gorica, se redno javlja na razpis za ljubiteljske kulturne dejavnosti, hkrati pa pisno opozori na razpis tudi vsa kulturna društva. Le-ta sama presodijo, če je vloga upravičena glede na merila in kriterije.

Za leto 2000 je Ministrstvo za kulturo Skladu RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti OI Ivančna Gorica odobrilo sofinanciranje projektov Prešernovega leta; in sicer gledališki projekt: Jaz pa tebi sam, draga, želel sem dopasti; odobrena so sredstva v višini 320.000 SIT. Projekt bo realiziran v mesecu novembru.

Prav tako je Ministrstvo za kulturo odobrilo sofinanciranje prijavljenih programov gledališko-lutkovnega abonmaja in gledališkega abonmaja. Žal do teh sredstev ne bomo upravičeni, saj programov zaradi nezainteresiranosti šol in posameznikov abonmaja nista zaživila.

Na področju investicij pa se je skoraj nesmiselno prijavljati, saj je delež v občinskem proračunu nezaten.

Tatjana Lampret

Opomba: Vprašanje v prejšnji številki Odmevov je bilo postavljeno samo z enim namenom – da bi se grosupeljska kultura izboljšala. – Jože Miklič

Cveto Budkovič - 80-letnik

Slavljenca je zapel tudi Stiški kvartet

V cvetočem majniku je častljivo visoki osebni jubilej dopolnil glasbeni pedagog Cveto Budkovič. 80-letnik je slavil v Jegličevi dvorani Stiškega samostana, kamor sega tudi njegovo zadnje raziskovalno delo o glasbenem fenomenu J. P. Gallusa. Stasiti, še vedno žilavi mož, je z lastnim glasbenim intermezzom in pristno poetsko izreko počastil svoje goste, ki so zaslužnemu kulturno-umetniškemu akterju priznali enormno vlogo za skokovit razvoj slovenske glasbene sfere. Starosti glasbenega razcveta so se poklonili sam opat Anton Nadrah, župan občine Ivančna Gorica Jernej Lampret, šolniki z območja Budkovičevega poklicnega delovanja in številni glasbeni kolegi ter nenazadnje tudi nosilci pomembnejših funkcij v samostojnih in vladnih glasbenih organizacijah.

Predsednik TZ Grosuplje France Žitnik je navzočim kronološko nanižal pretečeni življenjski cikel velespoštovanega jubilarja in poudaril njegovo nenadkriljivo voljo in osebni zanos, s katerima je dvigoval moč glasbenega življenja že med vojnim časom. 1974. leta je postavil dolgoletno vizijo po oživitvi glasbene ustanove v kraju svojega bivanja, ki je v

njem tla in zorela že od rosnih let. "Grosuplje in ožja Dolenjska sta slavljenca upravičeno izredno hvaležna za njegovo veliko opravljeno delo, saj si danes ne moremo predstavljati večje prireditve brez sodelovanja glasbene šole," je z mislijo o nespornem glasbenem prvaku končal Žitnik.

Pa vendar je Budkovičev delovni opus segal tudi čez meje matičnega okraja. Na ljubljanskem območju je desetletje predsedoval komisiji za glasbeno šolstvo, omogočil je delovanje glasbene mladine na Slovenskem, bil je selektor in ocenjevalec kakovostne rasti zborovskih skupin, priobčil je zajetno gradivo spisov na temo zborovske glasbe. Dokončno se je proslavil z življenjsko stvaritvijo v dveh obsežnih zvezkih Razvoj glasbenega šolstva na Slovenskem in pred dvema letoma postal državni lavreat za osebni doprinos na področju vzgoje in izobraževanja, ovenčan z Gallusovo značko z lovorovim vencem. Peter Pan iz ZKD Ljubljana je prelistal knjigo Budkovičevega življenja. Ob zaključku je navrgel, da vsekakor ni zastrl zadnje strani. "Še vedno se lahko učimo od tebe," je moral priznati. V kultiviranju zborovskega petja, v hotenju, načrtovanju

in oplemenitenju tega z znanjem Budkovič še nadalje ostaja zgled svojim naslednikom. S cvetenjem in gojenjem ljubiteljske kulture je dosegel duhovno rast in polepšal dan prijatelju, sosedu, je osnovno težišče proslavitve amaterske kulturne kategorije označil Pan.

V hodniku sakralne trdnjave se je v papirnatem blišču bohota neprecenljiva zapuščina izpod peresa Budkovičevih rok pa tudi mnogi novinarski prispevki o prizadevnem in cenjenem umetniku niso izostali. Malo razstavo je postavil Mihael Glavan, vodja rokopišne zbirke v NUK. Glavan, ki je tudi urednik Zbornika lokalne kronike treh občin, je z odkritim spoštovanjem izkazal zahvalo Budkovičevemu bogato tkanemu delu. "V vsakem zvezku Zbornika je njegov prispevek. Vsebinsko so to raznovrstni strokovni, zgodovinski glasbeni prispevki, retrospektivni sestavki s področja splošnega izobraževanja in šolstva v občini, skratka pisana družčina raznolike zapuščine."

Daljnosežen je zlasti njegov prispevek k zorenju zborovske umetnosti na slovenskih tleh. Sožitje neštetihih ambicij, ki jih je Budkovič v poletu svojega življenja uspel uresničiti, priča o srčni človeški osebi, ki jo plemeniti visokoleteči glasbeni duh. Leta še vedno poživlja življenje priletnega umetnika; violina – kraljica godal se še naprej razposajeno oglašja, zvok kitare pa se ubrano zlija z mojstrovim glasom. Za trenutek se naivno zazdi, da v svetu duhovne umetnosti Budkovič ostaja večni mladenič, kjer mu življenjski sok ne bo nikdar presahnil. In če dobrohotnega moža povprašamo po skoraj neverjetni ustvarjalni vnemi, le skromno odvrne: "Sam ne verjamem, da sem to, kar so o meni danes povedali."

Še na mnogo ustvarjalnih in muzikalno polnih let!

Barbara Pance

O sončenju v knjižnici

Strokovno predavanje o sončenju in alergijah je v knjižnici Grosuplje, 18. maja 2000, vodila učiteljica in mojstrica kozmetične nege Silva Glavan.

Goran Gluvić - gost Knjižnice Grosuplje

Knjižnica Grosuplje vrsto let v svojo sredo privablja ne le knjižnih moljev in ukaželjnih gorečnejšev, temveč se predstavlja tudi kot pobudnica in organizatorka tematsko raznovrstnih srečanj z atraktivnimi gosti.

11. maja so v poročni sobi Koščakove hiše - sicer čudovitem, z lesnimi intarzijami ozaljšanem prostoru, namenjenem tudi kulturni animaciji, vendar pretesnem za vse vedoželjne radovedneže - vestne uslužbenke biblioteke pripravile literarni večer z umetnikom - književnikom Goranom Gluvićem in gostujočim moderatorjem Igorjem Grudnom, režiserjem tudi Gluvićevih dramskih stvaritev.

Pogovor je rdečo nit črpal iz klobčiča dramskih tekstov, ki so literatu Gluviću še posebej ljubi. Igor Gruden, dobitnik Jurčičevega priznanja za svoje ljubiteljsko

režijsko delo, je poznavalsko raztelesil Gluvićev dramski repertoar. V sproščenem klepetu sta zakoračila preko poldruga desetletja Gluvićeve beletristike, jo ovrednotila, v precep zajela nastopajoče tipe oseb, začinjene s karakternimi potezami sodobnih posebnosti, iskala vzroke zatona domače gledališke scene in se dotaknila Gluvićevih režijskih poizkusov. V nadaljevanju je ravnateljica knjižnice Roža Kek doživeto interpretirala nekaj Gluvićevih pesmi, v pogovoru z njim pa odprla še preostanek njegovega širokega ustvarjalnega opusa od klasičnih romanov, kriminalk, mladinske literature, virtualnega romana in nenazadnje urejanja antologije slovenske rockovske poezije.

Formalna frontalno vodena debata se je prevesila v živahno diskusijo med obema kulturnikoma in poslušalstvom. Za trenutek je lepota besede zamejila ločnice med ljudmi in čas ni več narekoval ritma dnevu. Pozno v večer se je odvila igra umetnosti besede, ki nam zna vse prevečkrat biti tuja.

Barbara Pance

Mladinski oddelek Med počitnicami v knjižnico

V knjižnici

Ena sezona je že za nami

V Knjižnici Grosuplje smo sezono urpravljic in igralnih ur s knjigo zaključili s praznično torto. Z otroki smo jo v času igralne ure s knjigo naredili sami in sicer s pomočjo poučne knjige. Tako smo zopet lahko spoznali, kako so knjige koristne in zabavne. Praznično je bilo tudi zato, ker so otroci prejeli maskoto Ostržka, ki gre s knjigo v svet, saj so brali tudi doma s starši, o tem pripovedovali na naših srečanjih in tako postali pravi Malčki Bralčki.

Knjižni kvizi vse leto

Že sedaj in še do septembra je čas za reševanje slovenskega knjižnega kviza. Dobite ga v knjižnici. Lahko rešujete tudi knjižne kvize na domači Internet strani knjižnice in sicer na <http://www.gro.sik.si> (glej: dodatne dejavnosti). Nagrade so seveda knjižne.

V knjižnico ne samo zaradi učenja, ampak tudi zaradi prostega časa.

Med počitnicami ste vabljeni v knjižnico tudi tisti, ki doslej niste zbrali

poguma za to. Učenje in učno gradivo namreč lahko med počitnicami zamenjate za prostočasno branje: za zanimive zgodbe, romane ali poučne knjige v katerih boste dobili ideje za to, kaj bi počeli v prostem času. Postanite naš član in počitnice se vam bodo spremenile v prijetno (namesto dolgočasno) preživljanje prostega časa.

Med počitnicami vabljeni na Teden mediateke

Osnovnošolce pa vabimo v knjižnico med počitnicami tudi zaradi Tedna mediateke. Od 3. do 7. julija bo namreč vsako dopoldne od 10. ure dalje organiziran ogled in uporaba kvalitetnih, didaktičnih CD-romov/ učenje iskanja / po COBISS-bazi in domači knjižnični bazi, učenje osnovnih strategij iskanja informacij po Internetu... Da ne bo prevelike gneče okrog računalnikov, bo na voljo tudi ostala medijska ponudba knjižnice. Vstop je brezplačen, dejavnost pa poteka pod mentorstvom knjižnice.

NIKO MIHIČINAC K.D.

NEPREMIČNINE

KOLODVORSKA 3, 1290 GROSUPLJE

TEL.: 061-765660 FAX: 061-765665

GSM: 041-405258

SMS: 405258@LINUX.MOBITEL.SI

E-MAIL: MNIKO@SLO.NET

KUPIMO

- atraktivne zazidljive parcele
- večji prostor ali hišo v centru Grosupljega primerno za klasično slaščičarno
- garsonjere in manjša stanovanja

PRODAMO

- gradbene parcele
- stanovanjske hiše
- kmetijska zemljišča

NAJAMEMO

- stanovanja vseh velikosti in

POSREDUJEMO V NAJEM

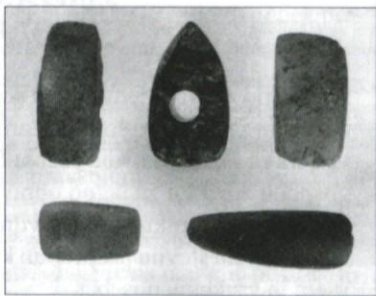
- več poslovnih prostorov in skladišč v Grosupljem in okolici
- stanovanjsko hišo v Grosupljem
- dva dvosobna in eno enosobno stanovanje
- tri neopremljene sobe za 6 ležišč

SVETUJEMO VAM IN POMAGAMO PRI URESNIČITVI VAŠIH NAČRTOV

Arheologija

Mlajša kamena doba...

...imenovana tudi neolitik. Gre za čas med 6. in 3. tisočletjem pr. Kr. Za to obdobje so značilna glajena kamena orodja in še posebej **začetki kultiviranja rastlin in udomačevanje živali**. Pojavile so se tudi prve stalne naselbine (pred tem so ljudje živeli nomadsko življenje). S pridelovanjem hrane (pšenice, ovs, ječmena, drobnice, goveda...) je človek postopoma opuščal lov, ribolov in nabiranje divjih vrst rastlin. O vzrokih za te spremembe obstaja več teorij, ki pa so zaenkrat težko preverljive. Najverjetneje jim je botroval postglacialni dvig temperature, ki je imel za posledico tudi razbohotenje rastlinskega in živalskega sveta na tleh Evrope, povečalo pa naj bi se tudi število prebivalstva. Tako se je povečala tudi potreba po hrani, prav to pa naj bi človeka sililo v nov način pridelovanja hrane. Od nabiranja divjih oreščkov v gozdu do sejanja in žetja na polju, od lovljenja jelenov do gojenja domačih ovac je preteklo nekaj tisočletij in šele v pozni bronasti dobi (o tem obdobju bomo obširneje pisali v naslednji številki) je poljedeljsko-živinorejski način gospodarstva dokončno prevladal nad lovsko-nabiralniškim. Pred desetletji je prevladovalo poenostavljeno mnenje, da je začetke udomačevanja rastlin in živali potrebno iskati na Bližnjem vzhodu (na področji rodovitnega polmeseca) in da sta se v tisočletjih poljedelstvo in kmetovanje od tu razširila v Evropo, novejša raziskave pa vse bolj odkrivajo, da je do tega prehoda v mediteranskem delu Evrope prišlo povsem neodvisno. Zaenkrat pa ostaja dejstvo, da imamo najstarejše dokaze o živinoreji in poljedelstvu prav z Bližnjega

Slika: kamnite sekire iz Ljubljanskega barja (povzeto iz Encikl. Slov.)

vzhoda. Datirajo v 9. in 8. tisoč. pr. Kr., kar je najverjetneje posledica ugodnejših naravnih razmer na tem področju. Približno tisoč let mlajši so dokazi o kmetovanju na tleh Evrope. Prvič se v mlajši kameni dobi pojavi tudi **keramika**, kar ni naključje, saj je bilo potrebno težko pridobljena zrna žitaric shraniti. Zelo stare posode za shranjevanje so bile kamnite, vendar so ljudje kmalu spoznali prednosti izdelovanja posod iz keramike. Zanimivo je, da so najstarejše keramične posode po formi zelo podobne kamnitim.

Najstarejši del mlajše kamene dobe je tako v naši občini, kot tudi v ostali celinski Sloveniji slabo poznan. Število najdišč iz srednje, še posebej pa iz pozne mlajše kamene dobe je bistveno večje. Grosupeljski občini najbližje so kolišča na Ljubljanskem barju, v evropskem merilu izredno najdišče, katerih začetki najverjetneje segajo v konec mlajše kamene dobe. In čeprav v naši občini zaenkrat še nimamo materialnih dokazov o stalni prisotnosti človeka v tem obdobju, je prve prebivalce kolišč prav gotovo vsaj med lovom zaneslo tudi v naše kraje.

Gregor Štibernik

Grosupeljski spomin na drugo tisočletje

Boj za oblast med dinastijami

Ob kolonizacijah naših krajev v prvih stoletjih prejšnjega tisočletja so se pojavila tudi močna "prerivanja" med močnimi dinastijami. Ko so Habsburžani prišli do morja in pridobili Trst, je bila zmaga nad oglejskim patriarhom in nad slovensko *Almo mater* (z manjšimi neosvojenimi ozemljskim otoki) dokončana. Tako so se Slovenci skoraj v celoti znašli pod habsburško prevlado, ki je kljub različnim preimenovanjem in manjšim spremembam monarhije trajala vse do prve svetovne vojne.

1349 je cesar Karel IV. podaril Ortnoškim še 300 upomih turinških in frankovskih kmetov. Kočevski jezikovni otok je številčno dosegel 1500 prebivalcev. Naselja so se širila od Hočevja, Črmošnjic, Starega trga, Osilnice in Loške doline.

1365 - Ob ustanovitvi Novega mesta so v grosupeljskem okrožju napravili veliko posestno zamenjavo. Rudolf IV. je v šmarski fari dal samostanu 2/3 desetnin od skupno 81 kmetij (dacz sand Marienkirchen in der pharr ze Herland). Istočasno je opat Peter zamenjal kmetijo na neznanem kraju z Wüschalich Gallom za travnik v Prapročah.

1371 sta brata Emerik in Majncel iz Gradaca v Beli Krajini dala opatu Jakubu dve kmetiji v Lanišču (Šmarje).

1372 je Albert Meltz daroval Stični kmetijo na Polici.

1377 - 22. septembra je oglejski patriarh ponovno potrdil fevde za gradove Čušperk, Kostel, Ortnek in Poljane, Kočevje pa je postalo trg Ortenburških.

Od 1381 do 1410 - Freisinški škof Bertold je (še naprej) imel v posesti klevevško gospostvo.

1382 je bilo zaradi neizplačanih obveznosti stiškega samostana določeno, da denar prejme župnik v Škocjanu, ki bo poskrbel za obrede po volji turjaških gospodov.

1383 je župnik Friderik iz Iga opatu Andreju podelil kmetijo v Podgorici pri Šmarju ter kmetijo in mlin v Jero-vi vasi.

1386 je padel avstrijski vojvoda Leopold III. v bitki pri Semachu. Poročen je bil z Virido Milansko, ki je živela na Pristavi nad Stično, zato so jo ljudje poimenovali kar Gospa s Pristave.

Lahkomiselni stiški opat Albert pl. Lindeck je zapravljal precej samostanskega imetja, a ga je iz zagate rešila Gospa s Pristave, ki je posodila samostanu proti zastavitvi zemljišč velike vsote. V zapuščini po svoji smrti se je dolgovom odrekla v korist samostana.

1404 je stiški samostan dobil 7 kmetij v Veliki Stari vasi.

1421 - Meseca marca sta Martin in Andrej Mehovski vpričo Hermana Čušperskega in Pavla Glogoviškega prodala dve kmetiji v Orkljencu pod Hmeljnikom.

1430 je Krištof Gumpeler z ženo Kla-

ro poklonil dve kmetiji na Gatini, do smrti pa si je izgovoril za devetnajst zlatnikov desetine v Višnji Gori in okolici.

1431 - Na Kranjskem se je (29 let po Štajerski) zbral prvič deželni zbor.

1436 - 30. novembra so grofje Celjski postali državni knezi. Zaradi tega je prišlo do hudih sporov s Habsburžani. Ker so vladala nasprotja tudi med Habsburžani, so jih Celjani spretno izrabljali. Zaradi tega je bila freisinška posest večkrat v nemilosti.

1453 - Opat Ulrik je na zahtevo višje cerkvene oblasti sodeloval pri izdaji dokumentov za župnije in urejanju zadev v zvezi v vključevanjem fara. Za prepisovanje starih dokumentov je poskrbel duhovnik Mohor iz Šmarja.

1463 - Na novo je bila ustanovljena Ljubljanska škofija. Za prvega škofa je bil imenovan Žiga (Sigismund), iz močnejše rodovine Lamberg. Škofija se je delila na sledeče dekanije: Ljubljana, Kamnik, Kranj, Radovljica, (Škofja) Loka, Moravče, Šmarje, Litija, Trebnje, Krško, Novo mesto, Metlika, Kočevje, Ribnica, Vrhnika, Idrija, Cerknica, Postojna, (Ilirska) Bistrica in Vipava.

Jože Miklič

Črna kronika - policija svetuje

JAVNI RED IN MIR

APRIL

Policijska postaja Grosuplje je v mesecu aprilu 2000 na območju občine Grosuplje obravnavala 18 kršitev zoper javni red in mir. Od tega je bilo 12 kršitev storjenih v zasebnem prostoru in 6 na javnem kraju.

MAJ

Policijska postaja Grosuplje je v mesecu maju na območju občine Grosuplje obravnavala 15 kršitev zoper javni red in mir. Kršitve so bile storjene tako v zasebnem prostoru (9) kot na javnem kraju (6).

Pri omenjenih kršitvah gre predvsem za spore v krogu družine, kjer je velikokrat prisoten alkohol in nasilje, prav tako gre velikokrat za sosedske spore, kjer so kršitelji ponavadi isti, veliko je kršitev tudi v gostinskih lokalih, kjer so vinjeni gosti preglasni oziroma se med sabo pripravajo. Glede na to, da je bilo v mesecu aprilu kar nekaj dni dela prostih, smo sorazmerno temu beležili tudi več kršitev na celotnem področju dela policije.

Prav tako policija represivno ukrepa zoper lastnike gostinskih lokalov, ki prekoračujejo obratovalni čas. Enako postopamo s tistimi, ki vinjenim ali mladoletnim gostom točijo alkoholne pijače.

KAZNIVA DEJANJA

APRIL

Obravnavali smo 30 različnih kaznivih dejanj, ki so bila storjena na celotnem območju občine Grosuplje. Najpogostejša so kazniva dejanja tatvine, vloma in poškodovanja tuje stvari.

MAJ

Obravnavali smo 43 različnih kaznivih dejanj, ki so bila storjena na celotnem območju občine Grosuplje. Najpogostejša so kazniva dejanja tatvine, vloma in poškodovanja tuje stvari.

V zadnjem času beležimo večje število vlomov v osebna vozila, kjer storilci krađe predvsem avtoradije, vlomi pa so izvršeni predvsem v zgodnjih jutranjih urah ob vikendih. Odkriti so bili tudi storilci, ki so iz delovnih strojev odtujili gorivo in orodje.

Vlomi so najpogostejše izvršeni v nočnem času predvsem v zgodnjih jutranjih urah. Pogosto so vozila parkirana na neosvetljenih delih parkirišč, zgodi pa se tudi, da lastnik vozila pozabi ustrezno zavaruвати-zakleniti. Velikokrat omenjenim vlomom posredno pripomorejo tudi sami lastniki-vozniki osebnih vozil, saj vrednejše stvari puščajo v osebnih avtomobilih na vidnih mestih. Iz osebnih vozil storilci krađe predvsem stvari, ki se dajo prodati, ter denar. Zato predlagamo lastnikom vozil, da za svoje vozilo poskrbijo

kar se da najbolje z vidika varnosti ter tako preprečijo, da bi bili oškodovani.

Če občani opazijo kakšno osebo, da se sprehaja po parkirnem prostoru ter pogleduje v parkirana vozila, oziroma se na kakšen drug način vede sumljivo, naj to nemudoma sporočijo policiji ter si zapomnijo čimbolj podroben opis osebe ter morebitno prevozno sredstvo, s katerim se je osumljeni odpeljal.

Vsi občani, ki bi karkoli vedeli o kakšnem kaznivem dejanju ali drugem dogodku oziroma prometni nesreči ali če opazijo storilce na delu oziroma begu, naj informacije posredujejo na PP Grosuplje ali na telefon 113. Vsaka informacija, ki bi karkoli pripomogla k izsleditvi storilca, je dobrodošla. Prav tako pa bomo z boljšim sodelovanjem med policijo in lokalno skupnostjo oziroma občani dosegli, da se bodo varnostne razmere izboljšale, hkrati s tem pa tudi varnostno počutje občanov.

PROMETNA VARNOST

APRIL

Opravili smo ogled 21 prometnih nesreč z manjšo materialno škodo ter telesnimi poškodbami.

MAJ

Opravili smo ogled 25 prometnih nesreč z manjšo materialno škodo ter telesnimi poškodbami.

Največ prometnih nesreč se še

vedno zgodi zaradi neprilagojene hitrosti voznikov, ki ne upoštevajo omejitev hitrosti. Prav tako pa so posledice pri omenjenih nesrečah najhujše. Drugi najpogostejši vzroki za prometne nesreče so še vedno strani in smeri vožnje, izsiljevanje prednosti in varnostna razdalja. Veliko prometnih nesreč se zgodi tudi zaradi nepazljivosti voznikov na parkirnih prostorih, ker vozniki niso dovolj pozorni pri vzratni vožnji oziroma premiku vozila. Veliko prometnih nesreč se zgodi v samem naselju Grosuplje predvsem zaradi nepravilne strani in smeri vožnje ter neprilagojene hitrosti in varnostne razdalje. Pogosto se dogaja, da povzročitelji s kraja prometne nesreče odpeljejo in ne posredujejo podatkov oškodovancu oziroma o tem ne obvestijo policije, zato zoper vse takšne voznike podamo predlog za uvedbo postopka pri sodniku za prekrške, v primeru, če pa je v vozilu kdo telesno poškodovan pa povzročitelj zapusti kraj prometne nesreče, pa zoper njega podamo kazensko ovadbo na pristojno okrožno državno tožilstvo.

Policijska postaja Grosuplje vsakodnevno izvaja poostrene nadzore prometa na celotnem območju občine Grosuplje in zoper vse kršitelje represivno ukrepa.

Vse voznike in ostale udeležence opozarjamo, da se je v tem letnem času povečalo število kolesarjev

in voznikov koles z motorjem na cesti, zato naj bodo bolj pozorni na to populacijo udeležencev v cestnem prometu. Vsi vozniki koles z motorjem in motornih koles in njihovi potniki pa morajo med vožnjo na glavi nositi pripeto homologirano zaščitno čelado. K temu da bodo otroci med vožnjo s kolesom z motorjem imeli na glavi pripeto homologirano zaščitno čelado, pa lahko veliko pripomorejo starši z opozarjanjem in pravilno prometno vzgojo.

Prav tako se bodo v tem času na cesti oziroma v prometu pogostejše pojavljali vozniki traktorjev ter ostale kmetijske mehanizacije, ki so v prometu nekoliko bolj počasni in manj vidni.

Tudi v prihodnje bo policijska postaja Grosuplje izvajala kontrolo hitrosti z radarjem v sodelovanju s PPP Ljubljana na celotnem območju občine Grosuplje, predvsem pa na odsekih cest, kjer se dogajajo prometne nesreče oziroma tam, kjer so prekoračitve hitrosti največje in najbolj pogoste.

Vozniki naj vozijo v skladu s cestno-prometnimi predpisi in prilagodijo hitrost vožnje vremenskim razmeram in ostalim trenutnim dejavnikom, ki kakorkoli vplivajo na vožnjo ter tako pripomorejo k boljši prometni varnosti in manjšemu številu prometnih nesreč.

Policijska postaja Grosuplje

Ob boleči izgubi našega dobrega
moža, očeta in dedka

MATETA PAVIČA
iz Kovačićeve 4, Grosuplje

se lepo zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam kakorkoli pomagali, izrazili osebno in pisno sožalje, vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti, darovali cvetje in sveče. Hvala govorniku, gospodu Smoleju za poslovilne besede, ženskemu pevskemu zboru DU Lastovke in moškemu zboru Samorastnik iz Žalne za zapete pesmi ter pogrebem JKP za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njegovi

V 74. letu nas je zapustil dragi mož, oče in dedek

JOŽE GRUM
s Plešivice.

Iskreno se zahvaljujemo vsem za darovano cvetje, sveče, za vsa izražena pisna in ustna sožalja in vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti. Posebna zahvala gospodu župniku Andreju Šinku, gasilcem iz Žalne in pevcem zbora Samorastnik. Hvala govorniku za izbrane, čutne poslovilne besede.

Vsi njegovi

ZAHVALA
14. maja smo pospremili
na zadnjo pot

MARIJO MIKLJIČ
iz Malega Mlačevega.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili od njenega doma na pokopališče Boštanj.

Zahvala vsem za izražena pisna in ustna sožalja, darovano cvetje, sveče, maše in druge darove v njen spomin.

Vaščanom Malega Mlačevega, vsakemu posebej, iskrena hvala za nepozabno slovo.

Hvala Zavodu R Slovenije za transfuzijo krvi v Ljubljani in njenim nekdanjim sodelavkam, sorodnikom, znancem, posebej g. župniku, pogrebem, govorniku ganljivih poslovilnih besed, trobentaču, pevcem za njihovo prelepo petje in sploh vsem, ki ste z nami sočustvovali.

Sestra Rozka, nečakinji Silva in Marija z družinama

*"O Bog, zakaj ne rešiš in vzameš
še mene..."*

V času, ko se vse prebuja in veseli
novega življenja, v dneh, ko smo
vsi pričakovali vstalega Kristusa,
je Bog uslišal njegovo prošnjo...

V boju s težko boleznijo je
omahnil naš dragi

MILAN JANEŽIČ
iz Pec.

Ob boleči izgubi ljubljeneža moža in dragega očeta izrekamo besedo zahvale vsem, ki ste njemu in nam v težkih trenutkih bolezni stali ob strani, nam pomagali in tkali mozaik upanja. Posebna zahvala gospe dr. Fani Grabljevec in patronažni sestri gospe Romani, saj smo prav z njuno nesebično pomočjo imeli dragega očeta dlje v svoji sredini. Zahvaljujemo se vaščanom, ki so začutili našo nemoč in bolečino in nas niso pustili samih. Hvala vsem, ki ste darovali cvetje in sveče, namenili darove za potrebe cerkva in ga pospremili v večni dom. Posebna zahvala gospodu župniku Tonetu Hostniku za ganljive besede slovesa, vlivanja vere v ponovno snidenje in lepo opravljen pogrebni obred. Pesmi šentjurskega okteta so ganile žalostno srce. Hvala tudi njim!

Hvala vsem, ki ste našega očeta spoštovali in imeli radi!

Žena Marija ter sinova Milan in Igor z družinama

In memoriam Dr. Jože Jančar

V Bristolu v Angliji je 14.
marca 2000 umrl psihiater dr.
Jože Jančar, po domače Orga-
nistov iz Žalne.

Ni mu bilo dano dočakati 80-letnice, saj se je rodil 23. maja 1920. Gimnazijo je obiskoval v Škofovih zavodih, nato pa se je vpisal na medicinsko fakulteto v Ljubljani, vendar mu je študij prekinila vojna. Interniran je bil v Gonarsu, leta 1945 pa je odšel na Koroško, se tam poročil in bil v Gradcu soustanovitelj Slovenskega akademskega društva ter predaval na graški univerzi. Leta 1948 je odšel v Anglijo, delal kot bolničar in se učil jezika. Študij medicine je končal na Irskem v Galwayu in Dublinu. Leta 1952 je doktoriral iz splošne medicine, 1955. pa postal specialist za duševne bolezni in nevrologijo. Leta 1956 se je vrnil v Anglijo, kjer se je zaposlil v bolnišnici za duševno bolne, kmalu postal primarij in predavatelj, začel pa je tudi z znanstvenimi raziskavami na področju biokemije, citologije in organskih pojavov duševne zaostalosti. Napisal je več knjig in znanstvenih razprav kot avtor in soavtor, prejel je več uglednih nagrad in priznanj. Postal je član apotekarskega ceha v Londonu in bil je svobodnjak mesta Londona. Iz zadnjega naslova izhaja pravica, da voli londonskega župana in da lahko pelje čredo ovac čez londonski most - privilegij, ki ga ni nikoli izkoristil, ga pa verjetno zlepa ne bo dobil še kak Slovenec. Po njem se imenuje JANČARJEV SINDROM - to je duševna zaostalost, spastičnost in motnje v prstih okončin pri otrocih, rojenih zdravim staršem, ki so si v krvnem sorodstvu (bratranci). Ves čas bivanja v tujini se je rad spominjal svoje domovine. "Rojen sem bil v čudovitem delu sveta," je povedal v intervjuju za časopis Ameriška domovina. Čeprav tujca, so ga v Angliji vsi spoštovali in tudi on je bil hvaležen tej deželi za vse, kar mu je dala, ji je pa tudi nesebično vračal darove.

Marija Samec

Ob boleči izgubi dragega ata in starega ata

JANEZA SEVERJA st.
iz Male Račne

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče, maše in darove cerkvi. Posebna hvala osebju Doma starejših občanov Grosuplje, gospodu župniku za čutno opravljen obred, pevcem za lepo zapete pesmi in govorniku za poslovilne besede. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku. Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

Žalujoci otroci: Vida, Dragica in Tone z družinami, ter Ivan

*Ko solza po licu polzi,
nihče ne ve, kako boli.
Morja solza bi potočili,
da bi lahko te prebudili.*

*Odšel si v kraje nam neznane,
od koder več vrnitve ni.
Slovo nam seka bridke rane,
solze rosijo nam oči.*

*Na grobu tvojem smo jokali,
misel onkraj ti poslali,
Daleč, predaleč je steza do raja,
misel te naša več ne dohaja.*

Ugasnilo je življenje našega dragega sina, brata, svaka in strica

ALOJZA ŠTEPICA
po domače Finčevega Lojza
s Police 13 pri Grosupljem.

Zaspal je v naročju cvetoče pomladi in našel svoj mir pri svojem očetu in Bogu.

Iskrena hvala vsen sovaščanom, sorodnikom, prijateljem in znancem za darovano cvetje, sveče in maše. Hvala za izrečena sožalja, tople besede, ki so nam pomagale v težkih trenutkih in nesebično pomoč pri zadnjem slovesu. Hvala g. župniku Pahuljetu, poliškim pevcem in g. Dežmanu za poslovilne besede.

Vsi, ki smo ga poznali, ga bomo ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

V 36. letu starosti nas je zapustil
dragi očka in mož

MATJAŽ ROGELJ
iz Grosupljega.

Nepripravljeni, da ostanemo brez njega, smo se morali posloviti.

Z veliko hvaležnostjo, ki ste jo z mano združili v globoko žalovanje ob njegovi nenadni smrti, se zahvaljujem vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, g. župniku, OŠ Brinje in sosedom ulice Stranska pot. Iskrena hvala za izrečena sožalja, cvetje in lepe besede. Posebej pa se zahvaljujem njegovemu prijatelju Ivanu Grumu za vso pomoč. Hvala, ker ste ga pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti 26. aprila.

Žena Ana, hčerkici Urška in Nika

V prelepem mesecu maju lanskega leta nas je s strtimi srci za vedno zapustil

MARTIN ZAJC
iz Grosupljega.

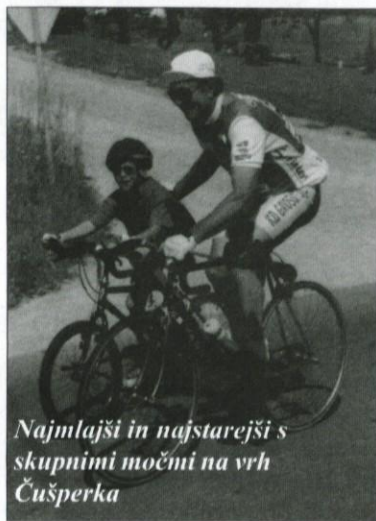
Toplo se zahvaljujemo vsem, ki se našega Tineta še vedno spominjate, obiskujete njegov zadnji dom, za cvetje in svečke, ki jih prižigate in ne nazadnje za prijazne besede, s katerimi nam lajšate bolečino. Iskrena hvala.

Vsi njegovi

Grosuplje - kolesarsko mesto

Mogoče zveni naslov napihnje-
no, toda dolgoletna kolesarska tra-
dicija in to, kar se zadnje čase do-
gaja v našem kraju, potrjuje prav
to. In kaj se dogaja? Dogaja se pri-
reditve "Vzpon na Vrh" katere se je
do sedaj udeležilo preko 130 kolesar-
jev s skupno več kot 700 vzponi
in če bo šlo tako naprej, bo do sep-
tembra Vrh premagan več kot 2000
krat. Vzpona se udeležujejo tako ka-
tegorizirani in trenirani kolesarji,
katerim Vrh predstavlja lažji trening,
kot nedeljski izletniki, kateri sedijo
na kolo samo nekajkrat na leto in
jim zmaga nad vzpetino pomeni eno
največjih športnih zmag v življenju.
Nato se dogajajo še sredine skup-
ne vožnje, katerih se udeležuje vse
več kolesarskih privrženec, doga-
jajo se obiski kolesarshih maratono-
v (Maraton Krka, Vinska vigred-
Metlika, Brežiški maraton...), sploh
pa že sam pogled na ceste govori,
da so jih okupirali kolesarji. Zato
naj ne bo odveč opozorilo, oziroma
prošnja vsem ostalim udeležencem
v prometu, predvsem avtomobili-
stom ter voznikom tovornjakov in
avtobusov. Kolesarji spadamo med
ogroženejšo kategorijo uporabni-
kov cestišč. Po cestah se pomika-
mo relativno počasi in kot taki
predstavljamo za hitrejšo in moč-
nejšo udeležence oviro. Zato po-
zivam vse voznike, da upoštevajo
našo prisotnost in svojo vožnjo
prilagodijo razmeram na cesti ter
storijo vse za zagotovitev varne

vožnje.
Največji kolesarski dogodek pre-
teklega meseca je bil gotovo kolesar-
ski izlet v Dobropolje. Izlet je po-
tekal v prelepem nedeljskem dnevu,
ne prevročem ne prehladnem, rav-
no pravšnjem za kolesarjenje. Na
startu pri gostilni Krpan se je zbralo
82 udeležencev v starosti od 6 do 60
let. Ne glede na različno pripravlje-
nost in opremo so imeli vsi isti cilj,
premagati asfaltirane kilometre in se
dobro razpoloženi vrniti nazaj. Po
pozdravnem nagovoru predsednika
KD Grosuplje g. Blaža, so se v do-
bro organizirani koloni podali na pot.
Čelo kolone je varovalo vozilo
organizatorja in opozarjalo nasproti
vozeče na previdnost. Ob koloni so
se vozili z rdečimi zastavicami ozna-
čeni predstavniki KD Grosuplje in
skrbeli za to, da se ne bi preveč raz-

Najmlajši in najstarejši s
skupnimi močmi na vrh
Čušperka

širili. Začel je varoval servisni kom-
bi z nalogo priskočiti na pomoč
pokvarjenim in obnemoglim. Prvi,
ravninski kilometri so potekali v pri-
jetni, ne prehitri vožnji skozi Mlače-
vo proti Račni. Nato pa, največja
oziroma najvišja ovira na poti, vz-
pon na Čušperk. Nekateri so ga pre-
magali z lahkoto, drugi malo težje,
ostali pa peš. Toda premagali so ga
vsi. Pri gasilnem domu je bila prva
okrepčevalnica. Po polurnem odmo-
ru in po odpravljenih manjših kolesar-
skih popravilih se je kolona od-
pravila naprej. Pred njo je bilo še
nekaj manjših vzponov in spust v
Dobropoljsko dolino. Cilj drugega
dela poti je bila gostilna Brdavs in
tu druga okrepčevalnica, ki je poskr-
bela za nadomestitev izgubljene te-
kočine in regeneracijo rahlo utru-
jenih teles. Drugi postanek je bil malo
daljši z namenom, da bi obnovili kar
največ moči za vrnitev domov. Pov-
ratek je bil prijeten, prav tako kot
prihod. Med potjo je bilo sicer
potrebno opraviti nekaj mehaničnih
opravil, za kar je poskrbel izkušeni
mojster Toni. Na cilju je udeležence
pričakal g. Virant kot predstavnik
glavnega pokrovitelja prireditve.
Vsem je čestital za opravljen podvig
in jih povabil na zaslužno malico.
Organizator, KD Grosuplje, je za vse
udeležence pripravilo presenečenje.
Med najmlajšimi kolesarji do 12 let
so izžrebali 10 srečnejšev in jih obda-
rili s kolesarskimi dresi in hlačami v
klubskih barvah, vsi ostali pa so bili

Kolesarski podmladek nedeljskega izleta

deležni spominskih majic ostalih po-
kroviteljev. Nagraden je bil tudi
najstarejši udeleženec, g. Jeranko in
v spomin prejel nagrado glavnega
pokrovitelja.

Kaj reči za konec. KD Grosuplje je
s pomočjo pokroviteljev pripravilo
enkratno kolesarsko prireditev in s

tem doseglo njen osnovni namen,
druženje ljudi in njihovo aktivno
preživljanje prostega časa. Upajmo,
da se bo število takih prireditev po-
večalo in naj to izzveni kot izziv os-
talim društvom in organizacijam k
pripravi podobnih prireditev.

KD Grosuplje, Andrej Jerman

Veter v laseh

"Kdaj in s kom igramo?"

Drugo leto zapored smo člani dru-
stva Explorik izpeljali družabno prire-
ditev za najstnike z naslovom "Veter
v laseh, s športom proti drogi", kjer
so se nadebudni športniki preizkusili
v treh različnih disciplinah, kot so
košarka, odbojka in rolanje, nekateri
pa so svojo ustvarjalnost prikazali z
risanjem po asfaltu.

Na igrišču pred OŠ Louis Adamič,
se je v soboto, 27. maja, zbralo lepo
število mladih. Najbolj zagreti so na

prizorišče prispeli že pred deveto uro
dopoldan, čeprav je bil uradni začete-
tek šele ob 10.00 uri. Zaradi velikega
števila prijav tik pred pričetkom
so se z majhno zamudo na teren
najprej podale mešane ekipe košar-
kašev in uličnih slikarjev, nato pa
so jim sledili posamezniki na roler-
jih in mešane ekipe odbojkarjev. Po
4 urah pestrega dogajanja in poten-
ja na in ob igriščih, se je pričela
podelitev diplom in medalj najbolj-
šim v svojih kategorijah. Da pa os-
tali ne bi bili razočarani in praznih
rok, so vsi dobili nalepko in spo-
minsko majico akcije "Veter v laseh,
s športom proti drogi". Slednjega
so bili najstniki še najbolj veseli.
Za uspešno realizacijo prireditve so
poskrbeli Marjana, Špela, Saša,
Rok, Dejan, Borut, Uroš, Grega,
Andrej, Sebastjan in še nekateri
drugi, katerim se lepo zahvaljujem
za njihovo pomoč, prav tako pa se
zahvaljujem še vsem, ki so nam fi-
nančno ali kako drugače pomagali
pri izvedbi akcije.

Zanimanje za prireditev je vsako
leto večje, zato se bomo z veseljem
lotili priprav za naslednje leto.

Društvo Explorik - Uroš Perme

Majski hitropotezni turnir ŠK Grosuplje

V prijaznem okolju gostilne Zofka v Šmarju Sap se je v sredo 31. 5. 2000
zbralo 11 igralcev in se med sabo pomerilo v hitropoteznem šahu na 5 min.
Zmagala sta Cvetko Jakša (ŠK Grosuplje) in Vojko Srebrnič (ŠK Nova Gori-
ca), tretji je bil Marko Podvršnik (ŠK Kovinar) in četrti Miro Kranjc (ŠK
Grosuplje).

Vojko Srebrnič

Desni krog levega "maratona treh občin"

(malo za hec - malo zares)

Bilo je neke lepe zadnje nedelje v maju.
Po "zvezdah" takšnih in drugačnih,
različnih starosti, spolov, teže in karak-
terjev smo se poenotili: "Maraton treh
občin mora biti!" In smo se zbrali na
avtobusni postaji na Lobčku: žena, od
nje sestra, pa od nje mož in od vsakine
sodelavka, pa od nje mož in od moža
brat, pa od brata nečak ter od nečaka
brat in na koncu še jaz - skratka - skoraj
sama žlahta. Zakaj sem sebe dal na kon-
cu vam je najbrž jasno.

Že po sedmih desnih in petih levih
ovinkih so simpatizerji levih ostro pro-
testirali in se ustavili na desni strani pri
levem spomeniku ter me prepričevali, naj
se tudi jaz ustavim - da bo to koristno
za moje zdravje. "Prav" sem dejal.
"Upam le, da se boste ustavljali tudi pri
vseh drugih spomenikih naše dedišči-
ne" in s tem meril le na to, da bi čim
večkrat prišel do sape.

Od Luč čez Prestrane nam je povrh
vsega nesramno pokadil cestarski lobi
pod nos - pravzaprav ne čisto nepos-
redno, ampak so nam pokadili tisti lju-
bljanski BMW-eji, ki so bežali pred ve-
soljnim potopom, saj so imeli na vrhu
pripete čolne. Končno so se nas otresli,
mi pa smo se počasi začeli spuščati pro-
ti Krški dolini. V senci pred kapelico smo
se še zadnjič pred koncem prve etape
ustavili in poplaknili prah.

Kar zaslišimo, da nam Krčani nekaj
kričijo. Prisluhnemo, poslušamo...

"Nas čakajo" smo bili prepričani in se
zmagovito zapeljali mimo krškega mirov-
nika na slavnostni most. Godba nam je
veselo igrala, špalir je bil na obeh stra-
neh ceste, ljudje so ploskali... Veselo
presenečenje pa ni trajalo dolgo.

Po zvočnikih so napovedali, da lovijo
onesnaževalce reke Krke. Baje so ujeli

že 16 županov s prvoobtoženim Jerne-
jem in še samega ex ministra Pavleta
povrhu. Kaj se je zgodilo z grosupelj-
skim županom Janezom, vam ne morem
povedati, saj smo se komaj izmuznili, da
nas ne bi prepoznali in okrivili za kalne
izvire reke Krke, katere nam hočejo pri-
pisati. Mi bi seveda na to takoj pristali:
oni nam dajo vsaj enega od izvirov, mi
pa njim še kakšen višji kakovostni razred.

A ker ni kazalo, da bi kar tako zlahka
Krčani pristali na pogajanja, smo brž
zajahali svoje konjičke s pogonskimi osli
in jo ucvrli spet na levo proti Hočevju.
Klanci so bili hudi. Nekje na pol klancev
je mimo nas švignil s svojim službenim
vozilom iz preteklega petletke dobropolj-
ski župan Tone in še predno sem ga
uspel pozdraviti, kaj šele, da bi ga posva-
ril, naj ne rine v razgreto množico, se je
že skril za prvim (spet levim) ovinkom.
Tako smo družno ugotovili, da so se
nam odpeljali proti Krki vsi načrti o po-
sebnem slovesnem sprejemu v Dobre-
poljski kotlini.

"Nič ne pomaga! Gremo naprej po-
ledat, če je Zdravc doma. Če pa njega ni,

bo pa Branel!" Slednji je bil res doma.
Malo se nas je ustrašil, a je vseeno posta-
vil vedro na štimo, zraven njega pa še
vejico kačje slin.

Klanci iz Hočevja so bili nato nekoliko
lažji, čeprav jih kar ni hotelo biti konca.
Počasi se je pri križu pot le obrnila v doli-
no. Ampak, povedati moram še eno težko
zgodovinsko ugotovitev: Vedno se mi je
zdelo, da je Zdenska vas nekoliko nižje in
da se bomo do nje vozili le nekoliko dalj
časa, ko ne bo treba vrteti pedalov, a se
mi je to le zdelo. Tako sem poleg tega, da
je vas kar lepo urejena, ugotovil, od kod
izvirajo njeno ime. Vseeno pa sem bil trdno
prepričan, ko smo drugič prečkali kočev-
sko progo, da smo že prav blizu čušper-
skega klanca in da bo nato na koncu
Račne sledila še okrepčevalnica, kjer si
bomo nalili novega duha v razsušeno
podstrešje. To vajo smo nato še enkrat
ponovili na boštanjškem ribniku in tako
skoraj zašpilili "desni krog levega mara-
tona treh občin".

Pa naj še kdo reče, da ni bilo mara-
tona!? Da o sponzorjih ne govorimo!

jčžek Zagraški

Grosupeljski mladinci uvrščeni v 1. slovensko košarkaško ligo

Grosuplje, 3. junij 2000 - Na kvalifikacijskih tekmah, ki so se odigrale v novi športni dvorani Brinje, so košarkarji odigrali tri pomembne kvalifikacijske tekme za vstop v 1. slovensko košarkaško ligo med mladinci. Košarkarji Košarkaškega kluba Grosuplje so zmagali kar na obeh tekmah. Še posebej napeto in dinamično igro so odigrali s KK Radovljica, ko so gostje nekaj minut pred koncem celo vodili, a so Grosupeljčani znali izkoristiti tudi nekaj njihovih napak in zmagali za 4 točke.

Rezultati:

KK Grosuplje	: KK Litija
93:82	(polčas 47:40)
KK Litija	: KK Radovljica
79:93	(polčas 41:46)
KK Grosuplje	: KK Radovljica
60:56	(polčas 32:32)

Zmagovalci: mladinska ekipa grosupeljskih košarkarjev
Na naslovnici: Grosupeljčani v enem od zmagovitih protinapadov

Jože M.

Gorniški klub Limberk, vabil

V aprilski številki Grosupeljskih odmevov smo lahko prebrali mikavno vabilo, da Gorniški klub Limberk (GKL) Grosuplje vabi občane dobre volje na zanimiv rekreacijski enodnevni izlet v prostrane in neodkrite kočevske gozdove za nedeljo 7. maja 2000.

Zbralo se je kar veliko simpatizerjev iz vseh koncev Slovenije na dogovorjenem mestu pred grosupeljskim motelom. Populacija izletnikov je bila silno raznolika. Ob dogovorjeni uri zjutraj je kolona avtomobilov krenila na pot skozi Grosuplje, Št. Jurje in Turjak ter nadaljevala pot prek Grčaric, Gotenice do Kočevske Reke, kjer smo pristvovali nedeljski maši. Po končani maši je farni župnik, pater jezuit, France Šetar orisal zanimivosti zgodovinskih utrinkov te skrivnostne kočevske pokrajine skozi celotno zgodovino in to vse od naselitve Kočevarjev do osamosvojitve Slovenije. Njegova razlaga je bila za vse nas sila zanimiva in poučna. A žal, pot je bila še dolga in čas nas je priganjal, pa smo se morali kaj hitro posloviti.

Opoldne pa je naša kolona vozil že prispela do vasi Borovec. Od tu smo nato krenili peš, torej pot pod noge, obloženi s polnimi nahrbtniki pijače in jedače na najvišji vrh kočevske pokrajine, to je na 1119 m visokega Krokarja. Pred nami se je pot strmo dvigala vse do 942 m visokega grebena Krempo, da smo morali nekateri novinci kar napeti

svoje ohlapne mišice. A splačalo se je in to ne le zaradi enkratne druščine. Nad samim prepadom na vrhu Krokarja smo posedli na ležeča drevesa, kjer smo si s prinesenimi dobrotami privezali dušo in telo, da smo si tako ponovno pridobili energijo za nadaljnji razgled in sprehod po višinskem in zgodovinsko zaščitenem gozdu Krempo, od koder smo na robovih teh gozdov imeli prečudovit razgled po širši okolici kočevskih in hrvaških gozdov.

Škoda, da si še več Grosupeljčanov ne vzame toliko časa in poguma za tako enkratno družinsko rekreativno srečanje v naravi. Sam sem se prvič udeležil takega skupinskega izleta in ugotovil sem, da ti družba v naravnih lepotah naše dežele podari vsakemu posebej enkratno doživetje. Organizatorju predsedniku GKL Grosuplje, g. Marjanu Permetu, pa smo resnično dolžni izreči vso pohvalo za tako enkratno organizacijo, kakor tudi mladincem, ki so posvečali veliko skrb in pozornost predvsem nam novopečencem na tem izletu. Vsi zadovoljni od prijetno preživetega nedeljskega izleta smo se že pred sončnim zahodom ponovno zbrali na izhodišču pred vaško gostilno v Borovcu.

Želim si, da bi bilo še veliko takih snidenj med prijatelji narave.

Milan Muhič

Izjemen uspeh mladih tenisačev TK Grosuplje

Že od leta 1985 se TKG trudi, da bi bilo igranje tenisa užitek in sprostitelj. Uspešno jim je ustvariti prijetno teniško okolje, kjer se igra rekreativni tenis. Že nekaj časa se v Grosupljem močno čuti vse večje zanimanje mlajših oz. njihovih staršev za učenje in tekmovalno igranje tenisa. Odrasla ekipa je bila rezultat v sezoni 1999, ki so jih mladi igralci dosegali po Sloveniji, kar se je zabeležilo tudi kot velik skok proti vrhu lestvice Teniške zveze Slovenije (TZS). Naj omenim Boštjana Kadunca (dva četrtfinala do 14 let v Portorožu in Ljubljani), Roberta Kralja (četrtfinale do 14 let v Domžalah), Jako Cevca (uvrstitev na državno prvenstvo v Novi Gorici do 18 let) in Tanjo Lah (2. mesto na medobčinskem prvenstvu mlajših deklic).

Zelo lepo je tudi letos spremljati tek-

movalno generacijo, ki tekmujejo na turnirjih TZS. Še posebej je treba omeniti izjemne uspehe Boštjana Kadunca, Roberta Kralja in Mela Šegota na turnirju v Teniški akademiji Žalec, saj so se vsi trije uvrstili v polfinale in nato Boštjan Kadunc v finale. Uspehi mladih igralcev kažejo, da imamo obetavno generacijo.

Poleg omenjenih je lepo pogledati tudi ostale mlade igralce in igralko, ki si nabirajo teniškega znanja. Seveda pa je vse lažje, če nam pri tem pomagajo sponzorji, saj bodo naši igralci imeli še boljše pogoje in še raje igrali v TKG.

Rad bi še povedal, da sem vesel, ko gledam, kako klub postaja vedno večji (v načrtu je izgradnja še 2 igrišča), kar bo omogočalo organizacijo turnirjev TZS.

Vodja strokovnega tima
Marko Škrjanc

S planinskim krožkom

Zbrali smo se zadnjo nedeljo v maju, zjutraj, pred šolo Brinje. Glavni "gostje" v dveh avtobusih so bili učenci - člani planinske sekcije. Bilo je še nekaj staršev, tovarišic in vodič.

Voznja čez Trojane in naprej proti Logarski dolini je bila prijetna, kot tudi vreme.

Malo čez 9. uro smo že startali na višini 1460 m.

"Še dobrih 600 m višinske razlike je pred nami, kajti mi gremo na RADUHO, ki je visoka 2062 m!" Ampak za te mlade planince to ni bil problem. Ustavljali smo se vsakih 100 m prehojenih "v višino". Samo za kontrolo, kako dobri smo. In včasih za zelo kratko maličico.

Po dobrih dveh urah hribolazenja pa smo že zagledali vrh.

"Hura! Še pol ure" so razlagali tisti, ki so se z vrha že vračali. Tu smo se tudi že "srečali" z razgledom na drugo stran, čez strme stene Raduhe. Vrh je lep, kopast, travnat. Prostora je več kot dovolj za vse. Veselje, razgledi, malica, žig, tudi "mobiji" in čestitke za vse, ki so prvič nad 2000 metrov. Pred spustom smo naredili še obvezno spominsko fotko.

V avtobusih je bila dobra volja do Grosuplje. Mislim, da je utrujenost te vihrave mlade planince "ujela" šele doma, ko so po pripovedovanju o lepem izletu že začeli dremuckati.

M. Trobec

da sem šla...". Nadaljujemo v krogu, desno, po pobočju Homa, do začetka soteske Vintgar, ki je sicer tudi začetek Triglavskega narodnega parka. (Do našega avtobusa).

Lep, rekreativni izlet, za dušo in telo, smo zaključili v popoldanskem Bledu.

M. Trobec

GEOSS

Pri nas v Sloveniji imamo zelo veliko najrazličnejših pohodov. Tudi zanimivih. Eden takih je pohod na geometrično središče Slovenije, imenovan GEOSS.

V Litiji organizirajo ta pohod vsako leto v soboto okrog 20. maja. Letos je bil že enajsti. Start pohoda je zjutraj v Litiji in pelje skozi vas Konj in Vače na Sp. Slivno. Dolg je - za normalno hojo 4 ure. Ima 2 kontrolni točki, in sicer na Strešnem vrhu (523m/nm) in na Slemenški (677m/nm).

Pot je gozdna. Kjer pa se le-ta pretrga, so lepi pogledi na vijugavo Savo in na vasi nad njo. Ali nad moravške vrhove, npr. Limbarsko goro. Pot pelje še mimo zelo povečane kopije vaške situle, najdene leta 1882. in lesenih skulptur iz 80. let.

GEOSS. Označba geometričnega središča Slovenije je postavljena v ličnem parku, na koncu vasi Spodnja Slivna.

Med več "parolami" sem prebral tudi tole: VSAK SLOVENEK VSAJEN KRAT NA GEOSS.

Marjan Trobec

"Saj ne more biti res". Z njimi sta Korado & Brendi glede na vse izvajalce v Sloveniji absolutna rekorderja po prodaji. Samo kaseta "Hej, Slovenija" se je prodala v 40.000 izvodih, slednji projekt pa uspešno pot le še potrjuje, saj je bilo v prvih dveh mesecih prodanih 10.000 kaset in CD plošč.

Branko Jovanovič Vunjak pa ni le pevec in kitarist, zaželen je tudi kot avtor glasbe in besedil. Piše himne za športne klube, gasilska društva, gostinske klube, začetne, končne spiče - avizo za TV postaje, z njegovimi skladbami pa se lahko ponašajo tudi slovenske pevke, pevci in ansambli: Helena Blagne, Ptujskih 5, Hajdi, Irena Vrčkovnik, Sendi, Viktorija, Majda Arh, Andreja Makoter, Pop design, Prerod, Boris Kopitar, Moni, Vili Resnik, Miha Balažič, Magnet...

Leta 1999 je Brendi posnel nekaj svojih uspešnic v hrvaščini in jih pod skupnim naslovom "Kaži na kraju nešto lijepoga" izdal na kaseti in CD plošči na Hrvaškem, Brendi skupaj s Koradom in svojo skupino Barabe vsak teden nastopa po Sloveniji, pa tudi zunaj njenih meja, repertoar pa vsebuje njegove lastne skladbe, ponarodele pesmi ter hrvaške in angleške uspešnice (pop, rock). V juniju bo izšla nova kaseta in CD plošča z naslovom: Brendi - "Ustavi se". V juniju (30. 6.) pa bo nastopil tudi na splitskem festivalu - Melodije hrvatskog Jadrana Split 2000 s skladbo z naslovom "Ne ostavljaj suze na jastuku", za katero je tekst napisal Nenad Ninčević, melodijo pa Brendi sam.

BRANKO JOVANOVIČ VUNJAK je bil rojen 28.4.1962 v Ljubljani. Zgodnje otroštvo je preživel na Dolenjskem, šole pa je obiskoval v Ljubljani. Sedaj živi v Šmarju-Sapu.

Že kmalu je začel igrati na kitaro in prepevati znane pesmi, s katerimi je razveseljeval družbo, kjerkoli se je zbrala. Z Damirjem, Vojkom in Vilijem je sredi osemdesetih posnel pesem Mandarina, ki je postala uspešnica na vseh koncih Slovenije. Ker so ljudje spraševali po izvajalcu, si je ta skupina morala izbrati tudi neko ime - mladim vihravim fantom je ustrezalo postati DON JUAN. Pod Brendijevim vodstvom in z njegovim vokalom je skupina nizala uspešnice eno za drugim, prodaja kaset pa je bila tako velika, da je Brendi leta 1990 registriral svoje podjetje, produkcijo in založbo kaset in plošč, Mandarina d.o.o.. Obiskovalci koncertov skupine Don Juan so Brendija sprejeli za svojega in ga niso zapustili niti, ko je skupina po slabem desetletju prenehala nastopati. V tistem času je Brendi spoznal Korado, velikega močnega moža z globokim glasom. Po videzu precej nasprotna sta ugotovila, da na odru kot duet odlično sodelujeta. Od leta 1994 sta skupaj posnela že 5 projektov: "Hej, Slovenija", "Mustafa", "Nocoj je ena luštna noč", "Za hec in veselje" in

DESNO:
Rekreacija drugače -
rekreativke v Blejskem Vintgarju
foto: Marjan Trobec

SPODAJ:
S planinskim krožkom - na
Raduhi - foto: Marjan Trobec

LauraStar

Made in Switzerland

POPOLNO LIKANJE...

...HITRO IN PREPROSTO

...BREZ ZMEČKANIH GUB

LauraStar ni brez razloga najbolje prodajni tlačni parni likalni sistem v Evropi.

Zasnovan za uporabo v gospodinjstvu, združuje likalnik **LauraStar** najpomembnejše prednosti in lastnosti profesionalne likalne naprave. Prepričajte se!

Za vse dodatne informacije ali če želite prospekte in predstavitev likalnika pokličite podjetje **PEJAL**.

Zastopa, prodaja in pooblaščen servis:

1290 Grosuplje, Cesta na Krko 12, tel. 061/771-381, 772-875, faks 061/762-557

pejal d.o.o.

2 LETNA GARANCIJA

LauraStar

VELE

POHIŠTVO GROSUPLJE
POHIŠTVO ŠKOFLJICA

RAZPRODAJA RAZSTAVNIH EKSPONATOV

DO 30.6. 5% GOTOVINSKI POPUST

pri nakupu oblazinjenega pohištva NOVA OPREMA.

Cena s 5% popustom

177.650 SIT

POHIŠTVO GROSUPLJE: Taborska cesta 13, tel: (061) 772-394
POHIŠTVO ŠKOFLJICA: Ob pošti 29, tel: (061) 666-041

Združeni
**NAPREDEK
KOČNA
TABOR**

VELE
prijeten nakup

KOVINA GROSUPLJE

UGODNA PONUDBA STREŠNIH KRITIN
BRAMAC IN TONDACH

V trgovini vam nudimo vse, kar potrebujete
za gradnjo hiše in ureditev okolice.

NUDIMO VAM
BOGATO IZBIRO:

Gradbenega materiala
Strešne kritine
Oken Glin Nazarje
Strešnih oken Velux
Cementnih izdelkov
Nerjavčevega jekla
Pločvine
Vijačnega materiala
Tehničnega blaga

KOVINA GROSUPLJE: Partizanska cesta 7, tel: (061) 764-188

Vele Trgovska družba d.d., Domžale, Ljubljanska 64

JOŽE
AHLIN
s.p.

EL TEHNIKA

Kolodvorska 1, Grosuplje, tel. & fax. 061/ 771-451

BLANCO

Candy

BELA
TEHNIKA IN
GOSPODINJSKI
APARATI
POTROŠNIKOM

NAJBOLJ ZNANE IN PRILJUBLJENE ZNAMKE
AUDIO-VIDEO TEHNIKA

SONY
SHARP

Priključimo vas lahko tudi na
z vsemi družinskimi
ugodnostmi

mobitel
debitel

NOVI
PAKETI!

GLASBENI INSTRUMENTI

MOBI

SPET
V NAŠI
TRGOVINI!

Pooblaščen
zastopnik

PREPRIČAJTE SE V TRGOVINI

tehnounion d.d.

EL TEHNIKA